

Tajemství UFO a mimozemšťanů.

Michail Borisovič Gerštejn

Zdroj: <https://sv-scena.ru/Buki/Tayiny-NLO-i-prishyeljtsyev.html#Tayiny-NLO-i-prishyeljtsyev-Index>

Tuto knihu můžete koupit například zde: <https://www.ozon.ru/context/detail/id/19975641/>

2. díl překladu.

Ohnivý déšť nad Karélií.

Během 13 let byla veškerá moc Sovětského svazu zaměřena na jeden neuvěřitelný cíl: vyřešení tajemství UFO, přizpůsobené vojenské potřebě. Další rozsáhlé pozorování, tentokrát nad Petrozavodskem - hlavním městem Karélie, bylo impulsem pro zahájení rozsáhlého programu.

„Petrozavodský fenomén sloužil jako formální důvod pro rozvoj organizačních prací,“ přiznal o mnoho let později Julij Platov, jeden z vůdců programu Grid-AN. Samotný fakt, že obyvatelé města pozorovali neobvyklý světelný jev, byl nesporný a nebylo o tom pochyb. Brzy se ukázalo, že v té době byl podobný jev viděn na obloze v místech velmi vzdálených od Petrozavodska, dokonce i ve Finsku. Bylo prostě nemožné tuto událost zamlčet.

Zdroj: Платов Ю. НЛО – Нас Легко Обмануть // Поиск (М.). 2000. 18 февраля.

Známá „Medůza“, se objevila 20. září 1977 na obloze nad Petrozavodskem a otřásla nejen těmi, kteří ji viděli, ale i těmi, kteří o tom jen četli v novinách. Samozřejmě to bylo možné odmítnout, ale už to bylo publikováno, bez ohledu na dohled cenzury, dne 23. září v novinách Pravda a Izvestija.

Noviny „Socialistický průmysl“ a „Venkovský život“ zveřejnily dopis korespondentky TASSu v Karélii, Nikoly Milovy. Byla to ona, kdo se stala tím kamínkem, který strhl celou lavinu.

„Dokonce i v myslí a nejúžasnějších snech, jsem nemohl předpokládat, že jednou ráno zveřejní centrální noviny podrobnou zprávu o jednom z nejúžasnějších jevů UFO,“ nadšeně reagoval

ufolog F. J. Zigel. V dnešní době by reakce byla mnohem méně turbulentní, ale v letech stagnace se malá poznámka stala celosvětovou senzací.

Zdroj: Зигель Ф. Наблюдения НЛО в СССР. Т. 3. М., 1978 (Рукопись).

„Obyvatelé Petrozavodsku byli svědky neobvyklého přírodního fenoménu 20. září, asi ve čtyři hodiny ráno, když se náhle zářivě rozsvítila na temné obloze obrovská ‚medúza‘ a impulzivně vysílala na Zemi světlo, které vyvolalo dojem silného deště.“ Obr. 31.

Рис. 31. Единственная известная фотография «Петрозаводского феномена»

Po nějaké době ohnivá záře skončila, medúza se změnila v jasný půlkruh a pokračovala v pohybu směrem k Oněžskému jezeru, jehož obzor byl obklopen šedými mraky. Očití svědci řekli, že jev trval 10 - 12 minut.

Ředitel hydrometeorologické observatoře v Petrozavodsku J. Gromov řekl korespondentovi TASS, že zaměstnanci meteorologické služby v Karelii dosud v přírodě nezaznamenali žádné podobné jevy. Co způsobilo tento jev a jaká je jeho povaha, zůstává tajemstvím, protože žádné mimořádné abnormality v atmosféře, a to nejen v posledních 24 hodinách, ale také na postoji k nim, nebyly meteorologickými stanovišti zaznamenány ...

Zdroj: Милов Н. Неопознанное явление природы // Социалистическая индустрия (М.). 1977. 23 сентября.

Stovky obyvatel, kteří z jednoho nebo jiného důvodu v noci nespali, viděli na obloze takový barevný jev.

Zdroj: «Космический пришелец» над Петрозаводском // Ленинская правда (Петрозаводск). 1977. 24 сентября.

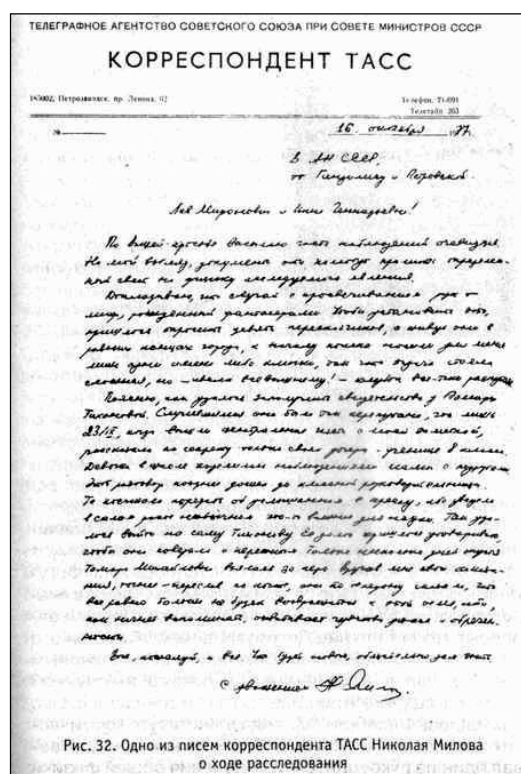

Рис. 32. Одно из писем корреспондента ТАСС Николая Милова о ходе расследования

Desítky, ne-li stovky zpráv, dostávaly redakce novin, hvězdárny, nebo přímo Akademie věd SSSR. Dotazy pocházely i ze zahraničí: Co to přes Petrozavodsk letělo? Byla to návštěva mimozemské lodi, neobvyklá polární záře nebo testování nové sovětské zbraně?

Nakonec se vědci rozhodli uspořádat konferenci. Proběhla 1. listopadu 1977 na Institutu pro výzkum vesmíru (IKI) Akademie věd SSSR. Zúčastnil se jí i jeden z vedoucích Odboru všeobecné fyziky a astronomie (OOFA) Akademie věd SSSR, V. V. Migulin, ředitel IKI, akademik R. Z. Sagdžev a jeho zástupce a generálmajor profesor G. S. Narimanov. Všichni přítomní jednohlasně dospěli k závěru, že bude nutné vytvořit komisi pro vyšetřování fenoménu Petrozavodsk.

Máme k dispozici příslušný dokument: „Po projednání zprávy shromáždění přijalo komuniké L. M. Gindilise, kandidáta fyzikálních a matematických věd, o výsledcích prací na předběžném sběru a analýze dat o jevu ze dne 20. září 1977

a domníváme se, že je vhodné:

- 1. doporučit vytvoření mezirezortní komise složené z členů: V. Migulin (příslušný člen Akademie věd SSSR, předseda), G. Petrov (akademik), G. S. Narimanov (IKI), I. Ifimenko z (OOFA), V. N. Potapov (OMPU), L. M. Gindilis (SAI), I. G. Petrovská (IKI), Ing. Raspopov O. M. (CHZO), Gromov J. A. z Karelianské hydrometeorologické observatoře a Truce J. L. (IFA).

Požádat Komisi předsednictva Rady ministrů SSSR pro vojenské a průmyslové záležitosti, aby Ministerstvo obrany (raketové síly, letecká obrana, námořnictvo), KGB, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo civilního letectví (MHA), Ministerstvo hydrometeorologického servisu (GUGMS) přidělily své zástupce do Komise a napomáhaly její práci.

- 2. Umožnit předsedovi komise zapojit do práce komise pracovníky Akademie věd SSSR a dalších oddělení.

- 3. Pověřit Komisi, aby provedla další sběr a analýzu dat do dvou měsíců. Závěry komise předložit vedení předsednictva Akademie věd SSSR, a prezidiu Rady ministrů SSSR pro vojensko-průmyslové otázky.

Lev Mironovič Gindilis, slavný astronom a odborník na hledání mimozemských civilizací, později připomněl toto:

„O výsledku setkání byl informován prezident Akademie věd SSSR, akademik A. P. Aleksandrov. Předpokládalo se, že jménem Akademie věd zašle vládě doporučení ohledně zřízení komise pro studium fenoménu Petrozavodsk. Nicméně Anatolij Petrovič nespěchal s rozhodnutím...“

Zdroj: Гиндилис Л., Колпаков Ю. Петрозаводский феномен. М., 1999. (Электронный вариант книги см.: <http://www.astronet.ru:8100/db/msg/1166236>).

Koneckonců však A. P. Aleksandrov podepsal dopis adresovaný L. V. Smirnovovi, místopředsedovi Rady ministrů SSSR, vedoucímu Komise předsednictva Rady ministrů SSSR v oblasti vojensko-průmyslové problematiky (MIC). Nicméně, dopis obsahoval žádost o uspořádání komise nejen k prozkoumání fenoménu Petrozavodsk, ale i dalších jevů UFO, se širokou účastí organizací ministerstva obrany a obranného průmyslu. L. V. Smirnov naopak pověřil akademika A. N. Šukina, který vedl vědeckotechnickou radu MIC, aby na příští schůzi tento materiál odsoudila.

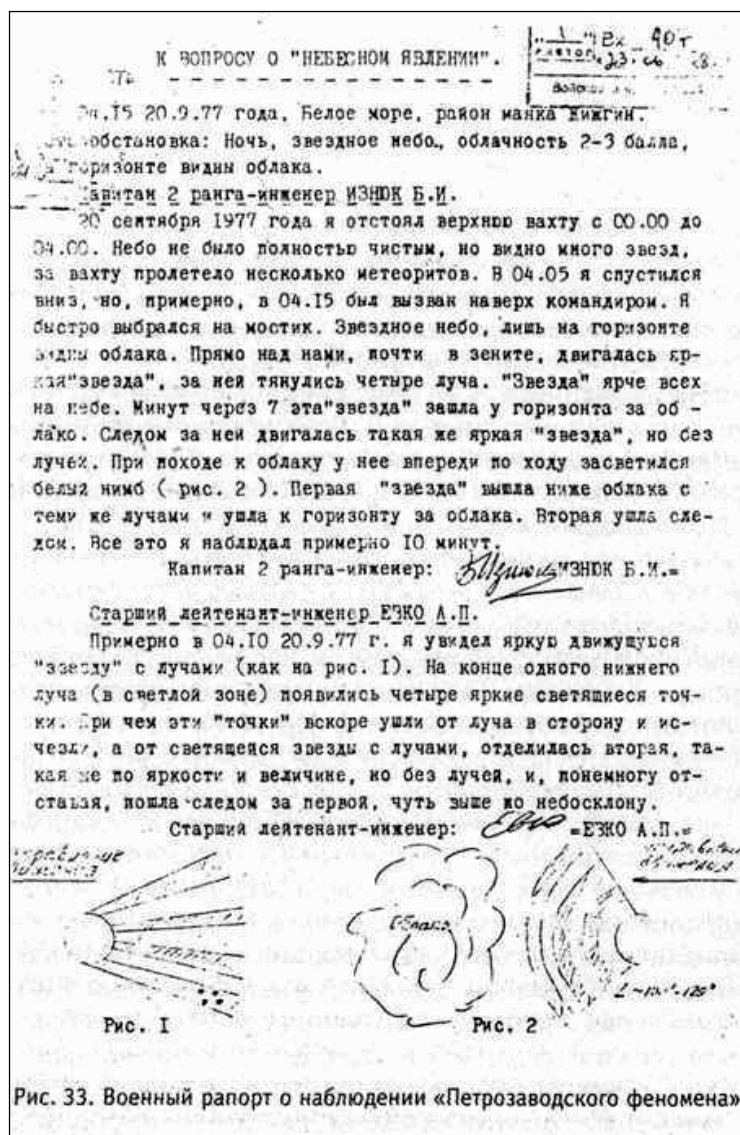
Dne 21. prosince 1977 se v Kremlu uskutečnilo osudné setkání. Objevil se zde generálporučík B. A. Kijasov, jeden z vyslanců Šukina. Stručně citoval dopis prezidenta Akademie věd, jehož podstata byla v jediné větě: „Akademie věd už nemůže ignorovat ani vysvětlovat anomální jevy podobné těm, které byly pozorovány v září 1977 v Petrozavodsku, a proto žádá zorganizovat komplexní studium anomálních jevů, zahrnující práci organizací Ministerstva obrany a MIC.“

Obr. 33 – Vojenská zpráva o pozorování v Petrozavodsku.

Téměř všichni přítomní podporovali názor, že je nutné studovat UFO. Byl to velký krok vpřed. Vědecká a technická rada doporučila zařazení nového tématu do státního plánu výzkumných projektů v oblasti obrany pro rok 1978: „Vyšetřování anomálních atmosférických a kosmických jevů, jejich příčin a vliv na provoz vojenského technického vybavení a stav personálu“.

Doporučení bylo přijato. V pětiletém plánu obrany soustředil vojensko-průmyslový komplex tato dvě témata s termínem 1978 - 1980: program Grid-MO (Ministerstvo obrany) pod názvem: „Výzkum anomálních atmosférických a kosmických jevů a jejich vliv na fungování vojenského vybavení a stav personálu“, a Grid-AN (Akademie věd SSSR): „Vyšetřování fyzické povahy a mechanismů vývoje anomálních atmosférických a kosmických jevů“.

Termín „anomální kosmické a atmosférické jevy“ (ACAF), vytvořil L. M. Gindilis, D. A. Meňkov a I. G. Petrovská, a jejich další návrhy se začaly postupně implementovat.

„Потреба výletu do Petrozavodsku byla zcela zřejmá,“ vzpomínal Lev Mironovič. Zatím však došlo k váhání v práci ustavené Komise, nebyly provedeny žádné praktické kroky. Pouze koncem prosince 1977, po setkání ve vojensko-průmyslovém komplexu, byly učiněny praktické kroky.

Dne 28. prosince V. Migulin při přípravě na expedici podepsal dopisy, které vyjadřovaly vděčnost jménem Akademie věd N. P. Milovovi a Juraji A. Gromovovi, za pomoc při studiu fenoménu Petrozavodsk. Zároveň byly probrány dopisy z Akademie věd SSSR na Karelianskou pobočku Akademie věd a na Karelianský regionální výbor CPSU, ve věci pomoci skupiny odborníků, při objasnění okolností pozorování vzácného atmosférického jevu. Tyto dopisy podepsal 2. ledna 1978 místopředseda Akademie věd, akademik SSSR V. A. Kotelnikov a začátkem ledna jsme letěli do Petrozavodska. Viz obr. 34.

Zůstali jsme v Petrozavodsku asi týden. Mluvili jsme s očitými svědky, což umožnilo objasnit některé podstatné detaily fenoménu.

Po příchodu komise se ukázalo, že docela nedávno bylo nad městem vidět něco tajuplného a popis toho se dostal na stránky novin. Dne 23. prosince zveřejnila místní "Leninská Pravda" sdělení ředitele hydrometeorologického observatoře Jurije Gromova pod názvem „Falešné slunce“: Dne 19. prosince, v 7 hodin a 40 minut ráno, zkušená meteoroložka Karelianské hydrometeorologické observatoře, Karelianského hydrometeorologického ústavu, Jekatěrina Michajlovna Karpina, která pozorovala neobvyklé přírodní fenomény již více než 30 let.

Když vyšla z domu v Petrozavodsku, Sulažgorská ulice, díky svému profesionálnímu zvyku se podívala na oblohu. Nebe bylo bez mraků, jasné, poseté mnoha hvězdami. Když E. M. Karpina otočila pohled na sever, uviděla přímo pohádkový obraz: na obloze, pod úhlem 40 - 45 stupňů nad obzorem, viděla dvě falešná slunce. Nelze je rozlišit ve velikosti nebo tvaru od obvyklého slunce, pouze jejich barva byla jako hebký, bledý a světle zelený svit, s modrým odstínem podél okrajů, poněkud připomínající barvu polární záře, typickou pro naše petrozavodské zeměpisné šířky.

Obě falešná slunce měla největší jas uprostřed a byla vzájemně propojena můstkem, který vycházel z jejich středu. Jeho délka, jak si E. M. Karpina všimla, nepřesáhl 1 m a jeho šířka byla asi jednačtyřicetina průměru Slunce. Propojení však mělo větší jas než samotná falešná slunce a bylo ještě jasnější než jejich centrální část. Boky spojení měly jasný obrys. Falešná slunce se nehýbala, zdálo se, že se vznášejí na obloze, svisle umístěná nad sebou. Počasí v té době bylo

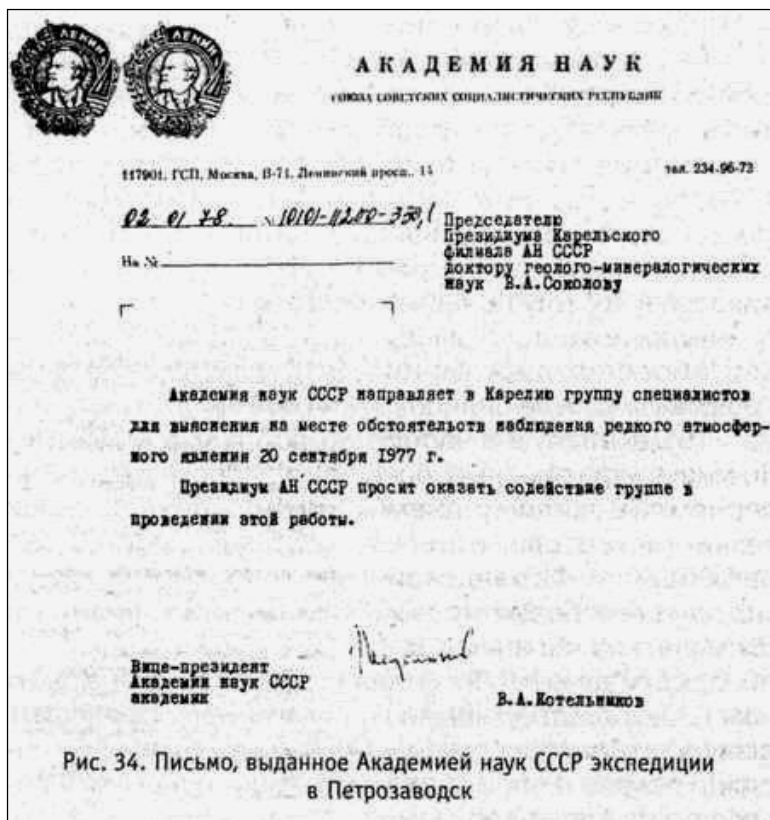

Рис. 34. Письмо, выданное Академией наук СССР экспедиции в Петрозаводск

мírně větrné: 8 m/s s nárazy do 11 m/s. Během mnoha let práce meteoroložka Jekatěrina Michajlovna zaznamenala na obloze mnoho různých přírodních jevů, ale tento viděla poprvé. Po tom, co o tom přemýšlela, na pár vteřin rozptýlila pozornost, a když se znovu podívala, všechno již zmizelo.

Zdroj: Громов Ю. Ложные солнца // Ленинская правда (Петрозаводск). 1977. 23 декабря.

Všechno by bylo v pořádku, kdyby se do novin do rubriky Počasí nedostaly krátké informace přímo pod poznámku: Východ slunce v 10 hodin a 4 minuty? Ukázalo se, že falešné slunce se objevilo více než 2 hodiny před východem skutečného Slunce,

proto je nepravděpodobné, že před 4 dny vyšlo mnohem dříve!

Skutečná falešná slunce jsou obvykle pozorována ve vzdálenosti 22 stupňů od skutečného Slunce, vpravo a vlevo od něj. Mohou být propojeny halo prstencem (ve středu je skutečné Slunce). Někdy vidíte jen jedno falešné slunce bez halo, jasně zbarvené. Za falešným sluncem se může táhnout ,ocas', bokem od skutečného Slunce, až 20 stupňů dlouhý, kratší ocásek ukazuje na falešná slunce nahoru a dolů, s hvězdicovými fragmenty (části kruhu). Barvy falešného slunce jsou červená, žlutá nebo oranžová, někdy vidíme vícebarevné (červenou stranou ke skutečnému slunci). Falešná slunce mohou být také pozorována ve vzdálenosti 46, 90, 140 stupňů od Slunce, ale v tomto případě jsou mnohem méně jasné a extrémně vzácné. Existují i další možnosti, ale to nebylo vůbec to, co viděla M. Karpina.

F. J. Zigel komentoval zprávu "Leninské Pravdy" následujícím způsobem: „Musel jsem mnohokrát pozorovat falešné slunce, a proto mohu s jistotou říci, že fenomén popsany v poznámce se nevztahuje na známé optické jevy ... Existují všechny důvody pro to, proč připočítat fenomén pozorovaný v Petrozavodsku dne 19. prosince 1977 činnosti UFO.“

Nicméně slavný ufolog také spěchal se závěry, když v příbězích jiných očitých svědků se říká, že tento jev nebyl stabilní. „Dne 19. prosince 1977, v 7:20 (přesný čas, protože autobus SMU-5 jezdí denně stejnou trasou a současně zastavuje na ulici Pravda), jsem stál naproti kostelu,“ řekl řidič SMU-5 Sergej Petrovič Sorokin, nar. 1955. „Stáli tam 4 dělníci, kteří spolu hovořili. Podívám se a vidím, že nad domem visí nějaký objekt,

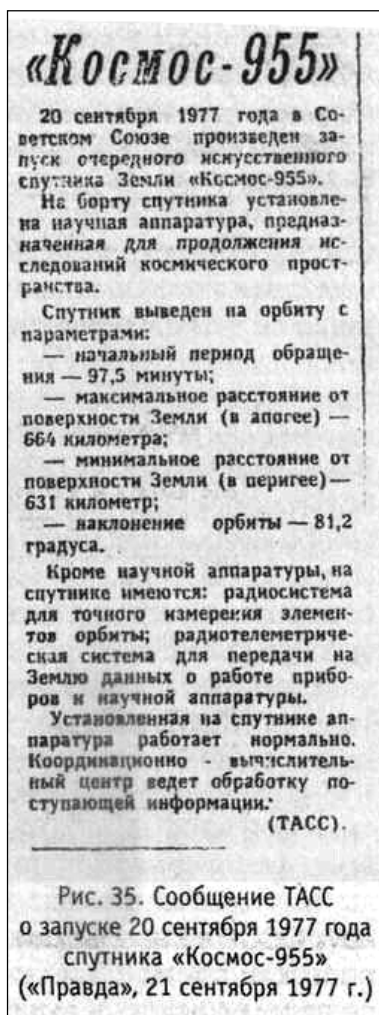

Рис. 35. Сообщение ТАСС о запуске 20 сентября 1977 года спутника «Космос-955» («Правда», 21 сентября 1977 г.)

pravděpodobně byl daleko nad jezerem. Byl nízko nad kanálem, přímo nad ním.“

světla, a čím výše paprsek směřoval, tak se na jeho konci objevila ještě jedna koulička a dolní koule mezitím, jak se paprsek pohyboval a tvořila se druhá koule, tak spodní koule pohasínala, zatímco horní kulička rostla a rozsvěcovala se. Nakonec byly obě koule stejné velikosti. Tvorba druhé koule trvala asi 10 - 15 sekund. Horní koule odletěla asi 10 - 15 průměrů Měsíce. Spojení koulí bylo jasné, stejně jako první koule v maximálním jas. Potom, přímo před mýma očima, všechno zmizelo, asi minutu po začátku.“ Obr. 36.

ním táhla vlečka stejného záření jako u zářící koule. Bod se pohyboval s průměrným jasnem hvězd (bylo možné to považovat za světla letadla), pak se jas snížil a opět zase zvýšil. Obr. 37.

Jeho pohyb byl spíše pomalý a byl spojen se sousední hvězdou. Když se bod zvedl nad hvězdu, zvětšil se jeho jas ... a najednou všechno zmizelo. Nebylo tam žádné blízké „falešné slunce“. Bokem byl beztvary malý oblak, zůstal tam a září dále nevyzařoval ...“ Obr. 37.

Proč Koňkov neviděl kouli, která se rozsvěcovala na horní špičce paprsku? Možná viděl jen počáteční fázi tohoto jevu? Vasilij Varlaškin, pomocný kameraman televizního studia v Petrozavodsku a řada dalších očitých svědků z nějakého důvodu viděli jen jednu "skvrnu".

„Vyšla jsem z domu a šla po Okt'abské třídě,“ řekla Věra Životovskaja. Na cestě k mateřské škole jsem uviděla zářivou kouli, která visela těsně nad domem. Podívala jsem se směrem na jezero, obloha byla tmavě modrá, nebyly na ní žádné hvězdy ... Barva koule byla jako světlo při elektrickém svařování, ale budovy nebyly tímto světlem přímo osvětleny. Zbývalo 17 minut do

„Jednalo se o velkou kouli. Byla stříbrná, svítila a zdálo se, že svítí jako Měsíc odraženým světlem, ale zároveň svítí i zevnitř a vypadá to, jako denní světlo ... Teplota vzduchu byla asi minus 30 stupňů, na obloze nebyly vidět žádné hvězdy, mráz vytvořil ve vzduchu jakési jiskry, ve středu vypadala koule jasnější. Byla hnědá, její velikost byla asi velikosti měsíčního disku, ale byla jasnější, než on. Světlo bylo jako od lampy.“

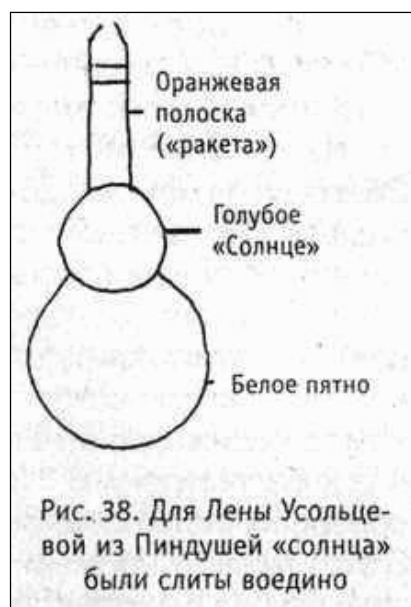
Po 10 – 15 vteřinách, jsem viděl, jak se z koule rychle vynořil paprsek

Okamžitě jsme začali mluvit o mimozemšťanech, někdo to srovnával s vypuštěním dětské rakety. Jiný řekl, že je to přírodní jev. Ihned jsem si byl jist, že tohle je práce mimozemšťanů.

Další obyvatel Petrozavodska E. Koňkov napsal novinářům: „Na bezmračné, jasné obloze na severu byla zářivá koule, vyzařovala slabé světlo. Od koule se oddělil svisle nějaký bod, velice pomalu se za

osmi hodin ráno, další dvě minuty jsem stále sledovala kouli. Nyní visela nad jezerem. Nebyla to možná zcela koule, mělo to oválný tvar, delší osa byla horizontální. Barva a jas se během druhého pozorování nezměnily. Pod oválem byl viditelný kužel, záře byla jasná, ale rozptýlená. Kužel byl viditelný zcela jasně. Nic takového uvnitř nebylo. Nepamatuji si, jestli se ovál pohyboval po obloze, s největší pravděpodobností ne ...Ještě doplňuji, že světlo nepulzovalo a kužel svítil jakoby zevnitř.“

Kužel na nákresu Koňkova, vystupující z jedné koule nebyl nijak zakončen, tady naopak vychází z koule dolů. Zdá se, že v určité fázi tohoto jevu spodní koule pohasla nebo byla nějak zacloněna a horní část se rozsvítila.

Stejně jako při senzačních událostech 20. září 1977, byl tento jev pozorován také v Karelii a nejen v Petrozavodsku. Zprávy pocházely z různých míst, což umožňuje posoudit vzdálenost objektů a jejich vzájemné umístění. „Také jsem byla svědkem tohoto mimořádného jevu,“ napsala Lena Usolceva, žákyně 7. ročníku studia Pindušské střední školy, v okrese Medvežijegorsk. „Dne 19. prosince, v 7:40 se na obloze objevilo něco úžasného. Jakmile jsem se podívala na nebe, okamžitě mi prošlo hlavou: ‚Raketa!‘ Ano, bylo to velmi podobné raketě se zřetelným obrysem, nejasně zakončené. Zřetelně byla vidět oranžová ploška na boku rakety, která se neměnila. Její pohyb byl spíše pomalý a byl vázán na sousední hvězdu. Když se bod zvedl nad hvězdu, zvětšila se jeho záře ... a najednou všechno zmizelo. Nebylo tam žádné ‚falešné slunce‘. Na bok od objektu byl beztvář malý obláček, který tam zůstal a nic nevyzařoval ...

Najednou byla pod ní jen koule bledě modré barvy, následovaná koulí bledě bílé barvy, mnohem větší velikosti. Nebylo tam žádné druhé slunce, jak je napsáno v novinách. Záře, pokud to mohu říci, netrvala déle, než 3 - 4 minuty, postupně začala blednout a mizet. Déle bylo vidět jen modrou kouli. Dokonce ještě před svým pozorováním jsem se dlouho dívala na severní část oblohy, kde upoutala moji pozornost jasně oranžová hvězda. Když modrá koule začala mizet, bylo možné vidět, že i hvězda zmizela. To se mi prostě nemohlo zdát. Přibližně to vypadalo takto jako na obr. 38.

Disk ve ‚falešném slunci‘ i v tom přirozeném měl přibližně stejný průměr, délka té ‚rakety‘ a paprsku byla asi 1 m. Ale nesouhlasím s tím, jak je napsáno v poznámce, že spojnice koulí byla jasnější než Slunce a její šířka se rovnala 1/40 průměru Slunce, protože šířka byla mnohem větší. Pokud by byla hvězda viditelná, byla by umístěna přibližně ve středu modrého disku, ale zmizela. ...“.

Nicméně, podrobnější zpráva byla předložena do Divize obecné fyziky a astronomie SSSR, hlavní Geomagnetické expedice Leningradské pobočky Ústavu zemského magnetismu a šíření radiových vln, Akademie věd SSSR, Juriji Kopytěnkovi. Ten den byl asi kilometr jižně od Bělomorsku, spolu s dalšími dvěma členy expedice. Pracovníci Geomagnetické expedice LO IZMIRAN zaznamenali 19. prosince 1977 od 7:30 do 7:47 moskevského času neobvyklý jev.

Na tmavé obloze v severovýchodní části, pod úhlem 30 stupňů nad obzorem, viděli oranžovou skvrnu tvaru hrušky. Po chvíli zmizela z dohledu. Po nějaké době (7:33) ve stejné části oblohy v úhlu 40 stupňů nad obzorem, se objevil malý zářící svislý sloup kuželovitého tvaru se spodní základnou, který se se vzrůstajícím rozměrem blížil k Bělomorsku, během 1,5 minuty a letěl od východu na západ.

Pozn. překl. – tento popis se přesně hodí na start balistické rakety.

V 7:36 začal objekt dělat manévr v severní části oblohy a stoupal mírně nad městem. V tomto okamžiku se zdálo, že se vznáší nad Bělomorskem o trochu výše. Obrisy tohoto objektu ve tvaru klobouku houby s nohou byly jasně zřetelné. Spodní část objektu byla dlouhým kuželovitým

Рис. 39. Наблюдение из района Беломорска (зарисовки Ю. Копытенко)

Tento oblak klesl a objekt tiše zmizel. (obr. 39).

svislým útvarem, jasné, světlé bělavé barvy. Světlo připomínalo silný paprsek světla a vystupovalo z modré koule. Délka světelného paprsku byla 5x větší než průměr koule. Nad koulí byl malý tmavý segment, který odděloval jakési kulové víčko, v podobě modrého srpku se zelenkavými a načervenalými odstíny. Konce srpku ohraničovaly koule a vyzařovaly z ní, připomínající radiální pás.

Modrá koule nebyla větší, než 1/4 disku Měsíce. Objekt visel ve vzduchu pod úhlem 45 stupňů po dobu nejvýše 1 minuty, ve výšce 1,5 - 3 km (podle malých mraků). Potom začal svazek světla mizet. Po nějaké době (30 sekund) byl celý objekt oddělen od vnějšího srpku. V tomto okamžiku se objevil modrý oblak, velikosti měsíčního disku.

O mnoho let později jsme se rozhodli sestavit azimuty z různých bodů na mapě. Všechny šly na severovýchod. Dvě nejpřesnější měření překročily mys Kanin Nos!

Lidé, kteří nejsou obeznámeni se sovětskými raketovými programy, Mohou mys Kanin Nos spojovat pouze s dobře známým dětským rýmem o neznalosti zeměpisu nebo mořské navigaci. Pro nás bylo všechno jasné: záhadný jev svítil na obloze u testovacího polygonu Čiža, který je nyní používán jako místo dopadu námořních bojových hlavíc balistických raket, odpálených na oblohu. Obvykle jsou rakety odpalovány z ponorek v Ochotském moři, ale je možný i opak - vypouštět rakety z Barentsova moře na polygon Kura na Kamčatce.

Takže hvězdička stoupá a kužel je zřejmě raketa z ponorky a její plyny z trysek. S koulemi je situace komplikovanější. Takové koule se obvykle vytvářejí, při pokusech v horních vrstvách atmosféry nebo při výbuchu rakety (při prudkém spalování se vytvoří jasná koule), se zvláštními chemickými sloučeninami.

Proč tam byly dvě koule? Během aktivních experimentů, v noci z 23. na 24. srpna 1968 byly na obloze nad Barentsovým mořem rozsvíceny tři koule, které byly podle vyhodnocení vytvořeny třemi samostatnými raketami. Zde může být použito i toto schéma: raketa se odděluje od nosného stupně nebo od hlavice s výbušninou, která vybuchuje, (to je první koule), dále stoupá (za ní je ocas plynů), odhazuje druhou hlavici (druhá koule) a pokračuje v letu jako hvězdička, kterou viděli vojáci.

Neexistují pochybnosti o tom, že za "falešnými slunci" byly nějaké experimenty námořnictva SSSR. Jestli už o tom věděli členové komise, kteří přišli do Petrozavodska, není známo - téměř žádné dokumenty o vyšetřování epizody z 19. prosince se nezachovaly.

Samozřejmě, ne všechny tajemné jevy lze vysvětlit tak jednoduše. Ten den v Leningradu, důchodkyně Anna Grigorijevna pozorovala něco podivného: „Dne 19. prosince, ve 3 hodiny ráno, jsem si všimla disku o velikosti 3 - 4 průměrů Měsíce, nad střechou sousedního pětipatrového domu. Disk se rozzářil bílým matným světlem, rovnoměrným, klidným, jasným jako Měsíc. Disk se nacházel na severozápadě, pod úhlem asi 45 stupňů od horizontu a visel

velmi nízko nad střechou. Disk byl kulatý, s plochým vrškem, na jeho horním konci byl obdélníkový výčnělek.

Zpočátku se mi zdálo, že disk je nehybný, ale když se podívala pozorněji, všimla jsem si, že se velmi pomalu pohybuje směrem doprava a dolů. Po nějaké době se disk schoval za domy, a po chvíli se objevil jen jeho obdélníkový výstupek. Konečně i výstupek zmizel za domem, potom se za střechou objevila záře na dobu 10 - 15 minut. Když objekt zmizel za střechou, na chvíli se objevil tenký a krátký paprsek (asi 1 - 1,5 m), uvnitř kterého byly jasně vidět světelné nitky, které jakoby vycházely z jednoho místa.

Když jsem disk viděla, vespod se kolem jeho obvodu otáčel červený pruh, který měnil barvy na světle modrou, modrou a možná i jinou. Pak všechno zmizelo, ale objevily se záblesky. Fenomén byl doprovázen jemným, tlumeným šumem.“

Večer ve stejný den se doktor geofyzikálních věd, Lev Nikolajevič Galkin, zaměstnanec hlavní geofyzikální observatoře, díval z okna svého bytu na Novoizmajlovském prospektu:

„Dne 19. prosince, ve 22:49, když jsem se podíval náhodou z okna, uviděl jsem tři oválné světelné objekty, které se pohybovaly směrem k východu, v trojúhelníkové sestavě,“ napsal K. Polevitskij o pět dní později. Objekty měly oválný tvar a bíle svítily. Velikost objektů byla asi 1/3 průměru Měsíce, vzdálenost mezi objekty byla 3 průměry.

Pozorování se uskutečnilo bez oblačnosti nad městem. Výška letu byla asi 1 - 1,5 km. Jejich let byl přímý, nebyl slyšet žádný zvuk. L. N. Galkin otevřel okno, aby lépe viděl a sledoval pohyb předmětů se svou ženou. Pozorovali je asi minutu. L. N. Galkin neviděl konec letu, protože si šel pro dalekohled, a když se vrátil, fenomén již zmizel. Jasně viditelná stopa tvořená podél osy pohybu, vypadala jako mlha, osvětlená zespodu světla města, stopa se táhla zpět ve směru pohybu objektu. Tato zanechaná stopa UFO se rozšiřovala a po nějaké době se dostala až k pozorovatelům, kteří ji nadále sledovali z otevřeného okna. Když tuto mlhu vdechovali, oba cítili pálení v hrdle a hrudi a měli něco, jako dočasnou ztrátu paměti ...“

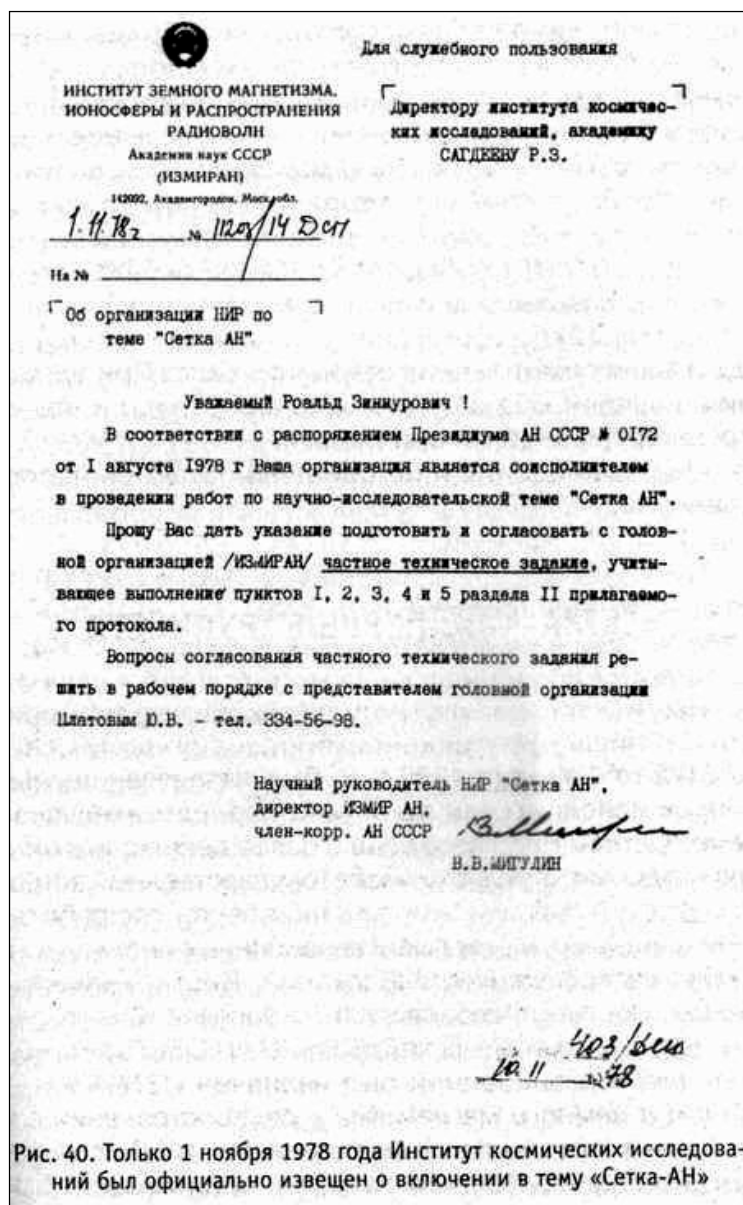
Toto pozorování zůstává dodnes nevysvětleno.

Projekt Grid-AN – první problémy.

Téměř půl roku bylo věnováno organizačním opatřením a pouze jediný dekret předsednictva Akademie věd SSSR č. 0172 ze dne 1. srpna 1978 stanovil první seznam realizátorů projektu "Grid-AN". Tento zahrnuje více než tucet institucí: Akademie věd, včetně Státního astronomického Sternbergova ústavu, kde pracoval L. M. Gindilis, Moskevský letecký institut, Institut pro výzkum vesmíru, Ústav pozemské fyziky, Ústav oceánologie, Astronomickou radu, Výbor pro meteority a vesmírný prach Akademie věd SSSR.

Vedením organizace byl pověřen IZMIRAN - Institut pozemského magnetizmu a šíření rozhlasových vln, který vedl příslušný člen Akademie věd, V. V. Migulin. Ze strany armády byl vedoucí organizací Vědecký výzkumný institut č. 22 Ministerstva obrany SSSR, pod vedením generálporučíka Viktora Balašova. Vytvořil pracovní skupinu čtyř lidí, vedenou plukovníkem Achatem Abdullovičem Abdullinem. Veškerou spolupráci mezi vojenskými a akademickými institucemi koordinovali dva kandidáti technických věd: plukovník Boris Aleksandrovič Sokolov z Odboru aplikovaných problémů Akademie věd SSSR a Alexander Aleksandrovič Plaksin ze skupiny Achata Abdullina.

V létě 1978 byly na území Litvy, Ukrajiny a Běloruska opakovaně pozorovány podivné válcovité objekty. Teprve v srpnu 1978 se však uskutečnilo shromáždění zástupců Akademie věd SSSR, ministerstva obrany, MGA a místních úřadů civilního letectví pod záštitou předsednictva Akademie věd SSSR. Obr. 40.

První setkání se uskutečnilo 9. a 11. srpna v litevské SSR. Ministerstvo obrany zde zastupoval M. A. Storčak z oddělení NII-22 a B. A. Feshin z NII-4.

„Práce se uskutečnily v souladu s úkolem mezirezortní skupiny schválené poslancem. Ministr civilního letectví a jeho dopis vedoucímu Litevské RPO CA (Lithuanian Republican Production Association of Civil Aviation - MG) ze 08. 08. 1978, jak je uvedeno v oficiálním protokolu.

Během setkání bylo zjištěno, že od 13. července do 31. července podle hlášení leteckých společností do RPO CA na úsecích linek Černobyl – Ptič - Červeň, Železnogorsk -Gomel, Kazaň - Gorky posádky pozorovaly anomální jevy ve formě světelných objektů různých tvarů. Nebyl pozorován vliv těchto objektů na práci palubních a pozemních přístrojů, ani na stav posádek.“

Podobné shromáždění se konalo ve dnech 11. až 14. srpna v Bělo-ruské SSR, a ve dnech 16. až 17. srpna v ukrajinské SSR.

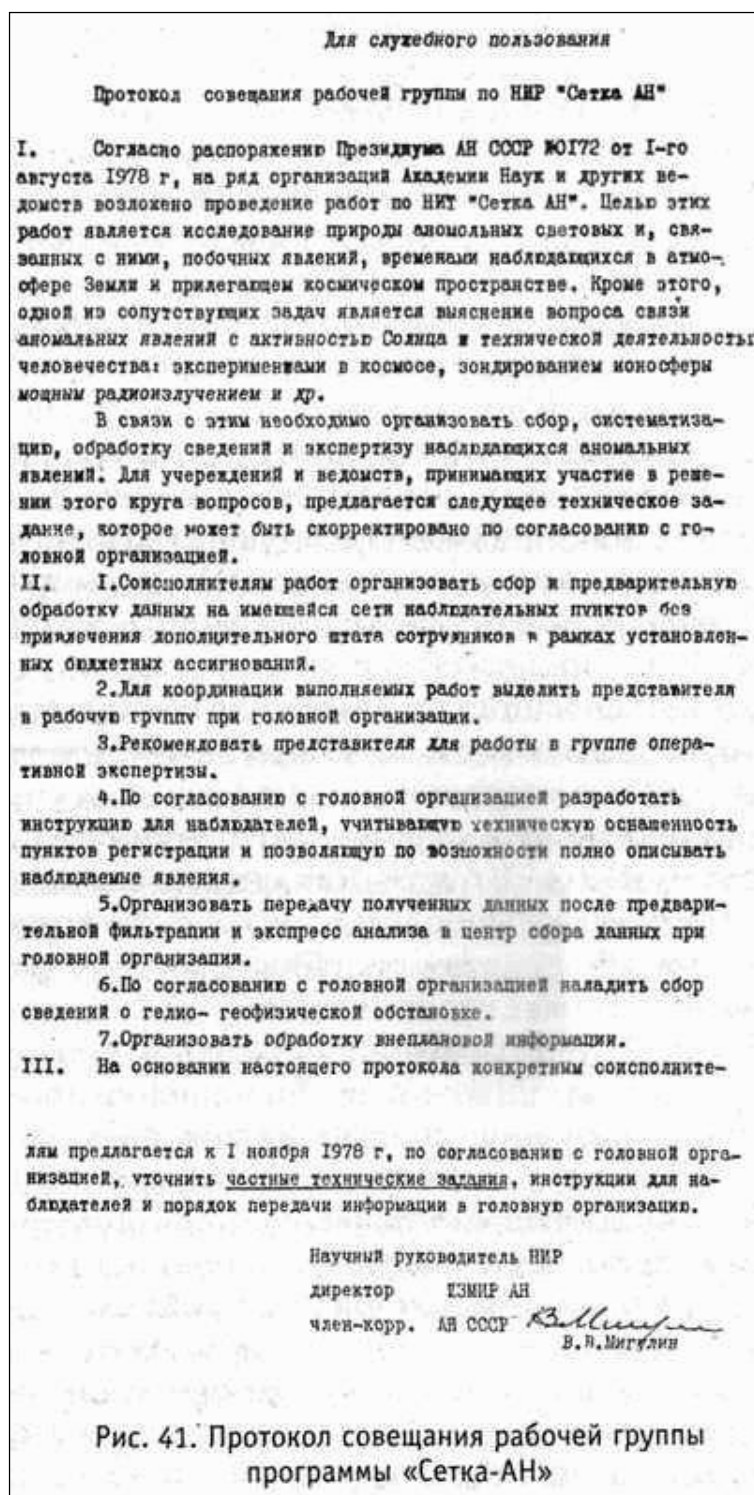
Běloruští piloti uvedli, že od 20.00 hodin, 13. července 1978 do 22.00 hodin 7. července 1978, byly v ob-

lasti OPRS Ptič, s poloměrem 50 - 60 km a v nadmořské výšce přibližně 11 - 30 km, pozorovány neidentifikované válcovité létající objekty, jasné stříbrné barvy se zřetelnými bočními obrysy.

Ukrajinské posádky letadel od 26. června do konce července 1978 také pozorovaly neidentifikované světelné objekty obdélníkového nebo válcovitého tvaru. V knize informací a rozborů letů radarového centra Unified Air Traffic Control System ... je třeba poznamenáno, že velitel Kyjevské asociace letectva poděkoval veliteli letadla č. 46615 (let 7831) a osobně personálu Kyjevské RC pro provoz, za zprávu o detekci osvětleného objektu, ze dne 13. 07. 1978., v 19:50 hod. v oblasti Chojniki. Podle záznamu v této knize se detekce neznámého pohybujícího se objektu uskutečnila i 21. března 1978 ve 23:30, v oblasti Ptič.

Během práce mezioborové komise bylo shromážděno 60 hlášení a zpráv o pozorování. Zde jsou některé z nich:

Večer 21. července letadlo Litevské republikové výrobní asociace civilního letectva konalo let 8052 na trase Saratov-Voroněž-Gomel-Vilnius (velitel V. A. Šikunov, druhý pilot A. V. Ochlopkov, letový inženýr P. M. Dorofejev, v kabině pro cestující byl I. Panišev).

вздуху není nic dalšího. Piloti objekt viděli jako spojení dvou krátkých kuželů, pod kterými se zdálo, že se něco pohupuje.

Tyto případy byly brzy rozpracovány, i když ne bez obtíží: „V létě 1978 jsme měli příležitost podílet se na práci mezirezortní komise, která by zkoumala pozorování anomálního jevu na linkách společnosti Aeroflot,“ uvedl Lev Mironovič. Jednalo se o pozorování určitého anomálního objektu ve tvaru světelného svislého válce, který se dlouhou dobu pohyboval v nadmořské výšce více než 10 km v oblasti Gomelu.

Oznámení přišlo z Vilniuské letky přes známého litevského astronoma V. Strižese. Na základě popisu očitých svědků (pilotů dopravních letadel), Strižes odhadl velikost válce asi na 200 m.

Letadlo bylo na trase Voronež-Gomel, 80 - 100 km za Železnogorskem. Letová výška byla 3000 m. Níže byla řidká oblačnost. V 20:30 vlevo pod úhlem 110 - 120 stupňů zahlédli vysoko na nebi lesklý válec, poměr délky k šířce byl asi 1: 6 nebo 1: 7, úhlová velikost na délku paže 10 - 13 mm.

Slunce bylo vidět na západě, blízko obzoru. Objekt vypadal, že stojí na jednom místě a postupně se ocital za ocasem letadla, když se piloti blížili ke Gomelu. Nedaleko spodního konce válce bylo patrné zúžení. Objekt byl pozorován zhruba 20 minut, dokud nezačali klesat. Piloti v té době nikomu nic nehlásili.

Dne 12. července 1978 posádka AN-24 na letu k Lidě, si v nadmořské výšce 3400 m všimla bílého obdélníku pravidelného tvaru, visícího vysoko na obloze, bez zaoblení, se žlutým nádechem. Byl velikosti AN-24, ve vzdálenosti 10 - 12 km. Během doby pozorování, asi

5 minut, se jeho pozice na obloze a tvar neměnil. Po změně směru letadla byl z dohledu. Následující den pozorovali svědkové v Mozyru stříbřitě bílý válcovitý předmět, nehybně visící vysoko na obloze, který se po setmění stal neviditelným. Zdálo se, že se točí.

Viděly to posádky letadel, kdy řídící středisko letového provozu odpovědělo na jejich otázky, že ve

Povaha objektu zůstala neznámá. Mohl však být nebezpečný pro letadla. Kontaktoval jsem sekci aplikovaných problémů a aparát B. A. Kijasova. Byla zřízena mezirezortní komise, která zahrnovala i zástupce Akademie věd SSSR, Ministerstvo vysokého školství, Ministerstvo obrany a Ministerstvo civilního letectví ... Komise navštívila letecké základny ve Vilnius, Minsku a Kyjevě, seznámila se zde s magnetofonovými nahrávkami, časopisy a jinými materiály, a kontaktovala nadřízené organizace.

Nakonec byl tento případ otevřen. Ukázalo se, že tam bylo velké množství koulí, které vycházely z místa poblíž Rylsku. Zpočátku všichni (včetně těch, kteří skrývali informace) věřili, že to byl neznámý objekt ... V tomto případě jsou poučné dvě okolnosti. Podle první se ukázalo, že očití svědkové, aniž by věděli něco o povaze předmětu, poskytují poměrně spolehlivý popis, na základě čehož bylo možné správně určit hlavní parametry objektu. Za druhé, měly úřední orgány velké obtíže při získávání oficiálních informací. Navzdory vysoké úrovni komise zřízené pod záštitou MIC, museli tuto situaci komplexně řešit.

Někteří naivní lidé věří, že stojí pouze zavolat civilního nebo vojenského úředníka po telefonu, a pokud říká, že o žádném pozorování UFO nic neví, znamená to, že u toho nebyl. Mezitím jsme však konfrontováni s jinou situací. Řízení letového provozu (ATC) bylo pod vedením leteckých sil, a v některých případech odmítlo poskytnout potřebné informace zástupci Ministerstva obrany, který byl součástí naší komise, protože patřil k jiné skupině vojsk.

V kyjevské skupině nám řekli, že nemají nic a odmítli poskytnout potřebné informace. Když zástupce Ministerstva civilního letectví (N. I. Petričenko – pozn. autora), který byl v dostatečně vysokém postavení, požádal o vydání informací, ukázalo se, že objekt nebyl pouze pozorován, ale byl vyslán stíhač pro jeho identifikaci a pilot získal poděkování od velitele letecké armády. Takže seriózní vyšetřování pozorování UFO není tak jednoduché. Potřebujeme zde velkou organizační podporu na státní úrovni.

Dne 18. října 1978 se na Akademii věd SSSR shromáždili zástupci vojenských a civilních organizací, aby společně vypracovali jednotný akční plán. Na schůzce někdo zapsal nejdůležitější myšlenky mluvčích, a pro nás tak zanechal jen tento neúplný přehled:

Schůzku zahájil Vladimir Vasiljevič Migulin, který představil publiku J. V. Platova, hlavního řešitele tématu Grid v IZMIRANu. Julij Viktorovič uvedl, že má návrhy tří typů specifických technických úkolů: první se týká služeb, které realizují systematické nepřetržité a pravidelné pozorování, druhý typ úkolů je pro služby a organizace, které mají pravidelné, ale jen občasné pozorování, 3. typ je pro organizace, které nevedou pravidelné pozorování. Předběžné filtrování zpráv a založení informací do nevyžádané pošty by mělo probíhat přímo na místě.

Vedoucí oddělení NII-22, V. P. Balašov, ujistil, že Ministerstvo obrany SSSR připraví pokyny pro pozorování UFO ve všech oborech ozbrojených sil SSSR i civilního letectví. „Ministerstvo obrany se obává účinků těchto jevů, protože ovlivňují naši práci,“ přiznal Viktor Pavlovič.

„Je nutné, aby byl plán okamžitě předložen ke studii informací a analýze příčin. Pro každý jev je nezbytné provést komplexní analýzu všech souvisejících jevů, což umožní rychle pochopit jeho povahu. Chtěl bych navrhnout pracovní plán podobný tomu, který byl proveden v případě společnosti Gomel.“

Ve všech třech oblastech měly být vyvinuty metodické materiály. Potřebujeme obecné technické zadání k tomuto tématu, který zahrne roli každého pracovníka a osobní technický úkol pro každého odborníka. Je nutné vytvořit pracovní skupinu, která by se pravidelně (alespoň jednou za čtvrtletí) scházela pro vzájemnou koordinaci práce.

„Do konce roku 1978 bude vypracován návrh pokynu, který bude po diskusi distribuován v různých pobočkách armády. Pokud jsou informace o neobvyklém jevu obzvláště zajímavé, měla by být vytvořena operační skupina, která zorganizuje okamžité vyšetřování všech okolností ... Podstata naší práce není ve shromažďování a shrnutí informací, ale v hloubkové analýze a zkoumání povahy jevů, které by nám umožnily vyvodit určité závěry a využít výsledky.

Pak se všichni účastníci obrátili na technické problémy. Narimanov řekl, že potřebujeme nějaké ústředí v Akademii věd SSSR. Migulin odpověděl, že tato otázka bude vyřešena prostřednictvím Platova, jako hlavního představitele společnosti IZMIRAN. Poznamenal, že hlavní obtíž je teritoriální. Kde má být ústředí? Udělám kroky k zajištění místnosti v Moskvě.

Postoupím trochu vpřed, když poznamenuji, že program Grid-AN zůstal až do června 1979, kdy mu byl přidělen prostor pro výzkum vesmíru. Ale kde byla tato místnost? To lze posoudit, podle požadavků, s jakými přišla I. G. Petrovská, která tehdy byla vědeckou sekretářkou pracovní skupiny Grid, když se byla nucena obrátit na zástupce ředitele IKI, K. P. Metelkina:

„Žádám o pomoc při uvedení místnosti 111 v budově B-2 do provozu. Tato místnost byla přidělena pro práci mezirezortní komise projektu ‚Grid-AN‘ již v červnu 1979. Od tohoto dne do dnešního, tj. 8. února 1980 jsem podala na operační oddělení desetkrát žádost o pomoc při opravě a zavěšení závěsu na okno. Zatím nebyl pověšen. Ode dne havárie topení, začátkem října 1979 nedošlo k dokončení opravy a montáži nábytku, skříně jsou bez dveří, vodovodní baterie není zapojená, stoly jsou sice sestaveny, ale když se s nimi pohne, tak se rozpadají. Nyní je dokonce někam odnesli. Odřízli telefonní linku, není zde možné pracovat, pouze židle jsou v pořádku. Pozvání soudruhů z jiných organizací, zejména z těch, kteří o něčem rozhodují, je nemyslitelné. Vzhledem k této situaci si opakovaně stěžoval můj zástupce, akademik - sekretář akademie věd APA SSSR, zodpovědný člen V. V. Migulin. Opět žádám o vaši pomoc.“

Práce na shromažďování informací od veřejnosti byla mnohem úspěšnější. Všechny dopisy o pozorování UFO, které přišly do televize a národních novin, nemluvě o samotné Akademii věd, byly od roku 1978 evidovány programem Grid-AN.

„Vážení redaktoři!“ píše Tamara Alexandrovna Děmidonová z Kujbyševa dopis, adresovaný novinám Trud, dne 29. října 1978. „Žádám vás, za pomoci vědců, o vysvětlení velmi tajemného jevu prostřednictvím novin. Dne 9. září, v 18:20 moskevského času, na západní straně oblohy letělo směrem na sever velké, dlouhé, ohnivé, ploché těleso. Neměnilo rozměr, směr letu ani tvar. Za vteřinu ho zakryl nějaký mrak, ale poté pokračovalo v letu a zmizelo z mého zorného

pole. Letělo na stejné výšce, neklesalo. Nabyla jsem dojmu, že neplavalo po obloze, jak to obvykle říkáme o mracích, ale letělo, jako kdyby mělo svůj vlastní pohon. Také další lidé viděli tento tajemný jev. Mohli byste nám v novinách říct, co to mohlo být?“

Přestože v té době ještě nebyla vytvořena nová pravidla cenzury, její dopis se nedostal na stránky novin, ale byl předán Akademii věd SSSR, s žádostí o odpověď autorce. Zřejmě proto, že nepřiložila známku na odpověď, se občanka Děmidonová nedomohla odpovědi. Obr. 42.

1978
9.9 (118)

СОПРОВОДИТЕЛЬНЫЙ ЛИСТ

При ответе редакции просим сослаться на наш № _____

РЕДАКЦИЯ ГАЗЕТЫ _____
ОРГАН ВЦСПС _____

Отдел писем и массовой работы _____
103792, Москва, К-50, ул. Горького, 18
Тел. 299-42-00

197 г. _____

№ 279269 Направляем Вам письмо тов. _____

22.11.78 _____

О результатах по письму просим сообщить автору.

Приложение на _____ листах.

Вх. № _____
Од. М. Н. _____

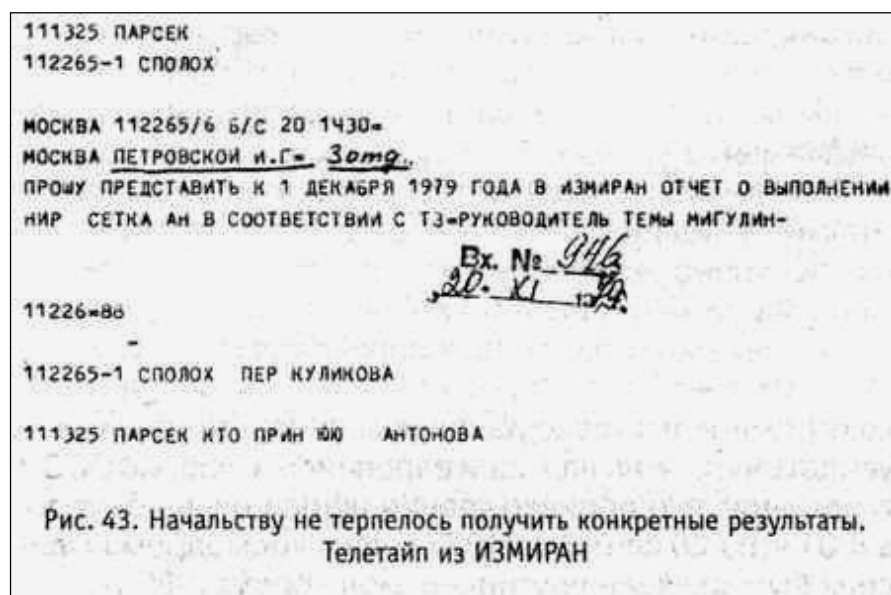
1008—500.000

Рис. 42. «Сопроводительный листок» к письму Т. А. Демидоновой о наблюдении НЛО 9 сентября 1978 года

Cenzura však dlouho nečekala. Tajný pokyn Glavlitu číslo 3, ze dne 11. ledna 1980 zní: „Je zakázáno publikovat bez povolení ... materiály o takzvaných létajících talířích a jiných neidentifikovaných létajících objektech. Toto povolení mohou vydat pouze V. V. Migulin a J. V. Platov.“

Takže žádné články ve prospěch mimozemského původu UFO (hypotézy, které nejsou sdíleny vedením OOFA a IZMIRAN) se tak neměly šanci dostat do tisku. V březnu 1979 byla připravena první verze „Pokynů pro pozorování anomálních jevů v atmosféře a ve vesmíru a jejich dopadu na životní prostředí, živé organismy a technické prostředky,“ která určila, jak pozorovat UFO, co se má nejprve zaregistrovat při předávání zpráv podle civilní verze této směrnice, která začala být distribuována ve stejném roce, ale podobný pokyn pro armádu začal platit až od začátku roku 1980, po vydání směrnic Generálního štábu ozbrojených sil SSSR.

Výzkumný ústav vesmíru připravil vlastní verzi směrnic, ale byly zjevně považovány za příliš komplikované pro masovou realizaci a prakticky nepoužívané. „Souběžně s aktivitami, které proběhly v souladu s Akademií věd, bylo ve vojenském průmyslu provedeno několik dalších kroků,“ uvedl Gindilis. Byla studována možnost založení výzkumné skupiny UFO v Moskevském leteckém institutu, kde pracoval F. J. Zigel. Myšlenka uspořádání skupiny do MAI, byla pokud vím, podpořena B. A. Kijasovem. Nejprve šlo všechno dobře. Zigel byl velmi nadšený. Navrhl dokonce, že půjde pracovat do MAI, aby se připojil ke své skupině. Ale pak se vše zastavilo. Ředitel MAI nesouhlasil s organizací skupiny. Pravděpodobně si vzpomněl na potíže, se kterými se střetl po stranické linii, v souvislosti se Zigelovými neoprávněnými přednáškami. Obr. 43.

Nicméně, v roce 1979, Zigel byl pozván na setkání Grid-AN. Dne 12. 2. 1979, Felix Jurjevič na schůzce věnované fenoménu Petrozavodsk, vyjádřil svůj názor - v ten den se na Zemi objevilo asi 50 UFO. Zohlednil, že tento jev může být jeden objekt, ale byl tak obrovský a vysoko umístěný, že ho bylo vidět málem přes celou evropskou část SSSR. Jeho původ byl nalezen velice rychle: 20. 01.

1977, ve 4.01 hodin, byl vypuštěn satelit Kosmos-955 z kosmodromu Plesetsk. Obr. 35.

Dne 23. května 1979 Felix Jurjevič předložil V. V. Migulinovi „Návrhy na další rozvoj výzkumné práce programu Grid“. Návrhy nebyly přijaty. Pak umlčený Zigel, který mluvil s Migulinem, napsal o rok později ve svém dalším rukopisu:

Postupně bylo zřejmé, že V. V. Migulin nedělal nic pro to, aby objektivně studoval UFO ... „Vše, co se podle mého názoru neshoduje s kategorií atmosférických jevů, by mělo být považováno za škodlivé fikce lovců senzací,“ řekl V. V. Migulin ve svém rozhovoru publikovaném novinami Výboru komunistické strany Moskvy „Leninův prapor“, dne 11. listopadu 1979.

Zdroj: *Мифы и факты науки // Ленинское знамя (М.). 1979. 11 ноября.*

„Lidé jako Migulin analyzují specifické zprávy. Raději se omezují na obecné fráze, kterými skrývají svoji úplnou neznalost problému a jejich neschopnost vysvětlit fakta. Zajímají se o

Zdroj: Zigель Ф. Введение в будущую теорию феномена НЛО. М., 1980 (Рукопись).

Navzdory upřímné "antitalířové" náladě vedení OOFA a IZMIRANu, zbylo poměrně málo nadšenců v Grid-AN - programu, který dělal vše pro vyřešení tajemství UFO. Dne 7. srpna 1979 byl expediční tým důstojníků IKI poslán do oblasti Mangyšlak v Kazašské SSR, aby vyhledal UFO. Tým tam pracoval až do 31. srpna 1979. Skládal se ze skupiny čtyř lidí: vědecký tajemník Grid-AN I. G. Petrovská, N. F. Saňko, J. G. Lifšic S. J. Jegorov. Zástupce Institutu vědeckého výzkumu B. A. Fešin pracoval s nimi po dobu 10 dní.

„Je třeba poznamenat, že terénní tým byl koncipován jako první pokusný a metodický krok, aby se zjistila proveditelnost předpokladů, produktivita činností a efektivita malé skupiny, stejně jako efektivita expediční výzkumné metody pro anomální jevy,“ říká zpráva expedice. Skupina byla poslána co nejrychleji, takže do léta 1980 bylo jasné, zda byl nebo nebyl takový krok zapotřebí, jaký je optimální počet členů expedice a jak je to třeba v případě potřeby organizovat.“ Nehledě na takové mírné cíle, skupina obdržela 85 zpráv o UFO a provedla maximální možnou analýzu.

1 s ohnivou koulí (kulový blesk) a 36 z nezjištěných příčin, (z toho bylo 10 údajně vědeckých a technických experimentů a 26 anomálních jevů).

„Údaje získané od pilotů přitahují pozornost, zejména následující zpráva obr. 44, o detekci neznámého cíle s anomálními charakteristikami radarem,“ jak uvádí zpráva ze 14. srpna 1977, kdy od 8 do 20 hodin Raisa Nikolajevna Gopačenko, dispečerka letiště Ševčenko, objevila na radaru cíl, který se stal vojenským objektem. Cíl se náhle objevil nad Aksou a zůstal nehybný asi minutu. Oznámila to letovému ředitel Irinu Vjačeslavu Michajlovičovi. Správce letů zkontroloval omezení na trase. V tento den tam nic nebylo. Navíc v okamžiku detekce objektu nebylo v radarovém zorném poli jediné letadlo.

Nejpozději minutu po jejím objevu, se začal objekt pohybovat po moři směrem k Jeralijevu a kopíroval linii pobřeží. Když nedosáhl Jeralijeva, otočil se ostře na Uzeň a jeho rychlost se zvýšila na 500 km/h. Vojenské letiště v Krasnovodsku bylo okamžitě

ИНДЕКСЫ				ИНФОРМ				КООРДИН. МОСТ НАБЛЮДЕН.				Дата, месс.	
Астрофиз.		Физическая		Карточка		Наблюдения		Ф		А		А*	
Имя, № архива				Дата сообщ.		Ф.И.О. наблюдателя		возраст		состояние здоровья		1	
Имя, № ф. арх.				Дата наблюдения		время месс.		время месс.		состояние здоровья		2	
Число объектов				1		18.42		20.42		5		3	
Формы объектов				сферический		0						4	
Число фаз												5	
Углы, скорость				~ 4°/сек.								6	
Продолжительность				< 3 мин.								7	
Структура				всплеск								8	
Линейные размеры				образованное облако (всплеск, вспышка)								9	
Скор.				сферический								10	
Разм.				сферический								11	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								12	
Период				сферический								13	
Скор.				сферический								14	
Разм.				сферический								15	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								16	
Период				сферический								17	
Скор.				сферический								18	
Разм.				сферический								19	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								20	
Период				сферический								21	
Скор.				сферический								22	
Разм.				сферический								23	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								24	
Период				сферический								25	
Скор.				сферический								26	
Разм.				сферический								27	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								28	
Период				сферический								29	
Скор.				сферический								30	
Разм.				сферический								31	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								32	
Период				сферический								33	
Скор.				сферический								34	
Разм.				сферический								35	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								36	
Период				сферический								37	
Скор.				сферический								38	
Разм.				сферический								39	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								40	
Период				сферический								41	
Скор.				сферический								42	
Разм.				сферический								43	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								44	
Период				сферический								45	
Скор.				сферический								46	
Разм.				сферический								47	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								48	
Период				сферический								49	
Скор.				сферический								50	
Разм.				сферический								51	
Видео моста наблюдения				Казахская ССР, Алматынская обл., 80 км от г. Шымкент, шоссе Шымкент - Чанай.								52	
Период				сферический									

Рис. 44. Членам экспедиции довелось наблюдать загадочные явления в Казахстане. Правда оказалось, что это очередной запуск (типовая «карточка наблюдения», разработанная и заполненная сотрудниками ИКИ)

požádáno o vyslání jejich letadel ve vzduchu. Byla však přijata negativní odpověď.

Po průletu Uzenu se objekt otočil na Mujnak a dosáhl rychlosti přibližně 700 km/h. Jeho cesta neodpovídala žádné trase civilního letadla. Dispečer upozornil Nukusu na přiblížení objektu do zóny jejich radaru. V tomto okamžiku by Mujnak objevil AN-24, směřující do Ševčenka. Cíl letěl jejím směrem, aniž by změnil směr pohybu. Operátor letiště kontaktoval letadlo, ale piloti AN-24 odpověděli, že nic neviděli. Během havárie letadla, ho dispečerka ztratila ze sledování, když bylo od Ševčenka vzdáleno asi 220 - 250 km.

Když se objekt vzdálil na vzdálenost 300 - 350 km, vyšel z dohledu radaru u Ševčenka a zmizel. V té době velitel letiště Nukus oznámil do Ševčenka, že cíl neviděl a kontaktoval vojenská letiště v Astrachánu, Rostově, Volgogradě, Baku, Taškentu, Alma-Atě a Moskvě. Ze všech letišť odpověděli, že ve vzduchu nebyla žádná letadla ani jiné objekty (byl volný den), a zeptali se letiště Ševčenko na okolnosti pozorování.

Po 5 - 6 minutách se objekt objevil opět na radaru letiště Ševčenko, na stejném místě, kde zmizel. Letěl přímo po stejné trase na Uzeň velkou rychlostí, (podle slov velitele letu to bylo průměrně 40 km na 1 otáčku radarové antény, což znamená rychlost asi 7200 km/h). Zeptali se opět Nukusu na přítomnost letadla na tomto kurzu, a znovu získali negativní odpověď. Ředitel letu kontaktoval Krasnovodskou leteckou obranu. Odtamtud mu oficiálně odpověděli, že na trase nejsou žádné lety. Z Uzeně se objekt obrátil k Akse a zmizel na stejném místě, kde se objevil, i když se nacházel v pásmu dosahu radaru Ševčenko, ve vzdálenosti asi 170 km od něj. Podle dojmu dispečera zmizel, jako kdyby se rozplynul.

Během celé doby pozorování objektu bylo sledování prováděno podle požadavků a odpovědí. Byl použit lokátor P-35m, rychlost otáčení antény byla 3 otáčky za minutu ... Objekt mohl být registrován radiolokátorem pouze tehdy, kdyby měl zařízení pracující jako rádiový maják, který byl nastaven na provozní kmitočet civilního letectví, pomocí přiděleného kódu. Na obrazovce vypadal jako ve vysoké nadmořské výšce, po celou dobu sledování se nekontaktoval s obsluhou. Služba protivzdušné obrany se pokusila detekovat cíl, a určila jeho polohu u velitele letů již tehdy, co zmizel z obrazovky lokátoru.

Není známo, zda zaměstnanci Grid-AN cestovali na polostrov Mangyšlak v létě roku 1980, ale v tomto roce se stále nacházejí zprávy o jejich expedici. Začátkem roku 1980 začali obyvatelé Ševčenka mluvit o nějakých stříbrných koulích. Rozhovory dělali ostražitě a s úsměvem, neboť neuvěřitelné události se stávaly téměř každý den.

Jeden občan přišel pozdě do práce a řekl, že viděl dvě stříbrné koule na pobřeží Kaspického moře. Bylo to daleko od něj, takže rozměry šlo těžko určit. Přátelé se zasmáli jeho žertu, ale brzy se zastyděl. V pondělí se totiž vrátila výprava geologů, kteří doslova opakovali příběh toho šprýmaře. Od sebe dodali, že se pokoušeli dorazit až ke koulím, ale po přímé jízdě asi 5 km, si najednou uvědomili, že se k nim vůbec nepřiblížili, jako by stáli na místě. V určitém okamžiku koule zmizely - geologové říkali, že „praskly jako bublinky“.

Od tohoto dne začala lavina sdělení, ale všechny příběhy si byly velmi podobné. Zvláštní koule o průměru asi 30 m se objevovaly pouze ve skupinách. Brzy jim geologové přestali věnovat pozornost. Snažili se je vyfotit, ale ten, kdo se zabýval fotografováním, ví, co to znamená najít lesklý předmět v poušti. Byly jako nevýrazné bílé skvrny. A přesto pomocí snímků vyřešili jednu hádanku. Na jedné z fotografií bylo možné vidět, že stříbrná koule nemizí na místě, ale velmi rychle stoupá vzhůru.

Vzhledem k tomu, že se všechny tyto události konaly poblíž hranic, případ se stal veřejným tajemstvím. Podle zvěstí přišla do města nějaká komise, pronajala si auto od jedné z organizací města a odjela neznámou cestou. Co je zajímavé, že se jejich náklad skládal z mnoha přístrojů. Členové komise se však rychle vrátili a bez komentáře odešli. Jestli to byla komise „Grid-AN“, nebo nějakí amatérští fanoušci, co přišli do Ševčenka, není známo. Koule byly pozorovány ještě další měsíc a pak kamsi zmizely.

Zdroj: Что скрывалось под серебристой оболочкой? // Молодежь Татарстана (Казань). 1992. 10 апреля.

Další expedice "Grid" pracovala v kazašském městě Děržavinsku. „Náš ústav byl od října 1979 zapojen v programu Grid-AN,“ řekl Anatolij Listratov, zaměstnanec Ústavu vysokých teplot Akademie věd SSSR, „já byl aktivně zapojen do tohoto programu.“ Okamžitě došlo ke střetu mezi G. Narimanovem a V. Migulinem. Narimanov rozpoznal přítomnost čehosi nepochopitelného, neidentifikovatelného, když si uvědomil, že UFO nejsou jen atmosférické jevy a plazmatické koule, jak to interpretoval Migulin, a doposud není vyloučeno, že se jedná o kosmické lodi mimozemské civilizace, které jsou pilotovány mimozemskými bytostmi. Činnost Narimanova v programu "Grid" byla následující: protože problém nebyl jasně uveden a zahrnut pod anomálními jevy, bylo nutné najít co nejvíce případů, když UFO přistálo a vystoupily humanoidní bytosti. Bylo nutné jít co nejrychleji na to místo, vše zapsat a provést možnou dokumentaci a měření.

Začal jsem procházet redakci, pracovat s poštou a hledat zajímavé případy. Koneckonců lidé píšou o neobvyklých jevech ve svých oblíbených novinách, časopisech ... Na konci roku 1979, jsem sám, podle vůle osudu, našel dopis se zprávou o kontaktu. Byly to léta stagnace, jak se nyní říká, post-Stalinská doba, lidé se báli všeho, a proto byl dopis anonymní.

Zdroj: Синеок С. Когда падает игрушка // Комсомолец (Ростов-на-Дону). 1989. 21 декабря.

Kopie tohoto dopisu (č. 5393 ze dne 19. července 1979) se naštěstí zachovala:

„Vážení redaktori časopisu Technika mládeži! Velmi často na stránkách časopisu nacházím materiály, které vyprávějí o zajímavých a tajemných jevech v přírodě, o schůzkách s neznámem a komentáře vědců o všech těchto hádkách. Opravdu chceme, abyste pomohli pochopit, a možná komentovat na stránkách vašeho časopisu událost, která se stala, ve městě Děržavinsk v Turgajské oblasti Kazašské SSR.

Nebyli jsme osobně svědky tohoto jevu (bohužel !!!), ale kluci nám říkali, že jsou přímými svědky tohoto zázraku. Bylo jich asi 20 dětí a dva dospělí. Případ se stal v budovatelském táboře Běrjozka, (který se nachází 20 km od města, v březovém háji) koncem června tohoto roku.

Den předtím, než byl ukončen první turnus, šli děti na vrchol kopce, který se nachází 3 - 4 km od tábora. Chlapci začali hromadně křičet jeden na druhého. Když zaznělo poslední jméno, chlapci náhle zaznamenali skupinu čtyř lidí, která byla podle našeho lidského pohledu velmi divná, neboť bytosti byly obrovské výšky (3 - 3,5 m), ale velmi útlých postav. Odlišovaly se od sebe jen v barvách širokých „sukní“ (žlutá, červená, modrá, bílá). Pohybovaly se snadno, jako by klouzali podél země, jejich ruce byly stále natažené dopředu, i při chůzi. Když je kluci uviděli, tak křičeli a běželi směrem k táboru.

Spolu s nimi byl učitel. Když se kluci dívali kolem sebe, tak viděli, že je jedna z těchto podivných osob je sleduje, ale než se dostali do tábora, tak se vrátila. Kluci byli povzbuzeni, začali křičet a volat na ni, ale návštěvník pokračoval v odchodu. Pak začala celá skupina těchto osob náhle mizet, jako by postupně opouštěly Zemi. Ale tohle nebyl ještě konec případu.

Ve stejný den večer, viděl žák jednu z těchto bytostí, jak sedí na stoličce u táborové kantýny. Nevšiml si jí okamžitě, když si myslel, že zpočátku vidí jen něčí nohy, které se mu zdály nesmírně velké. Bytost totiž byla obrovské výšky. Vzpomněl si jen na to, že měla obrovské čtvercové oči, jiskrný pohled a ústa, která připomínala (podle jeho slov) rty koně. Vyděsil se a běžel k chlapcům. Když všichni přišli na toto místo, už tam nikdo nebyl. Pouze stolička u kantýny byla rozbitá.

V tento den si po obědě děti všimly objektu viditelného v dálce, ve tvaru stanu, který jako by byl vyroben z nějaké barevného břidlice. Když se po nějakém čase dostali na místo, kde se nacházel tento „stan“, už tam nic nestálo. Na tomto místě byla jen spálená tráva. Nyní se v našem městě hodně hovoří o tomto zajímavém případě. Názory jsou samozřejmě rozděleny.

Někteří obyvatelé to považují za nějaký žert, jiní se domnívají, že se jednalo o kontakt s mimozemšťany, o němž lidé už dávno snili, nyní to dokonce nebyl sen, ale také pokus o jeho uskutečnění. Zejména proto, že tento incident viděli mnozí dospělí a nejen děti.

Tito lidé byli zvláště blízko k nim: V. Chernyšov, A. Dmitrijev, E. Kvačeva a jejich učitel v budovatelském táboře, všichni jsou studenti střední školy v Děržavinsku, pojmenované po N. K. Krupské. Tito všichni mohou dát přesné informace o vzhledu těchto bytostí spíše než ti, které jsme citovali v tomto dopise. Promiňte, že nezmiňujeme naše příjmení. Naše město je malé, a ne každý nám bude správně rozumět. S ohledem na vás, vaši pravidelní čtenáři.“ Obr. 45.

Anatolij Pavlovič poslal dopis místním novinám a nakonec šel za redaktorem oblastních novin "Turgajskije Novosti", P. I. Žukovským, který šel rychle na místo incidentu, aby hovořil s očitými svědky.

K potlačení vřelých vášní pak musel Pjotr Žukovskij napsat píseň s názvem "UFO v sarafánu". Samotný fakt neobvyklého setkání nepopíral, ale nakonec mu bylo naznačeno, že by to mohla být něčí docela pozemská klukovina.

Zdroj: Жуковский П. НЛО в сарафане // Тургайская новь (Аркалык). 1979. 22 сентября.

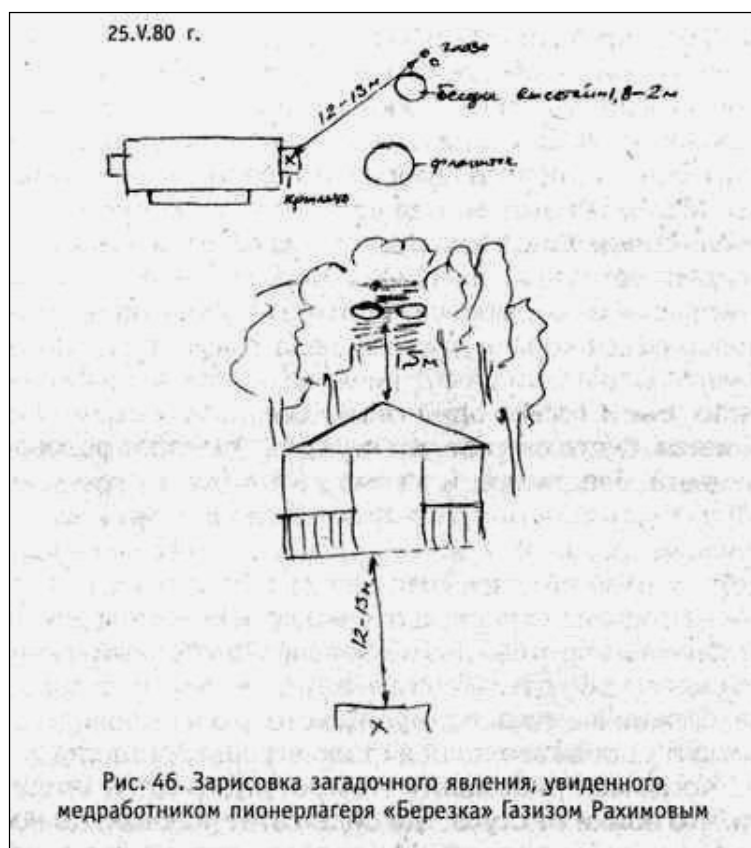
Žukovský upřesnil, že se to všechno stalo 26. června 1979 mezi 11:15 a 11:40 hod.

místního času. Skupina (asi 20 žáků z 5. – 7. třídy), při procházce s učitelkou N. P. Kolmykovou, se na kopci Lysaja, 2 km od tábora, setkala se čtyřmi neznámými bytostmi velmi vysokého a křehkého těla. Měly černé oblečení, kolem beder jakési sukně. Na obličeji nebyly patrné žádné nosy ani rty, pouze dvě velké oči růžové barvy.

„Skupina bytostí se vynořila na kopci a byla vzdálená asi 30 m od žáků,“ napsala A. P. Listratovova. „Když je chlapci viděli, byli vyděšeni a spěchali zpět do tábora. Jedno ze stvoření je pronásledovalo, jeho chůze byla pozoruhodná, měla klouzavou povahu, jeho ruce byly natažené a při chůzi nehybné. Jeho nejbližší odstup od dětí byl asi 10 m. Předtím, než děti dorazily do tábora, se bytost vrátila a celá skupina zmizela.

Večer ve stejný den, po večeri, jedna z bytostí seděla na židli v táboře u jídelny, viděl ji tam jeden pionýr a vedoucí oddílu R. F. Rachimova. V noci, zhruba ve dvě hodiny, viděli vedoucí R. Rachimova a zdravotnice G. Rachimova, asi dvacet metrů od hlavní táborové budovy, dvě planoucí oči.

Druhý den si chlapci všimli budovy v dálce, připomínající stan barvy břidlice. Když přišli na toto místo, našli tam jen spálenou trávu. V oblasti existovaly informace, že v noci z 25. a 26. června 1979 byl pozorován průchod světelného tělesa. Zástupci regionálních oddělení ministerstva vnitra a KGB SSSR byli záležitost vyšetřovat na místě.

byl zcela bílý. Když jsem se na něj podívala, viděla jsem zřetelně hlavu, bytost se otočila velmi pomalu ke mě, ale neměla čas na to, aby se ke mně úplně obrátila, takže jsem ji viděla pouze z profilu. Neměla nos, žádné vlasy, žádné uši, žádná ústa, na tváři nebylo nic, viděla jsem jen jedno oko, velké a vypouklé, zdálo se jako kdyby mělo vypadnout.

Tyto oči byly růžové, lesklé a jeho pohled byl velmi podivný. Jeho hlava byla mírně konvexní. Seděl na židli 10 - 11 metrů od mě. Dobře jsem si ho nemohla prohlédnout, protože jsem byla velmi vystrašená a utíkala jsem přes háj k rovné mýtince. Běžela jsem, upadla, vstala a znovu běžela a křičela: Sedí tam nějaký černoch!

Všechny děti i vedoucí, kteří seděli na mýtince běželi sem, na místo kam jsem ukazovala. Když přiběhly na to místo, viděli, že nohy od židle, na které seděla ta bytost, byly do poloviny zaražené do země. Rozdělili jsme se do dvou skupin, jedna pobíhala po háji, jiní zůstali u židle. První skupina prozkoumala celý háj, ale nikde nic neviděli. Teprve tehdy, když jsme přiběhli ke druhé skupině, tak řekli, že u židle byly velmi velké stopy, ale byly okamžitě pošlapány členy skupiny. Když jsme nic nenalezli, všichni se uklidnili a šli na paseku, hoši z první skupiny začali vykládat, že také viděli čtyři lidi.“

V zimě jsme si korespondovali, a až na jaře 1980 Listratov připravil informační zprávu o přistání UFO a kontaktu s humanoidy:

„Přirozeně jsem připravil tyto dokumenty pro organizaci badatelské expedice a poskytl informace Narimanovi,“ řekl Listratov. „Na jaře jsem se obrátil na regionální výbor v Turgaji, po naší zprávě jsme dostali povolení, našli jsme místo k pobytu a koncem května, 11 měsíců po incidentu jsme odjeli. Naplánovali jsme si skupinu 3 osob, ale opět vztah k tomuto problému zapříčinil, že zaměstnanec Fyzikálního ústavu se stal členem vedení skupiny. Jeli jsme tam společně: já a spolupracovník IKI (Institut kosmických výzkumů). Obr. 47,48.

Předkládáme zde pouze jednu z výpovědí, které zaznamenal Pjotr Žukovský podle svědků: „Dne 26. června jsem opustila jídelnu tábora Berjozka, bylo to večer, v půl sedmé, šla jsem přes březový háj, který se nachází vpravo od jídelny,“ řekla R. Rachimová. „Neměla jsem čas udělat ani 5 - 6 kroků, když chlapec Žeňa, z mého 4. oddílu vyběhl z háje. Byl velmi vyděšený, proto jsem se okamžitě podívala směrem k místu, odkud uprchl a byl tam velmi velký, vysoký člověk (asi 3 m), celý černý jako uhl, velmi hubený a zcela rovný, jako prkno. Jeho ruce byly obrovské, podobné lidským. To černé vypadalo jako obyčejná lidská kůže, kolem beder měl něco podobného krátké sukni z bílého materiálu, oslnivé bělosti. Tento materiál nešlo přehlédnout, protože

Určitě se tam uskutečnil opravdový kontakt. V noci před kontaktem byl pozorován průchod jasné koule. Očití svědci vyprávěli, že koule se chystala přistát. Ve svědectví se objevovaly i jakási pozemní vozidla, která se valila po stepi a dokonce pronásledovala jedno auto. Řidič se jim snažil ujet a jako šílenec dorazil do cíle v naprosto nepřítelném stavu.

Академия наук СССР
ИНСТИТУТ КОСМИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ

117810 Москва, ГСП-7, Профсоюзная, 88
Для телеграмм: Москва, ПАРСЕК
Телефон: 111323 ПАРСЕК

Тел. 333-14-66, 333-20-88, 333-22-12

12-05-80 11224/Б-18/9ен Для служебного пользования.

На № _____

Директору Института
высоких температур АН СССР
академику А.В.ШЕЙНЛИНГУ

Глубокоуважаемый Александр Вфимович!

Ввиду того, что с 1981 года Ваш институт включен в число исполнителей темы "Комплексное исследование аномальных атмосферных и космических явлений" (назв: "Талантика АН"), представляется целесообразным предварительное ознакомление исполнителей Института высоких температур АН СССР с проводимыми работами.

В связи с этим прошу Вас разрешить сотруднику Вашего Института Листратову Анатолию Павловичу принять участие в работе выездной группы академических институтов в район городов Дерзавинск и Аркалык, принимая также во внимание выданные тов. Листратову А.П. в подготовку фактического материала по рассматриваемому случаю.

Зам. директора
ИКИ АН СССР
доктор физ.-мат. наук

Г.С.НАРИМАНОВ

Рис. 47. Обращение в Институт высоких температур по поводу участия А. П. Листратова в выезде на место происшествия

Академия наук СССР
ИНСТИТУТ КОСМИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ

117810 Москва, ГСП-7, Профсоюзная, 88
Для телеграмм: Москва, ПАРСЕК
Телефон: 111323 ПАРСЕК

Тел. 333-14-66, 333-20-88, 333-22-12

19-05-80 11224/Б-18/9ен

На № _____

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Настоящим удостоверяется, что товарищи ФРОЛОВ Валерий Александрович и ЛИСТРАТОВ Анатолий Павлович направлены в города Аркалык и Дерзавинск Тургайской области Казахской ССР для выполнения служебного задания на срок с 20 по 27 мая 1980 года.

Просьба к партийным, общественным и научным организациям оказывать им всемерную помощь.

Зам. директора
ИКИ АН СССР
доктор физ.-мат. наук

Г.С.НАРИМАНОВ

Рис. 48. Удостоверение, выданное участникам экспедиции

Práce s očitými svědky nebyla jednoduchá záležitost. Přibližně třetí den svého pobytu v tomto městě někdo rozšířil pověst, že jsme agenti KGB a naše akademické pověření je nesmysl. Po tom již bylo zbytečné hledat očité svědky. Přišli jsme k řidiči, který byl pronásledován mimozemšťany, ale jeho rodina nás odbyla, že není doma. Nic neviděl a nic neví.

Naším úkolem bylo najít nějaké materiální stopy. Mnohé stopy nezůstaly, například stopa přichozího, který seděl v táboře na židli, byla to obyčejná jídelní židle z trubek. Pro něho, vysokého člověka, to byla obyčejná židle, asi jako pro nás dětská židlička. Seděl tam skrčený, nohy u brady a když vstal, zůstaly následky. Židle byla zatlačena do poloviny nohou do země, takže jsme odhadli váhu cizince asi na 350 - 400 kg ...

Několik dní po kontaktu začala propaganda proti události. Přednášející přišel z Alma-Aty ze společnosti "Knowledge", a přednesl přednášku na téma "Je život na Marsu", a přesvědčivě dokázal, že řada výsledků kosmického výzkumu ukázala, že ve Sluneční soustavě není žádný další život, takže zde nemohou být ani žádní návštěvníci. Rozjeli to všemi způsoby, pak vymysleli verzi, že to byli studenti, kteří se oblékli do nějakého hábitu a vyděsili účastníky tábora. To vše bylo spíchnuté horkou nití, ale možná to bylo správně uděláno, protože naše město je malé a byla by tam určitě vznikla panika. Nikdo by už neposlal podruhé své děti do tohoto tábora.

Chlapci ukazovali, že na kopci byl jakýsi oheň, že viděli záblesk ve vzdálenějším okolí, asi

5 kilometrů daleko. Oheň by mohl být přírodním úkazem, něco jako hořící step, ale nejzajímavější bylo, že na svahu toho kopce byly stopy kolejí asi 1 m širokých (obecně byl celý kopec pokrytý takovými kolejemi, jako by byla jedna jeho strana doslova zoraná, jako by nějaký přístroj narazil na zem. Stopa začínala na úpatí kopce a končila nahoře. Zdálo se, že nějaký přístroj zde startoval a letěl vzhůru do atmosféry. Vzali jsme vzorky z kolejí a vzorky hornin z okolí a vrátili jsme se do Moskvy s pytlek kamení.

To všechno samozřejmě nezabránilo Juliu Platovovi o 20 let později napsat: „Nejzajímavější je, že na rozdíl od četných popisů různých druhů kontaktů s mimozemšťany, shromážděných ve sbírkách ufologů, tak tento projekt, který využíval obrovský pozorovací potenciál armády a občanských organizací, neobsahoval jediné sdělení o přistání UFO, o kontaktech s piloty UFO a únosech lidí do UFO. Možná je z nějakého důvodu alespoň po 13 let území SSSR uzavřeno pro mimozemské návštěvníky nebo je hypotéza o mimozemském původu UFO neudržitelná.“

Zdroj: Платов Ю., Соколов Б. Изучение неопознанных летающих объектов в СССР // Вестник Российской Академии наук (М.). 2000. Т. 70. № 6. С. 507-515.

Člověk může jen hádat, proč Platov stále popírá fakta, co je zřejmé. Bývalý člen Gridu Valentin Fomenko mi řekl: „Setkal jsem se s Migulinem, ale ne s Platovem. Samozřejmě, skepticismus je dobrá věc, ale když je skepse demagogická, je to odporné.“

Zdroj: Герштейн М. Уфолог из ракетного наукограда // NEXUS (СПб.), 2005. №3.

Vojenská základna jako kontaktní zóna.

V rozhovoru s moskevským novinami „Poisk“ (Hledání), Julij Viktorovič řekl: „Velmi zajímavý fakt je, že po dobu 13 let, zatímco se pracovalo, nebyla přijata ani jedna zpráva o pozorování zvláštních jevů ve zkoumaných oblastech. Byly však zprávy ze sousedních oblastí, ze sousedních měst, ale ne přímo ze základen. Tam je všem jasné, čím se zabývají.“

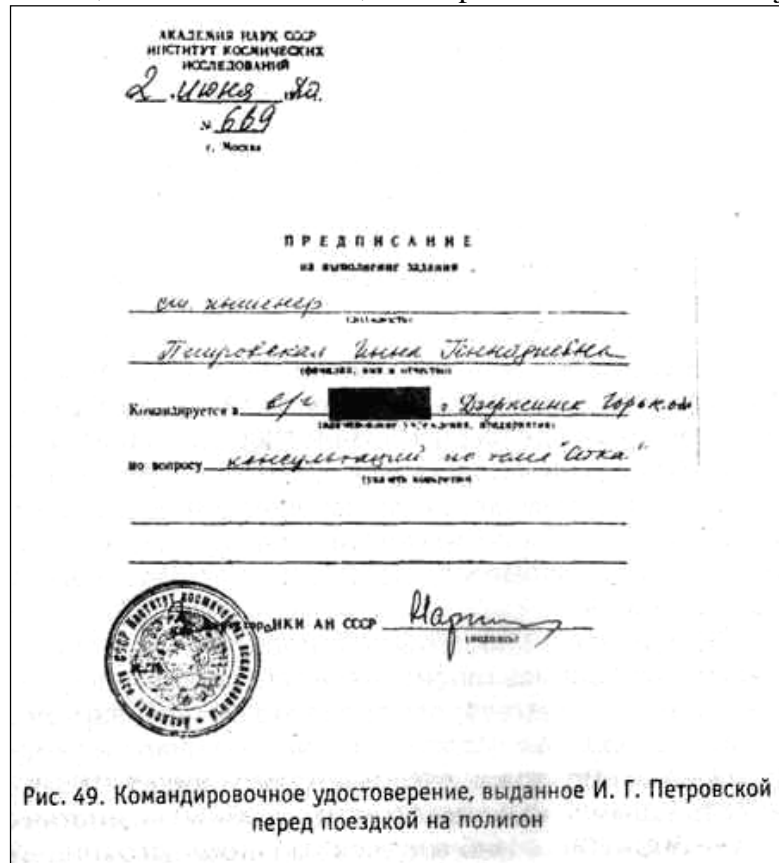

Рис. 49. Командировочное удостоверение, выданное И. Г. Петровской перед поездкой на полигон

Zřejmě zapomněl, že v letech 1979 - 1980 UFO doslova obléhaly vojenský výcvikový prostor a zástupci Grid-AN/MO na Ministerstvu obrany se více než jednou dostavili na místa těch incidentů!

Zkušební polygony v poslední době přestaly být vojenským tajemstvím, když plukovník Alexander Plaksin, zaměstnanec oddělení NII-22, se o tom zmínil ve svém rozhovoru, o událostech v Dzeržinském okrese, Gorkovském kraji, nedaleko obce Smolino, kde se přihodily bouřlivé události, když zkušebnímu polygonu velel generálmajor Viktor Ivanovič Todorakjev.

Podrobné záznamy a memoranda jsou stále ukryty před lidmi někde ve vojenském archivu. Měli jsme však štěstí: zástupci IKI, vedené I. G. Petrovskou a

Gorkovští vědci z Výzkumného radiofyzikálního ústavu (NIRFI) pod vedením E. A. Jermilova, měli možnost studovat tyto tajemné případy. Zprávy, které sestavili, nejsou dosud k dispozici, ale byly zachovány pracovní dokumenty a výpisy z vojenských zpráv. Obr.49.

Možná se v tomto kraji stalo něco podivného, ale teprve v roce 1978, kdy byl zahájen program "Grid-MO", byla v některých útvarech vydána směrnice, která nutí armádu, aby hlásila všechno tajemné ministerstvu obrany, sekci NII-22. Zprávy byly nečekané ...

První zpráva o pozorování něčeho tajemného je datována 27. ledna 1979. Ve 21:50 se na severozápadě ve vzdálenosti 1000 - 1500 m a ve výšce 80 - 100 m objevila červená koule obklopená růžovou září (halo). Pomalu se pohybovala ze západu na východ, kolmo ke směru větru a zmizela za lesem. Ve 22:10 se fenomén opakoval, trval asi 15 - 20 minut.

Dne 29. března ve 22:30 se během zkoušek objevilo UFO. Záznam říká, že „... nejprve se objevil na severozápadu objekt, připomínající kometu. Nehýbal se, pak se zformoval do zářící bílé koule o průměru 6 - 8 m, po které přebíhaly bílé vlny. Po 8 - 10 minutách vše rychle zmizelo. Výška objektu byla 50 - 70 m, vzdálenost od pozorovatele 600 - 700 m. Koule byla pozorována pod spodní hranicí oblačnosti nebo na jejím pozadí.“

V ostatních případech bylo naopak poznamenáno, že na všech základnách gorkovského kraje nebyly prováděny žádné zkoušky a vojáci nemohli zaměnit objekt s nějakým novým vojenským vybavením.

Tohle se stalo 24. prosince 1979: „V 5:20 se objevila červená koule o průměru 4 - 6 m s červenou září okolo ní, ve vzdálenosti 700 - 1000 m a výšce 100 - 150 metrů, v severní části oblohy. Po pět minut se vznášela, pak odletěla na sever, proti slabému větru. Na polygonu nebyly prováděny žádné zkoušky.“

Generálmajor letectva Vasilij Aleksejevič Jeremenko řekl: „Já vím, že na některých zkušebních polygonech, nebudu je jmenovat, ačkoli dnes už to není tajemstvím, se dokonce naučili vstupovat s nimi do určitého kontaktu. V čem se všichni shodují je, že to bylo UFO. To je ve většině případů koule, ale nejen ta. Kontakt řídí fyzická gesta a chování lidí, řekněme pokyny rukou různými směry, jim dávají signál. Ta koule se pak pohla stejným směrem. Pokud ruce třikrát zvedly, pak se UFO zploštělo ve svislé rovině také třikrát.“

„Jak se ukázalo, stalo se to také na našem polygonu! V noci z 23. na 24. prosince 1979, ve 23:50, setkání trvalo 2,5 hodiny. Koule zářila červeným nebo modrým světlem, se zelenou aureolou. Letěla ve východní části oblohy, směrem na západ.. Zastavila se nad vesnicí a vznášela se ve výšce 3 - 4 km. Při vznášení bylo vidět její horizontální vlnění. Při zvednutí ruky pulzace přestaly, a když byla ruka spuštěna, tak pokračovaly. V 0:40 se začala koule pohybovat západním směrem a postupně klesala ...

Dne 7. dubna 1980, ve 23:24, trvání kontaktu 6 minut. Červená koule visela v blízkosti hlídky a pulzovala, zastavila se, když byl dán pokyn zvednutím paže. Sledovalo ji několik lidí.“

V noci z 23. na 24. června 1980 dělala UFO skutečný nájezd: „Ve 23:20 se ve vzdálenosti 500 m a výšce 100 m objevil světle žlutý světelný oblak. Pak začal vypadat jako jasná koule. Ve 23:25 se objekt objevil znovu a jeho okraje pulzovaly. Ve 23:30 se několikrát přiblížil k pozorovateli a pak zmizel. V 01:25. se objekt rozsvítil jasně červeným oslepujícím světlem, opsal oblouk a začal sestupovat do výšky 150 m. Přeletěl nad technickými plochami, osvětloval je a předměty na nich. Letěl cikcak, otočil se o 45 stupňů, odletěl na sever a zanechal za sebou rychle mizící stopu. Průměr objektu byl asi 10 m. V 01:35. se objevil červený svítící objekt ve tvaru činky. Visel nehybně, pak kolísal v horizontální rovině. Při zvedání ruky letěl dolů a naopak ...“

V roce 1979 a první polovině roku 1980 bylo na testovacím polygonu pozorováno 65 nejrozumnějších UFO - zářící polokoule, koule, kotouče, činky a disky, které se objevovaly až šestkrát měsíčně. Některá UFO dokonce přistála na území vojenské jednotky!

Dne 15. prosince 1979, se ve 23:40 objevily současně tři rudé svítící objekty sférického tvaru. Objevily se v severní části oblohy, ve vzdálenosti asi 800 - 1000 m, ve výšce 100 - 150 m, pak poklesly a visely nad zemí ve formaci trojúhelníku ve výšce 5 - 7 m a vzdálenosti 500 - 600 m. Vzdálenost mezi nimi byla 10 - 15 m. Visely tak po dobu 5 - 6 sekund, pak dvě koule vyletěly do výšky 50 - 60 m, jedna dopadla na zem a přestala svítit. Asi po jedné minutě opět spadl druhý objekt a třetí se zvedl do výšky 5 - 7 m. Všechny tři koule se vznášely asi 5 minut, pak rychle vystoupaly. Podle vizuálního posouzení byl jejich průměr asi 2 - 3 m. Celý jev trval 10 - 15 minut.

O čtyři dny později, 19. prosince 1979, během 45 minut, dvě červené koule klesly až dolů k zemi, jedna z nich spadl na zem dvakrát, zhasla a opět se zvedla. Pozorování bylo prováděno vizuálně a také přístrojem pro noční vidění.

Nejčastěji však koule prostě jen letěly po obloze: „Dne 8. října 1979, ve 24:00 se objevila červeně zářící koule s bílou stopou a pak zmizela. Objevila se neočekávaně v severovýchodní části oblohy, ve výšce 50 - 100 m. Nejprve byla nehybná a pak se začal pohybovat směrem na východ. Někdy zhasla a pak se opět rozsvítila a znovu pokračovala po své dráze. Před každým zmizením se nejprve rozjasnila. Tak to udělala 10x za sebou. Pak se skryla za lesem.

Dne 10. října 1979, v 18:30 se objevila červená zářící koule. Přesouvala se horizontálně po okraji lesa po dobu 20 - 30 sekund a pak zmizela. Tímto směrem bylo slyšet dělostřelbu. Koule se objevila po výstřelu asi 5 - 6x. Pak už to nebylo pozorováno, ačkoli střelba pokračovala.“

Někdy UFO doslova viselo na obloze po celé hodiny. Dne 8. prosince téhož roku, ve 21:35, modrá světelná polokoule, vypuklá směrem nahoru, o průměru asi 10 m, vyzařovala z okraje bílé světlo, sestoupila shora v severovýchodní části oblohy a visela nad lesem ve výšce 50 - 60 m a vzdálenosti asi 400 - 500 m. Po 22. hodině se začala pomalu pohybovat na východ.

Povětrnostní podmínky v tento den neumožnily spatřit žádné vzdálené objekty (vícevrstvé mraky s pokrytím 90% a výškou 200 - 300 m, padající sníh), to znamená, že UFO mohla být opravdu někde blízko! Po 8 dnech, 16. prosince, spatřili vojáci zářící elipsu v 1:45 hod. Nyní svítila tmavě červeně, později modře, létala různými směry ve vymezené oblasti oblohy. Pulsovala ve svislé rovině. Po dobu 10 minut vyzařovala jasné červené světlo. Ve 3:15 odletěla směrem na východ.“

Nakonec se mi podařilo natočit zářící UFO nad polygonem, ale nepřineslo to žádné objasnění. Ne všechny objekty zářily, které byly viděny v této oblasti. Dne 8. června 1980 v 02:30 hod. byla spatřena tmavá koule o průměru 0,5 m, která letěla rychlostí 40 - 50 m/s, mezi budovami ve výšce asi 7 m. Na zkušebních plochách v regionu Gorky nebyly prováděny žádné práce.

Dne 16. června armáda pozorovala hnědou kouli o stejném průměru, ale zároveň se čtyřmi výběžky (vzadu dvěma krátkými a dvěma směrem vzhůru). S touto skutečností bylo nutno něco udělat, ale tato možnost se objevila teprve po 22. srpnu 1980, kdy bylo rozhodnutím vojensko-průmyslového komplexu č. 255 prodloužen tématický plán činnosti pro období 1981 -1985 a byl zahrnut do pětiletého plánu s novou šifrou: „Galaktika-AN“ a „Galaktika-MO.“

Akademický sekretář programu, I. G. Petrovská, trvala na tom, aby byl proveden co nejdůkladnější výzkum: „Je překvapující, že pravidelný výskyt neobvyklých objektů, v oblasti města Džeržinsk je pozorován již tak dlouho. To nemůže být náhoda. Pokud bude v budoucnu organizace registračních prací stejně pomalá, ztratíme vzácné příležitosti, abychom získali hodnotné informace. Jejich nepřítomnost odpovídá návratu výzkumu na úroveň nadšenců.“

Postupně se však UFO začala objevovat v Džeržinském kraji méně a méně. Když byl konečně projekt vojenského sledování UFO přijat k realizaci, bylo všem jasné, že centrum činnosti UFO se již přesunulo na leteckou základnu Borisoglebská a kosmodrom Kapustin Jar. Právě tam armáda spustila rozsáhlý program pro sledování neznámých objektů, ale Inna Petrovská se již na něm nezúčastnila. Hlášení o UFO obr. 50.

СЛУЧАИ НАБЛЮДЕНИЙ АНОМАЛЬНЫХ ЯВЛЕНИЙ, СОБРАННЫЕ НИРФИ /г. Горький/ 1978г.						
№ п/п	Дата	Время	Место	Характер явления	Примечание	
1	2	3	4	5	6	
1.	28.01	~18.00	На С-З от г. Горького	полумесяц с хвостом, затем вспышка, удаление яркой звезды.		
2.	16.02	~18.00	Кантаурово	пролет светящегося шара с хвостом и лучами, зами-сания.		
3.	15.02	19.00-20.00	Горький, Саянская	слабо светящийся шар		
4.	01.03	~22.00	С Ю на СЗ Горький	пролет звездообразного объекта с хвостом, размы-вание и сжатие /3 раза/, пульсации яркости.		
5.	24.03	~12.00	СЗ, Сормово	Черный объект, зависание		
6.	18.04	01.30-02.00	СЗ, Сормово	Светящийся объект, зависание		
7.	14.04	03.00	С Ю на С, вдоль Ка-ванского ш.	периодически светящийся шар, несветящийся шар.		
8.	18.05	22.30	Дзержинск	пролет несветящегося шара		
9.	01.06	21.40-22.20	С Ю на С, с поворотом на 90° на В, Зави-сание в Сормово	яркий звездообразный объект.	# 14.	
		21.40-22.10	Сормово	Зависание яркого объекта		
10.	04.06	16.20	ГАЗИСО г. Горький	пролет эллипсоидного тела		
11.	04.06	21.50-22.40	Сормово	Зависание яркого объекта		
12.	03.06	21.40	Севернее Горького.	пролет вверх тела, похожего на осветительную ракету.		
13.	04.06	14.00	Сормово	пролет обтекаемого тела.		
14.	12.06		См. п. 9.			
15.	13.06		Наблюдение	идентичное # 14.		
16.	13.06-18.06	17.00	ул. Бекетова Горького	Движение цилиндра с огнями.		
17.	14.06	20.40	Автозавод Горький	Движение звездообразного объекта, вход в облака.		
18.	19.06	00.20	Сормово	15 секундный пролет звездообразного объекта.		

Рис. 50. Сводная таблица сообщений об НЛО, собранных НИРФИ

-2-

1	2	3	4	5	6
19.	20.06	00.10	Сормово	Зависание яркого объекта.	
20.	18.07	21.30-22.15	Западнее Горького.	перемещение темной области с 5-ю линзовидными телами.	
21.	10.08	~21.00	Аэропорт Горький	из трех голубых и двух красных точек.	
22.	12.08	~22.30	На СЗ от г. Бор	Яркая светящаяся область с желтым ореолом.	
23.	13.08.	21.10	Московское ш./Горький/	перемещение яркой точки на фоне заката.	
24.	27.08	19.20-19.30	Бармино-Афонинно	Светящийся цилиндр.	
25.	01.08	? 00.40-00.50	Семеновский и Барнавичинский р-ны.	Движение на СЗ светящихся областей в виде сектора с резкими краями.	
26.	13.09	16.44-16.56	Около г. Алатырь	Нарушение радиосвязи с самолетом /УКВ, КВ и РЛС ?/.	
27.	16.09	16.45-17.00	Около Соновки, Чернухи	/аналогично/	
28.	07.10	~03.00	г. Котово	яркая звезда со смесью шветов, отделение ярких точек, кольца около звезд.	
29.	21.10	19.20	На З от Автозавода	Неполный оранжевый яркий шар.	
30.	Середина 23.00-января	~24.00	На С от г. Горького, около м/д моста	Ярко-белый шар со "отбоями".	
31.	Конец июня	~22.00	На СЗ от моста через Волгу	Движение черного шара по эллипсообразной траектории.	
32.	27.05	12.00-12.40	Горький	прекращение телеприема, УКВ, КВ.	

1978 г.

1.	24.05	17.00	Сормово	диск /диаметром 15 см ?/	
2.	23.08	02.00	СЗ от г. Дзержинск	Светящаяся область, преломляющийся яркий оранжевый шар с лучами, остановка, перемещение направленного движения, затем влился.	
3.	Конец 06-начало 07	После 22ч.	После циммерорский /Федосия/	Явление наблю. в Калинин и Москве. Расходились бело-голубые газозовые кольца.	
4.	11.12	~14.00	С Ю на С, Горький	Светящееся тело цвета неоновой рекламы, скорость более ск. пассаж. самолета.	

в 1978-79 годах. Рапорты с полигона в нее не включены

в 1978-79 годах. Рапорты с полигона в нее не включены

Kontakt plukovníka Karjakina.

„Hlavní roli sehrál dokument Ministerstva obrany, který v lednu 1980 schválil náčelník generálního štábu ozbrojených sil SSSR, který hrál klíčovou roli při organizaci a realizaci vojenské části programu,“ napsal Platov. Každý voják, bez ohledu na to, kde byl, se stal

Рис. 51. Запуск ИСЗ «Космос-1188» 14 июня 1980 года (фотография, сделанная в Жуковском Московской области И. В. Ждановым. Видны отметки, сделанные Д. А. Менковым во время расчета размеров и местоположения запускового эффекта)

neúmyslně jedním z potencionálních aktérů programu, stejně jako v případě pozorování nějakého zvláštního, neobvyklého jevu, musel písemně podat písemné vyjádření v předepsané formě. Dá se říci, že s touto směrnicí byla armáda uvedena na 13 let do režimu hromadného pozorování anomálních jevů, v místech nasazení vojenských jednotek, tedy prakticky v celém SSSR ...“

První zkouškou realizace této směrnice byly události, k nimž došlo u Moskvy. Ufologové si už

dávno všimli, že mnoho, ne-li všechny starty raket z kosmodromu Plesetsk jsou doprovázeny UFO. Objeví se zde krátce před vypuštěním, jako kdyby čekala na vzlet rakety, někdy doprovázejí její let nebo se zpozdí za startem, a mizí na nebe, když se světlý plynová a prachový mrak po startu již tiše a mírumilovně rozšiřuje. Totéž se stalo, když dne 14. června 1980, ve 23:58 byla v Moskevském regionu vypouštěna z kosmodromu Plesetsk nosná raketa, nesoucí satelit Kosmos-1188. Obr. 51.

Tentokrát mimozemšťané, (pokud to byli oni), zařídili pozorovací místo v Šelkovské oblasti, v okrese Moskva. Jakmile se o tom dozvěděli specialisté z IKI, pod vedením Petrovské, tak se rozhodli tento případ neodkládat. S pomocí velitele Šelkovského útvaru, generála Vitalije Jakovleviče Kremleva, prováděli rozhovory se všemi očitými svědky, které našli a znovu si tak vytvořili obraz celé události.

Dne 14. června, v 9 hodin večer, viděla Nina Ispirjanová nad horizontem nehybné svítící UFO, vypadající jako bod uvnitř elipsovitého mraku. „Nevěděla jsem nic o UFO, jinak bych se dívala dále,“ řekla Nina Nikolajevna vědcům. „Těch pár minut, které jsem to viděla, se to nehýbalo, měla jsem dojem, že objekt visí přímo nad domem.“

V té samé době Jevgenij Krivošev, který krácel podél trati tovární železnice do Čkalovského, zahlédl na horizontu nad lesem růžovou záři, jako od ohně. Myslel si, že to je oheň, ale po 5 - 10 minutách záře zmizela. Okolo 11:00 student vojenské školy Alexej Vostruchin, který procházel po ulici Žukovského v Čkalovském, viděl v průchodu mezi domy nehybně visící čočkovité těleso šedomodré barvy. UFO bylo pozorováno proti obloze, těsně nad úrovní plotu, oddělujícího město od vesnice Solntsevo.

Během půlhodinky šel kolem domu číslo 5, na ulici. Žukovského, podplukovník Viktor Gavrilovič Karjakin. Zaslechl tichý zvuk. Před ním byla transformátorová skříň a podplukovník si myslel, že je vadná a bzučí v ní. Šel k ní a opřel se uchem o zeď. Oproti očekávání zaznělo bzučení z druhé strany, ve skříňce bylo ticho. Rozhlédl se a viděl přes vrcholky stromů slabé světlo. Myslel si, že je to Měsíc. Bylo to ve 23:35. Okamžitě si uvědomil, že vidí něco neobvyklého a běžel tímto směrem. Když se u obchodu otočil, uviděl vpředu, asi 100 metrů daleko objekt, který už nebyl schovaný. Obr. 53.

Рис. 52. Так запуск выглядел из Москвы (снимок сделан врачом А. Г. Эйнгорном с ул. Ульбрихта, фотоаппарат «Зенит» с объективом «Гелиос-44»). К сожалению, снимок плохо сохранился

Když se Karjakin přiblížil, cítil, jak ho omotává a svírá jako by jakási tekutina a měkce ho obklopuje. Cítil těžkost v celém těle a slabost nohou.

Přiblížil se k UFO asi na 45 metrů a zastavil se, protože pocítil, že překonání odporu, vyžaduje stále větší sílu, která mu brání přiblížit se k objektu. Jakmile se zastavil, odpor zmizel.

Podplukovník spatřil objekt, který vypadal jako nepravdělná elipsa, vypuklý vespod

a plochý nahoře. Měl ostré obrysy a svítlo z něho nažloutlé světlo. UFO viselo nehybně 1,5 - 2 m nad zemí, spodní částí u okraje betonového plotu.

V okamžiku, kdy se Viktor Gavrilovič zastavil, zvuk vycházející z UFO se změnil na stále vzrůstající pískot. Objekt začal vyzařovat 3 - 4 velmi jasné, mimořádně bílé paprsky a pomalu začal stoupat. Paprsky osvětlovaly i ty nejmenší detaily na povrchu země. Zdálo se mu, že

paprsky se jakoby vysouvaly z tělesa, jako by se rychle rozvíjely dlouhé proužky bílého papíru. Jejich průměr byl 10 – 15 cm u základny a nejvýše 25 cm u země. (*Solid light? –Pozn. překl.*)

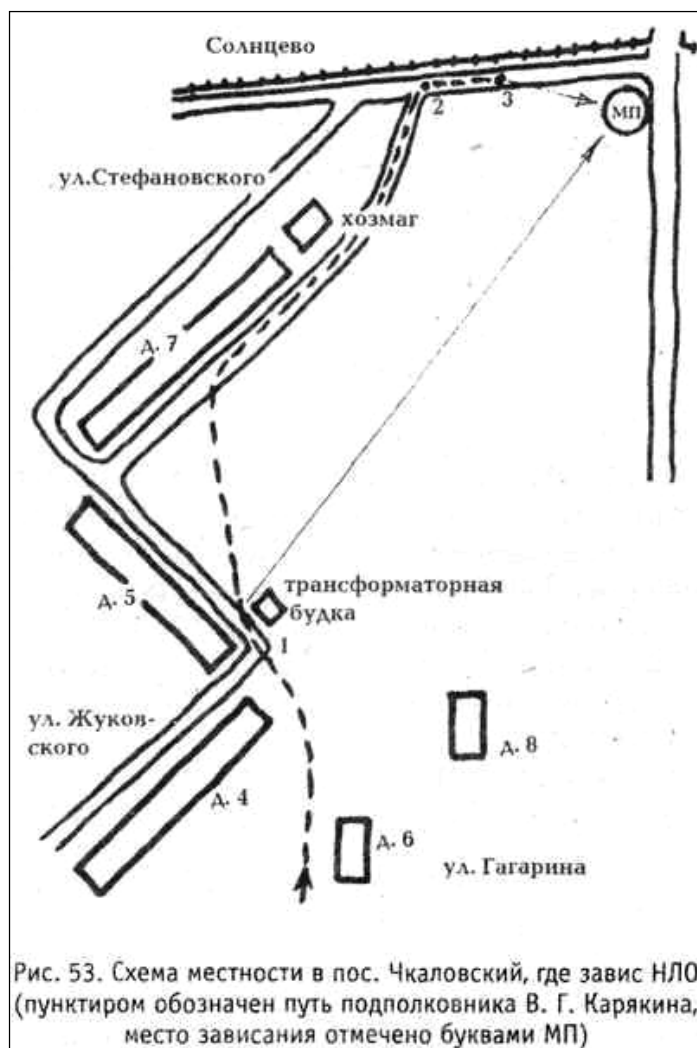

Рис. 53. Схема местности в пос. Чкаловский, где завис НЛО (пунктиром обозначен путь подполковника В. Г. Карякина, место зависания отмечено буквами МП)

když spadne do vody něco horkého. Z místa dopadu se zvedl bílý oblak, ale brzy se rychle rozptýlil, bez jisker a zápachu.

Tato rána byla slyšet ve dvou sousedních domech, nájemníci vyskočili na balkony. Také syn Ignatové slyšel ostrý hvizd a pocítil cítil ránu. Ráno šli hledat jámu nebo následky ohně, ale nic nenalezli. K. M. Kozáček uslyšel ostrý hvizd ze severního okraje Čkalovské ulice, bohužel neměl čas jít ven.

Tu noc byli dvě strážné, E. V. Sid'jakina a její partnerka u čerpací stanice. Neustále se dívali po okolí a neviděli před časem 23:40 nic pozoruhodného. Několik minut před 23:45 se ocitli na okraji území a kolem 23:45 viděli na obloze červeno-fialový mrak podlouhlého tvaru s nějakou zkroucenou spirálovitou strukturou, jasnější v centrální části. Pozorovali ho velmi nízko nad lesem, ale stále bylo vidět mezi ním a čarou horizontu kus nebe. Pak si ženy všimly, že blízko oblaku, přibližně na úrovni jeho středu, letí světélkující UFO, které zanechává stopu, která začínala přímo u oblaku.

Tento objekt letěl relativně pomalu ve směru Čkalovského a postupně klesal. V blízkosti vesnice byl už pod okrajem lesa a nakonec zmizel za rohem krajního domu. Lidé, kteří tam byli, viděli jak letí na jihovýchod. Asi ve 23:55 se na obloze nad posádkou a nejenom tam, rozhořela okouzující záře startující rakety. Viděli ji stovky tisíc lidí a někteří z nich dokázali uchopit kameru a pořídit si obrázek rozprostřeného plynového oblaku z trysek. Vědci obdrželi desítky svědeckých výpovědí, včetně těch od vojenských jednotek. Zde je jen jedna z oficiálních zpráv:

UFO se svisle zvedlo až do výšky asi 25 m, pak se krátce zastavilo, pomalu se pohybovala vodorovně a náhle mžikem zmizelo z dohledu, jako kdyby zhaslo.

To se stalo (podle Karjakinových hodinek) v 23:43. Okamžitě oznámil své pozorování veliteli L. I. Čmygovi, ale podle jeho hodinek to stalo ve 23:40. Zdá se, že hodinky jednoho z nich nešly přesně.

Vojín Mamaratikov, který byl na strážní hlásil, že na místě Čkalovského viděl vzlétat UFO, které bzučelo jako motocykl. Mezitím objekt pohasl.

Přibližně ve stejnou dobu šla po Leninově ulici Lydije Ignatová. Najednou se obloha rozjasnila, jako od nějaké záře. Lydije Grigorjevna, která vyšla za rohem domu, viděla na severozápadě visící UFO, vypadající jako lustr a zaslechla pískot. Okraje objektu jiskřily. Pak vyletěl nějaký předmět z jeho středu, který se nejprve rozsvítil a pak vyletěl ven a jeho dráha mohla být sledována pouze podle zvuku, který se blížil a nakonec objekt spadl přímo před domem. Bylo slyšet silnou ránu, jako kdyby upadlo těžké těleso a sykot, jako

„Dne 14. června 1980, ve 23:55 moskevského času, v blízkosti osady Malino v Moskevské oblasti, byl v severní části oblohy pozorován v atmosféře pohyb objektu ve značné výšce, pod úhlem k horizontu 20 - 30 stupňů, během 2 - 3 minut. Vlastnosti objektu - hlavní část ve tvaru oválného světelného jádra, za kterým byla kondenzační stopa, podobně jako za letadlem, rychlost pohybu objektu byla 3 – 4x pomalejší než běžná rychlost dopravního letadla.

Po 1 až 2 minutách se od tělesa oddělila rychle letící koule, která po 10 - 15 sekundách získala vzhled svítící koule, pak se výrazně snížila její záře, objekt změnil směr pohybu o 60 - 65 stupňů doleva. Po 1 - 2 minutách byl na místě trasy objektu pozorován zářící pruh, který během této doby získal velmi rozmazaný vzhled, až zmizel.

Žádný účinek na technické vybavení, lidi a životní prostředí nebyl zaznamenán. Meteorologické podmínky byly: viditelnost 6 - 10 km, slabý opar, vysoká oblačnost, klidno, teplota +9,2 stupňů, relativní vlhkost 84 procent, tlak 750,8 mm. Pozorování provedla skupina lidí, vedená velitelem vojenské jednotky, podplukovníkem - inženýrem Anatolijem Nikolajevičem Kulyšinem a s ním byli tři vojáci: major V. Mordov, seržant I. Kaševarov, a vojín M. Šejan.

Podle záznamu výpovědi podplukovníka Kulyšina z 16. 06. 1980, podepsán velitel meteorologické služby vojenské jednotky, V. Pěšekoncev.“

Start Kosmosu-1188 bylo vidět v téměř celé evropské části SSSR. Lidé byli, mírně řečeno, nadšení tím, co viděli. Ale nezapomínejme, že v té době kosmodrom Plesetsk oficiálně neexistoval, byl odtajněn až v roce 1983, o tři roky později. Proto se novináři museli hodně vykrucovat, aby vysvětlili alespoň něco a zároveň neřekli nic.

Vladimír Gubarev, zpravodaj novin Pravda na problematiku kosmonautiky a letectví, převzal tento obtížný úkol. Dne 24. června 1980 se v nich objevila esej o letu kosmonautů Leonida Popova a Valerije Rumina, obsahující malý náznak toho, co se stalo před 10 dny:

„Večer ve středisku Dnipro a v řídicím letovém středisku, upřesňovali plány na zítřek. Předpokládaly se experimenty s gama-dalekohledem ‚Elena‘, další pokusy se zařízením, ‚Kristall‘, a některé preventivní práce na stanici s vizuálním pozorováním Země.“

- „Uvidíme se zítra,“ loučil se operátor a „přejeme vám dobrý let!“

- „Děkuji,“ zaznělo z oběžné dráhy, „setkáme se jako obvykle v 8 hodin ráno v Moskvě. Pokud zorganizujete ohňostroj, varujte nás, uvidíme ho také, je to zajímavé ...“ (Astronauti měli na mysli události, k nimž došlo 14. června.)

Posádka letadla, která přistála na Šeremetěvu, viděla, jak na obloze létají jiskřící koule. Druhý den ráno zazvonil zvonek v našich novinách. „S největší pravděpodobností,“ hlásil pilot, „jsme pozorovali cizí kosmickou loď.“ Podobné zprávy přišly do Akademie věd z podmoskevské oblasti a poté se rozšířil okruh pozorovatelů, kteří viděli koule i v jiných částech země. Byl také uveden přesný čas, fenomén byl pozorován kolem půlnoci.

Potvrzujeme, že skutečně byly "koule" dokonale viditelné. Jenomže toto bylo obvyklé vypuštění satelitu ze série "Kosmos", o němž jsme informovali následující den. Mimochodem, ze Saljutu-6 je vidět nejen raketová základna (pokud samozřejmě stanice letí někde poblíž), ale také kondenzační čáry letadel, lodě v oceánu atd.

Zdroj: Губарев. Когда молчит Земля...//Правда (М.).-1980. 24 июня.

Vypuštění rakety skončilo úspěšně, zanechala za sebou jasný oblak. UFO se dále objevilo 15. června, v 00:45. kdy vojín Dementěv, který stál na balkóně Domu důstojníků v Čkalovském, viděl malý objekt, který letěl před pruhem jasného kouře, který zářil na obloze. Po 5 minutách se ve vzduchu ozvalo tiché tlesknutí a objevilo se UFO v záblesku světla s malým světlým kroužkem. V jednu hodinu ráno se fenomén opakoval.

„Dne 15. června ráno, informoval technický pracovník V. Vjalych, jsem viděl ve službě, blízko vesnice ‚Junost‘ nějaký objekt, na nebi,“ jeho příběh potvrdil major letectva Krivtsov. „Vyběhl jsem na ulici. Byla hvězdná noc, na obloze nebyl ani mráček, kromě zvláštního objektu, jaký

jsem neznal. Byla to jasně žlutá ‚skvrna‘, která měla barvu ranního úsvitu. Viděl jsem tento objekt po dobu 5 sekund.“

Následující den byl plukovník Karjakin poslán na lékařské středisko posádky. Zástupce vedoucího zdravotnického oddělení, major A. A. Begičeva zjistila, že 43-letý kontaktér je fyzicky i duševně zdravý, v jeho krvi nebyly žádné stopy alkoholu. Ukázalo se však, že obsah leukocytů má významně snížen ve srovnání s před měsícem provedeným plánovaným lékařským vyšetřením, ale toto nemohlo být spojeno s kontaktem. Vědci, co ve spojení s lékařem neurologem a lékařskými přístroji posuzovali zdravotní stav V. G. Karjakina, rovněž dospěli k závěru, že plukovník, který sledoval objekt, je v dobrém zdravotním stavu, a nikoli pod vlivem intoxikace, šoku nebo halucinace. Naštěstí setkání s UFO pro něj nemělo žádné škodlivé následky.

Při ozařování ultrafialovým světlem se leskne půda, na níž dopadaly paprsky z UFO, zatímco kontrolní vzorky půdy nereagovaly na ozařování. Měření intenzity elektromagnetického pole odhalilo tři anomální oblasti, které zřejmě odpovídaly třem oblastem, na které dopadly paprsky, které vytvořily téměř dokonalý rovnoramenný trojúhelník se stranou asi 2,5 m.

Zástupce Ústavu lékařských a biologických problémů Ruské akademie věd, R. G. Varlamov, který využíval nezávisle metodu biolokace, přišel na místo objevení UFO ve Čkalovském (kde Varlamov samozřejmě nikdy předtím nebyl) a s jistotou určil strukturální změny v půdě, jejich hranicí byla elipsa o rozměrech 6 x 12 m.

Byl to významný den: poprvé u nás státní organizace potvrdila skutečnost, že UFO přistálo. Dozvěděli jsme se o tom, co se stalo o mnoho let později, což umožnilo nezodpovědným vědcům popřít zřejmé skutečnosti.

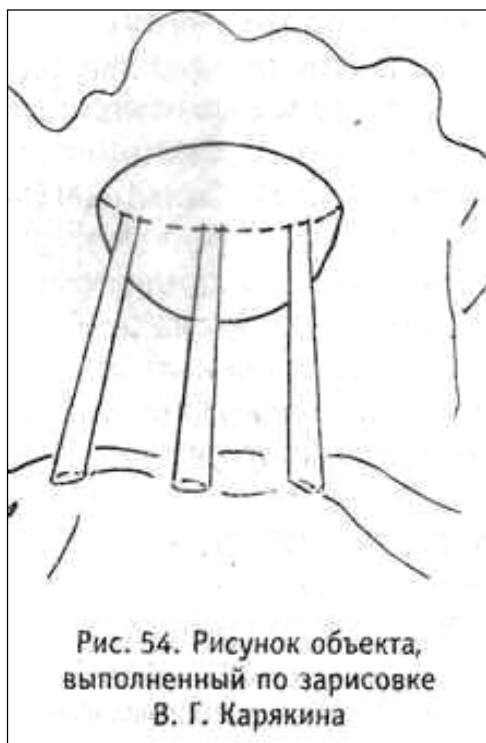

Рис. 54. Рисунок объекта, выполненный по зарисовке В. Г. Карякина

F. J. Zigel se aktivně podílel na shromažďování zpráv v "Grid-AN", ve zprávě o událostech 14. - 15. června 1980, ačkoli v té době už měl hotovou samizdatovou práci „Obrovský výskyt UFO v noci ze 14. na 15. června 1980.“

V ní dospěl k závěru, že „ve vzhledu, charakteru pohybu a zvláštnostech chování lze všechny tyto objekty těžko připsat známým přírodním fenoménům nebo činnosti pozemské technologie.“

Ačkoli se předpokládalo, že zpráva Grid-AN bude rozmnožena pouze ve čtyřech vyhotoveních, zvláštní kopie byla předána na znamení vděčnosti Zigelovi.

Dne 22. prosince 1980 napsal Petrovské:

„Drahá Inno Gennadievno!

Chci udělat pár poznámek k vaší vzorné práci:

1. Systematické chyby v trajektorii nosných raket jsou záhadné. Pokud by se pozorovatelé dopustili z různých důvodů chyb, byly by to náhodné chyby. Refrakce zde nepomůže - ani na horizontu nepřesahuje 0,5 stupně. Tento obraz je podobný trajektorii pronásledování, které

se v podobných situacích docela často děje v USA.

2. Trasa během vzletu nosiče nesmí být rozptýlena (nepochopitelnou pravidelností proudění vzduchu!). Světlost hlavního objektu je velmi vysoká i pro rakety.

3. Tvar rázové vlny je následující a ne jiný. Zakřivení ocasu je obtížné vysvětlit.

4. Byl průlom v ozónové vrstvě způsoben vniknutím tělesa z vesmíru a vznícením části ozónové vrstvy?

Академия наук СССР
ИНСТИТУТ КОСМИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ

117180 Москва, ГСП-7, Профсоюзная, 58
Для телефакса: Москва, ПАРСЕК
Телефакс: 111225 ПАНСЕК

Тел. 333-14-66, 333-20-66, 333-52-12

№ 07.80 № 11.884/6870-3

На № _____

О содействии в работе по теме "Сетка АН".

Начальнику
Главного управления
ГАИ МВД СССР
генерал-лейтенанту
В.В. ЛУКЬЯНОВУ

Глубокоуважаемый Валерий Васильевич!

Прошу Вашего разрешения и содействия в вопросе получения информации о наблюдениях аномального атмосферного явления 14/15 июня 1980 г. постами ГАИ находящимися на

- развилке Щелковского шоссе и МКАД:
- 152 км шоссе Москва-Рязань:
- повороте на г. Зеленоград с Ленинградского шоссе:
- у станции Леонидово:
- " " Ивантеевка:
- в 8 км от г. Коврова /Владимирская обл./ в сторону г. Вух.

Сбор этой информации проводится в оперативном порядке по поручению Директивных органов.

В связи с этим прошу также Вашего разрешения на беспрепятственное перемещение машины исследовательской группы в Москве и Московской области во время Олимпиады.

Зам. директора
НИИ АН СССР
Научный руководитель
темы "Сетка АН-НИИ"
доктор физ.-мат. наук

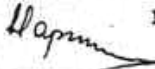
 Г.С. НАРИМАНОВ

Рис. 55. Официальное письмо начальнику Главного управления ГАИ с просьбой о содействии в исследованиях

нала velké množství chyb, s nimiž svědci mohou určovat směry. Výsledky výpočtů se shodovaly s dobrou přesností s bodem vypuštění nosiče družice Kosmos-1188. Kromě toho, doba pozorování a doba startu také vzájemně korespondují. (23:50 – 24:10 hod.). Tyto okolnosti vedly k závěru, že identifikace hlavního objektu, pozorovaného 14. - 15. června 1980, souhlasí se startem rakety...“.

Dne 22. srpna 1980 bylo rozhodnutím vojensko-průmyslového komplexu č. 255 prodlouženo téma výzkumu UFO v letech 1981-1985 a zahrnuto do pětiletého plánu s novými kódy - Galaktika-AN a Galaktika-MO. Výsledek první spolupráce armády a Akademie věd SSSR, nicméně nebyl znám před koncem roku 1980, ale až v březnu 1981, kdy byl seznam účastníků programu revidován.

Závěrečná společná zpráva programů Grid-AN/MO zní: „Do konce března 1981 vojenská jednotka ministerstva obrany SSSR přijala 708 zpráv, z toho 151 zpráv bylo přijato od vojenských jednotek. Z toho:

- 1. V 262 případech byly pozorované jevy interpretovány jako výsledek analýzy doplňujících informací o charakteristikách jevu a provedených experimentech, odborných informacích, geodetických měřeních, výpočtech parametru trajektorie a dalších studiích. Byly identifikovány

5. Rotaci hlavního objektu nelze odmítnout - každý to viděl.

6. Není jasné, proč nebyly pozorovány stopy rakety, když by měly být pozorovány. Bylo by hezké určit z pozorovacích bodů, co mělo být vidět, a co skutečně viděli. Obávám se, že se teorie neshodne s praxí.

Závěr: je příliš brzy na identifikaci objektu jako nosné rakety. Zbývající možné objekty, zřejmě nelezou do jakýchkoli vrat ...“.

Zdá se, že Felix Jurjevič Zigel měl i nadále víru v UFO, až do samého konce svého života, i když v popisu „hlavního objektu“ byly zřejmě všechny znaky startu rakety z kosmodromu Plesetsk.

„Proběhl samostatný výzkumný program, s cílem objasnit povahu jevů pozorovaných v noci ze 14. na 15. 6. 1980 na evropském území SSSR,“ uvedla zpráva o pozorování UFO z odd. NII-22, kterou připravila I. Petrovská. Očití svědci provedli geodetické zaměření souřadnic objektu v jednotlivých fázích letu fenoménu, poté vypočítali trajektorii pohybu a určili bod startu objektu ze zemského povrchu a současně byly provedeny možné odhady metodami fotogrammetrie Přesto jsem zaznamena

projevy různých typů technických a vědeckých experimentů (odpalování raket a vstup satelitů do atmosféry, zkoušky motorů, tvorba umělých mraků, let leteckých systémů a zařízení atd.

(Tento typ objektů byl označen jako Typ A).

- 2. Celkem 294 zpráv obsahuje nedostatečně informace pro provádění jistého závěru, ale charakteristiky popisovaných jevů je možné v některých případech pravděpodobně zařadit jako projevy doprovázející technologickou aktivitu nebo vzácné přírodní jevy.

Pokračování v práci s touto částí pozorovaného materiálu vyžaduje další informace o charakteristikách jevu (a záznamových materiálech, kde jsou uloženy), helio-geofyzikální uspořádání, o pokusech, které mohl očitý svědek vidět a dalších souvisejících jevech. Prakticky to znamená, že je třeba připravit asi 50 dopisů a žádostí na svědky, uspořádat 1 - 2 odborné návštěvy a konzultovat jevy s odborníky z různých oblastí (typ B).

- 3. Celkem 232 zpráv obsahuje nedostatečné údaje pro závěrečnou interpretaci, ale pravděpodobně jsou tyto jevy připisovány popisům anomálních fyzikálních dějů.

- 4. U 178 zpráv je extrémně nedostatečných a z různých důvodů je zřejmá nenahraditelnost chybějících údajů. V důsledku toho je jejich posouzení obtížné (typ C).

- 5. Mezi materiály údajně souvisejícími s popisem anomálních, tj. dosud neidentifikovaných jevů, obsahuje 140 zpráv základní informace, které jsou dostatečně podrobné pro plánování a provádění dalšího výzkumu.

Předběžně lze tyto zprávy, dle bodu 5. rozdělit následovně:

- Ve 118 případech se objevují objekty typu nočního osvětlení oblohy (NL).
- V 9 případech je uvedeno denní pozorování výskytu neosvětlených těles (DD).
- 8 zpráv obsahuje údaje o radarovém záznamu (někdy se současným vizuálním pozorováním) neznámého cíle nebo jevu na radiotechnických zařízeních (RV).

- Ve čtyřech hlášeních bylo zaznamenáno blízké pozorování (blíže než 200 m) anomálního objektu (typ CE), a to:

1. V lokalitě Mumra, v Astrachanské oblasti, dne 26. června 1978.

2. V Zerbstu, v NDR, 16. září 1980.

3. V Šelkovu v Moskevské oblasti, ve dnech 14. a 15. června 1980.

4. V Pokrovce v Saratovské oblasti, dne 15. června 1980.

Vzhledem k tomu, že dotyčná skupina 140 zpráv, může obsahovat informace o přirozených jevech, které dosud nebyly studovány a o fyzikálních vlastnostech objektů (vojenské, nové zbraně údajného nepřítele apod.), jejich studie měla být funkční a komplexní.

Uvedené případy vyžadují shromažďování všech informací:

- získávání údajů o provedených experimentech;
- popis heliogeofyzikální situace, meteorologické podmínky;
- objasnění detailů pozorovaného jevu;
- provádění souboru studií a měření, v některých případech i v místech pozorování.

V rámci tohoto programu je plánováno podrobné posouzení příčin pravidelných projevů a charakteristik anomálního jevu, v oblasti vojenského výcvikového prostoru města Dzeržinsk v Gorkovské oblasti (NL).

Jako dodatečný základ pro pozornost, kterou je třeba věnovat tomuto druhu jevů, je třeba zdůraznit skutečně existující efekt převahy významných údajů, nad průměrnou hodnotou frekvence výskytu neidentifikovaných objektů (cílů), v oblastech aktivní vojensko-technické činnosti, až 6x za měsíc ...

Nicméně nejslibnější z hlediska kvality očekávaných výsledků jsou případy typu RV, se souběžným záznamem (včetně radaru) vizuálních pozorování anomálních jevů. Ve třicetileté praxi amerického výzkumu se tomu neustále věnuje zvláštní pozornost.

Za účelem analýzy tohoto druhu údajů, přijatých ve vojenské jednotce ... se plánuje vytvořit registrační kontrolní stanoviště, ke studiu vlastností objektů, parametrů "falešných cílů" atd. Konečně jednotlivé případy typu CE poskytují výjimečnou příležitost provést úplné měření zbytkových účinků a dokonce i laboratorní studie o stopách účinků tohoto jevu na životní prostředí.

K dnešnímu dni byla tato práce provedena pro případ č. 3 (osada Šelkovo) a je plánována pro případ č. 4 (oblast Saratov).

V případě č. 1 se stačí omezit se na výměnu dopisů, kvůli vzdálenosti události v čase. V případě č. 2 je možný přímý kontakt s očitými svědky také obtížný, kvůli umístění pozorovacího místa za hranicemi SSSR.

V souladu s možností klasifikace navržené v předchozím odstavci, jsou zprávy přijaté vojenskou jednotkou, jejichž zařazení bylo provedeno, rozděleny do tříd takto:

Класс явлений	Число сообщений
Астрономические объекты	Нет
Атмосферные явления	22
Воздухоплавательные системы и устройства (шары, аэростаты)	67
Запуск объектов ракетно-космической техники (Капустин Яр, Плесецк и др.)	137
Научно-технические эксперименты	75
Явления неизвестной природы	4

Pokyny další práce s řadou dalších údajů, s výjimkou 178 informativních, jsou určeny podle následující předběžné klasifikace. Cíle dalšího výzkumu dostupného materiálu jsou:

1. Provádění činností nezbytných pro identifikaci jevů podle dříve vyvinuté metodiky.
2. Analýza podmínek viditelnosti vypouštění objektů vojenské vesmírné techniky a vědeckých experimentů. Kontrola předpokladů týkajících se pozorování nových technologických projevů, formulace následujících závěrů a přípravy relevantních předpokladů.
3. Izolace jevů s anomálními charakteristikami, jejich podrobné studium. Diskuse o možnosti organizovat laboratorní opakování jednotlivých projevů fenoménu, jakož i provedení nezbytných analýz případů typu CE. Příběh nadporučíka Karjakina spadá do tohoto dokumentu jako "případ č. 3" ze seznamu pozorování.

Класс явлений	Число сообщений
Астрономические объекты	6
Атмосферные явления (свечения, зарева и столбы, ложные солнца, подсвет облаков и т. п.)	19
Запуски объектов ракетно-космической техники	123
Научно-технические эксперименты	168
Новые виды (образцы) техники	62
Явления, не нашедшие пока объяснений	140

Případ číslo 4 se objevil ve stejnou noc ve vesnici. Pokrovka v Saratovském regionu. Viděli tam světelný sloupec a když se pokoušeli nastartovat motor auta, byl zablokován. Sloupec vycházel z jakési koule. Oddělila se od sloupce a náhle explodoval tak, že se rozpadla do kuželovitých těles, které chaoticky létaly po obloze a udržovaly rozestupy v těsné skupině.

Pak se všechny kuželovité objekty opět seskupily do koule. Tato koule se spustila za kopcem a na místě přistání svítila velká záře ve tvaru kopule. Po nějaké době se znovu objevila ta exploze

koule, která proletěla světelným sloupcem podle podélné osy a zrychlila. Sloupec se brzy rozpustil. Ráno byly za kopcem nalezeny otisky tří přistávacích noh. O několik dní později přijela na místo přistání UFO jakási komise z Moskvy.

Bývalý asistent předsedy KGB SSSR Igor Sinicin, který pracoval se svým všemocným šéfem v letech 1973 až 1979, napsal knihu pamětí „Andropov zblízka - Vzpomínky a úvahy o časech uvolnění a stagnace.“ Ukázalo se, že případ zmíněný v závěrečné zprávě Grid-AN/MO pod prvním číslem v seznamu blízkých pozorování, převedlo KGB do vojensko-průmyslového komplexu, pod osobním poučením Jurije Andropova!

„Když jsem se podíval na zahraniční tisk, narazil jsem v populárním západoněmeckém týdeníku Stern na řadu článků o neidentifikovaných létajících objektech - UFO,“ vzpomíná Igor Jelisejevič. „Nadiktoval jsem stenografce jejich shrnutí v ruštině, a společně s časopisy jsem to přinesl Andropovovi. Opravdu jsem se bál, že v duchu doby se mi vysměje, nebo dokonce ještě hůře, že jeho mentální reakce nebude dosti adekvátní. Když jsem dal poznámku a časopisy před Jurije, rychle procházel materiály a prohlížel si v časopise každý obrázek. Trochu se zamyslel a náhle vytáhl ze zásuvky psacího stolu nějakou tenkou složku. Bylo známo, že v této složce si uchovával různé papíry a časopisy, které obsahovaly informace k zamyšlení. Se slovy: Přečtěte si ihned tohle, mi podal tu složku.

Ve složce byla zpráva adresovaná předsedovi KGB jedním z důstojníků 3. ředitelství, tedy vojenské kontrarozvědky. Na přiloženém lístku bylo potvrzení o tomto důstojníkovi, že autor zprávy byl převeden na práci v KGB od bombardovacího pluku, kde zastával místo navigátora perutě. Jednalo se tedy o člověka, který znal astronomii a všechny druhy profesionálních údajů, jako jsou úhly, rychlost pohybu letadel a tak dále.

Důstojník přednesl zprávu veliteli útvaru o jednom nepochopitelném jevu, který pozoroval během dovolené, kterou strávil Astrachánu a často pobýval s přáteli a příbuznými na lodi na řece Volze, aby si zarybařili. Jednou večer vzali velký motorový člun do širokého ústí řeky. Obloha byla bez mraků, svítily hvězdy.

Pak důstojník kontrarozvědky napsal, že jedna z hvězd náhle začala svítit stále jasněji, jako by se rychle blížila k Zemi. Po několika vteřinách již vypadala tato hvězda, jako jasně zářící těleso, kolem něhož byla vidět rotující aura a zastavilo se ve výšce asi 500 metrů. Jeho průměr byl podle jeho odhadu asi 50 m. To znamená, že velikost UFO byla asi polovina velikosti fotbalového hřiště.

Všichni rybáři ze strachu padli na dno své malé lodi a důstojník, který také ležel, sledoval jedním okem zvláštní jev. Viděl dva jasné paprsky vycházející z centra UFO. Jeden z paprsků svítil kolmo na hladinu vody a opíral se o ni. Další paprsek, jako z projektoru, prohledával vodu kolem lodi. Najednou se zastavil a osvětloval loď. Když na ni svítil několik sekund, tak pohasl. Spolu s ním zmizel i druhý paprsek.

Poté se UFO začalo rychle zvedat, a za méně než dvě sekundy se vrátilo zpět, jako obyčejná hvězda na oblohu. Zvláště jsem byl překvapen rychlostí pohybu tohoto objektu, jakou popsal odborník v oblasti navigace u velkých letadel, a pak také rychlý nárůst jeho rychlosti, zřejmě ve stratosféře.

Andropov se zeptal, když jsem si přečetl tento dopis, a začel se do dalšího článku, na který jsem se díval: „Co si o tom myslíš?“ Řekl jsem, že důstojník třetího odboru KGB asi nebude lhát nadřízenému. Kromě toho se autor dopisu nebál nahlásit všechny okolnosti nočního rybolovu, které jednoznačně ukazují, že tato společnost se jasně zabývala pytláctvím.

Andropov se na okamžik zamyslel. „To je ono!“ rozhodl se. Nyní zavolám Andreje Pavloviče Kirilenka a seznámím ho s podstatou věci, jako předsedu Vojensko-průmyslové komise. Pokud má zájem, musíte mu vzít celou složku, spolu s dopisem ...“

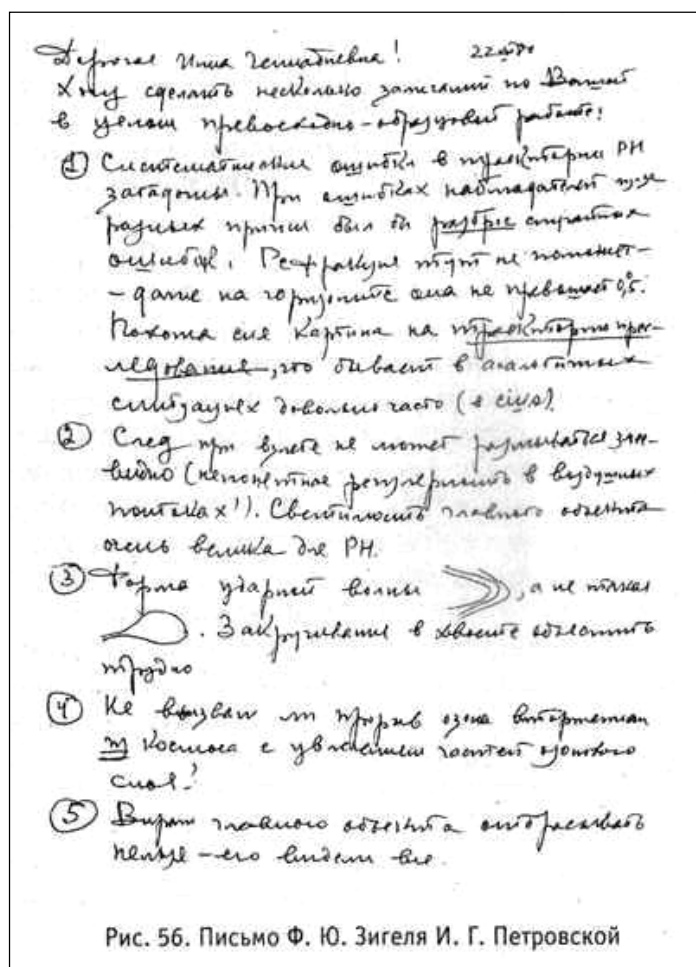
Zdroj: Чижиков М. В. столе Андропова лежала папка с секретами инопланетян // Комсомольская правда (М.). 2003. 19 марта.

Sinicin jel za Kirilenkem, kterého požádal, aby mu tuto složku ponechal. Její další osud, jak pro novináře, tak i pro důstojníka v důchodu zůstal neznámý.

Ukazuje se, že pozorování v povodí Volhy získalo čestné první místo ve sbírce vojenských dokladů, předložených k vyšetřování v Akademii věd SSSR, V. V. Migulinem. V srpnu 1978 mu MIC předala zprávu o pozorování prostřednictvím „Sekce aplikovaných problémů Akademie věd SSSR.“ Migulin pověřil A. N. Makarova, zaměstnance Akademie věd, připravit pro autora krátkou odpověď s poděkováním za zprávu.

Dokument, který byl napsán následující den po seznámení, byl zachován. Žádám vás, abyste nebyli překvapeni nesrovnalostí mezi popisem Igora Sinicina a textem zprávy, neboť Sinicin si obnovil obsah paměti podle složky až po 25 letech! „Večer 26. června, jsem společně s mými kamarády plul na lodi, byli jsme asi 1,5 km jižně od vesnice Mumra v Astrachanské oblasti ...

Ve 22:50 minut (moskevského času), při dobré viditelnosti, s oblačností 20%, a slabým větrem, jsem si všiml jasného bodu, který se objevil na hvězdné obloze, který stál nehnutě mimo jiné nebeské objekty, právě pro jeho rozměry a světelnost. Objevil se blízko Polárky, 20 stupňů jihovýchodně podél linie od Polárky až k souhvězdí Kasiopaea. Během 4 minut tento bod prudce klesal po hyperbolické křivce, rostl ve velikosti, dosáhl výšky, podle mého odhadu asi 400 - 500 metrů a začal se pomalu pohybovat na východ. Viz obr. 56.

Dopis Zigela Petrovské

Když klesal, tak tento bod získal tvar skloněné misky (připomínající elipsoid, lze ho srovnávat se tvarem sportovního disku). Bylo zřetelně vidět, že je to hmotné těleso, jasné modro-stříbrné barvy. Předtím, než dosáhlo vodorovné polohy, zvětšilo se na přibližně 150 m a uprostřed jsem viděl dvě jasná světla, připomínající světla automobilu, svítící na dálku, podle povahy jejich záře.

Z jednoho zdroje světla (vlevo od pozorovatele) vytryskl k zemi jasný paprsek, jehož okraj byl jasně ohraničen a vystupoval pod úhlem asi 30 stupňů, střední část byla tmavá. Světelný paprsek dělal kolem obvodu malé rotační pohyby.

Měl jsem dojem, že paprsek nedosáhl až k zemi (obr. 57). Protože jsem sledoval těleso v brýlích s tmavými skly, zdálo se mi, že má paprsek růžový odstín (přátelé, kteří také pozorovali tento jev, tvrdili, že světlo je jasně bílé).

Když se objekt blížil k nám, kolem něho se objevila slabá aureola, která

měla jasnou bílou barvu. Asi ve 22:54 se těleso zastavilo nad námi, v úhlu 70 - 80 stupňů od roviny paluby lodi.

Ve 22:55 minut bylo vidět halo ve vzduchu pod tělesem v pohybu (takové vidění vznikne, když pozorujete pohyb v mracích za silného větru, nebo v pohybu vzduchu od ventilátoru), zatímco halo i těleso samotné měly jasně bílou barvu. Měl jsem dojem, že se samotné těleso také pohybuje.

Ve 22:57 těleso náhle zmizelo, ani jsem si nevšiml, jak se to stalo.

Najednou těleso ztmavlo na obloze a zůstalo jen slabé světlo (jako světlo Mléčné dráhy). Halo se pomalu, asi po 20 minut, rozplývalo na obloze a dlouho

zůstávalo viditelné.

Na začátku pozorování, kdy těleso začalo získávat tvar, jsem si všiml dvou soudruhů, M. J. Atabekova a K. S. Něsterenka, kteří byli se mnou na palubě člunu a volali z kokpitu ještě další tři účastníky (mého synovce M. O. Urdaševa a dva soudruhy z Mumry). Všichni jsme pak spolu v šestici sledovali tento objekt.

Pro ověření pravosti při pozorování jsem zkontroloval všechny podrobnosti, které jsem viděl, se všemi lidmi na lodi a požádal je, aby mi potvrdili co vidí a cítí. Také jsem si zaznamenal všechny jevy, které jsem viděl. Vedle vizuálního vjemu nebyl slyšen žádný zvuk, teplo ani jiné účinky objektu ... Podle zavedené tradice na lodi nikdo nepožíval alkohol, proto v době pozorování byli všichni střízliví.

Zapsal: Příslušník vojenské jednotky 97740, K. M. Medžidov.

V rozsáhlém archivu "Grid-AN" byl tento případ zaznamenán jako číslo 96. Co se týče posledního "blízkého pozorování" uvedeného v závěrečné zprávě č. 2 (Zerbst, NDR, ze 16. září 1980), nemáme k tomuto příběhu žádné dokumenty, dosud se je nepodařilo najít. V souhrnné tabulce připomínek, kterou připravila I. G. Petrovská, je označen jako „zpráva málo důvěryhodná, blízký kontakt, neobvyklý tvar objektu“.

Proč incident v Děržavinsku a další zprávy o „blízkých kontaktech“ s UFO a setkáních s humanoidy, přijatými od civilistů, nebyly zahrnuty do závěrečné zprávy? S největší pravděpodobností se její předkladatelé rozhodli omezit se jen na podivné případy ve vojenských jednotkách a příběhy lidí v uniformě, aby je nemohli obviňovat z jakýchkoli nátlaků za „šíření zpráv od nezodpovědných civilistů“.

V analýze výsledků, I. G. Petrovská v přehledu „Reference pro studium UFO z NII-22 zdůraznila:

„Předpoklad, že většina zpráv popisuje jevy spojené s vědeckými a technickými experimenty, byla potvrzena již od samého počátku výzkumu. Současně se ukázalo, že řada zvláštních okolností je významná.“

1. V procesu rozvíjení vědeckého a technického vývoje se provádějí nové testy a experimenty, proto se obyvatelé jakékoli lokality stali svědky fenoménů, které nebyly dříve pozorovány.
2. Případy odchylného průběhu testů od plánovaného programu mohou být doprovázeny neočekávanými a jedinečnými atmosférickými formacemi.
3. První výsledky vyšetřování jednotlivých událostí ukázaly, že vnímání očitých svědků je hluboce individuální, takže někdy jediná zpráva obecně neumožňuje vytvořit si objektivní představu o pozorovaném fenoménu. Nejvíce se projevují případy neurčitosti vnímání, nedostatečné zapamatování jevu a vliv takových faktorů, jako je intelektuální úroveň, stupeň emocionality, odborné znalosti apod.

Srovnání svědectví a popisu stejného jevu od různých svědkův, případně z hromadného pozorování, stejně jako konzultace se sociology a psychology nám dovolí odhalit jednotlivé rozdíly v popisu jednoho jevu, identifikovat objektivní základ a zjistit aktuální vzhled tohoto jevu.

4. Zvláště individuální charakter, dokonce i intuitivní princip, jsou kritéria, na jejichž základě očití svědci popisují pozorovaný případ neznámého jevu. Kritéria jsou velmi závislá na kvalitě pozorovatele, jeho psychickém stavu, jakož i na sociálních a společenských podmínkách. Výsledkem je, že materiál získaný od veřejnosti je ve svém složení velmi rozmanitý. Údaje, které jsou v souladu s pokyny vojenských jednotek, jsou mnohem přesnější, jednotnější a důkladněji prezentovány. Jsou mnohem serióznějším základem pro výzkum ...

Práce s materiály z pozorování a jejich záznam vede k výběru malého množství údajů o jevech, které nejsou zatím vysvětlitelné. Práce v tomto směru se provádí, ale nepředvídatelnost času, místa a trvání těchto jevů velmi komplikuje úkol. Podle jevu skutečně neobvyklého se odkazujeme na vzhled objektů s následujícími vlastnostmi:

1. Neobvyklá luminiscence, emise a přitažlivost jasných paprsků, světelných toků, zakřivených skenovacích paprsků apod.
2. Nezvyklé radarové odrazy, objekty pohybující se proměnlivými rychlostmi, skákání, pohyb při rychlostech překračujících rychlost letadel, případy záznamů dle režimu otázka – odpověď.
3. Neobvyklé pohybové charakteristiky: rychlost a zrychlení, které se liší od nuly až po velmi velké hodnoty, trajektorie letu, která u současných technických prostředcích nemá analogii.
4. Neobvyklé tvary ve srovnání s moderními letadly.
5. Neobvyklé účinky na záznamová zařízení, letecké a jiné technické přístroje.
6. Přítomnost odvetné reakce, například likvidace útočníka při pokusu o pronásledování či případný doprovod letadel.
7. Cílené účinky na očité svědky.

Je zřejmé, že důkladná studie těchto objektů je z vědeckého i aplikovaného hlediska mimořádně slibná, zvláště důležité jsou případy zaznamenávající vlastností tohoto fenoménu ... Je třeba poznamenat, že výsledky provedené identifikace projevů tohoto fenoménu vojenskými, experimentálními a průzkumnými systémy podporují roli UFO jako pravděpodobného protivníka, především je potřebná včasnost rozhodnutí, při pravidelné a rychlé registraci anomálií, stejně jako potřeba pro budoucnost, pokračovat v této práci.

Odstraňujeme tak závoj nevinné zábavy mimozemské civilizace nebo zázraků přírody, aniž by to vyvolávalo obavy, ale zasluhuje to vážnou pozornost u 80% pozorovaných jevů. Proto musí být pozorování a předávání údajů o vzhledu neobvyklých předmětů zpracováváno s plnou odpovědností. Bezprostředním důsledkem lehkovážného postoje k problému může být neomezený přechod území SSSR cizími objekty, které mají tvar talíře.

V případě záznamu charakteristik skutečně anomálního jevu, jsme schopni učinit ještě jeden další krok ve studiu tohoto neznámého jevu, jehož úspěch je považován za celosvětový, jako možnou záruku skutečného pokroku ve vědeckých a vojenských poznatcích. Samotná zpráva o výzkumu dle NII-22 je sama o sobě stále nepřístupná, ale soudě podle kontextu dokumentů v ní napsaných, je její obsah více než zajímavý. Stačí říci, že fenomén UFO v ní byl jednoznačně připisován projevům vyšší Inteligence (právě tak, s velkým písmenem!). Navrhujeme dokonce odtajnění této záležitosti pro širokou veřejnost.

Od projektu GRID k projektu GALAXY.

Bohužel, dokumenty a archiv "Grid-AH/MO" nebyly kompletně zachovány, ale pouze ve formě samostatných dokumentů, výkresů a kopií, které byly ponechány v rukou mnoha účastníků programu. Některé zprávy byly považovány za tak důležité, že byly uchovávány ve 3 - 4 různých kopiích, zatímco jiné byly ztraceny a dosud nebyly nalezeny. Zde jsou některé z dokumentů:

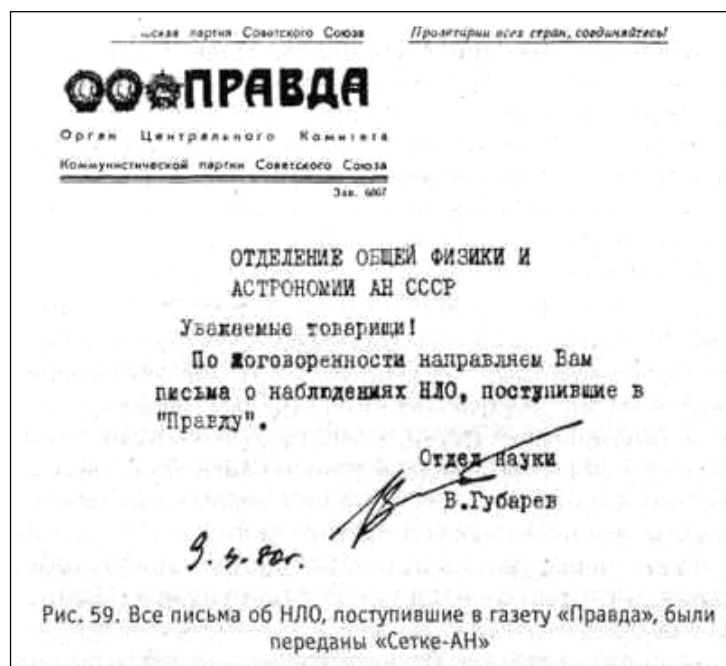
Dne 30. prosince 1977, v jedné z vojenských jednotek u Archangelsku, ve večerních hodinách mezi 19:00 a 19:30 moskevského času, stálo v řadě 30 vojáků při nástupu, když se náhle na jasné noční obloze objevil rychle se pohybující objekt, letící od jihu k severu, ve výšce asi 45 stupňů nad obzorem.

Objekt byl zpočátku nažloutlý či načervenalý, byl kulatý a měl průměr mnohem menší než Měsíc. Brzy se jeho barva změnila na červenou a zůstala tak až do konce jeho pozorování. Objekt vysílal paprsek, který svítil přímo ve směru pohybu. Pak se směr paprsku změnil, směřoval dolů a poněkud dopředu. Později se kolem objektu objevily dva modré soustředné kroužky, v malé vzdálenosti od objektu. Prstence měly mírně eliptický tvar.

Průměr vnějšího kroužku byl asi pětikrát větší než samotný objekt. Svítící paprsek, směřovaný dopředu a dolů, byl jasnější než kroužky a vycházel mezi nimi. Objekt letěl asi 1 minutu. Pak vystřelil ve směru paprsku (nebo podél něho) jakýsi plamen a náhle objekt změnil směr letu o téměř 90 stupňů a velmi rychle vyrazil vzhůru a pryč. Pozorovatel - důstojník, původním povoláním umělec M. Lugail, měl dojem, že předmět zmizel téměř okamžitě, během několika sekund se zmenšil a zmizel. Prstence zůstaly na stejném místě a zhruba za minutu také zmizely. Nebyl slyšet žádný zvuk.

Někdo běžel, aby zapnul radar, ale veškeré elektronické zařízení nefungovalo a rádiové spojení bylo přerušeno. Po události poslal kapitán zprávu na velitelství. Tuto zprávu sepsal sám M. Lugail. Zpráva obsahuje barevné nákresy objektu v různých fázích jeho vývoje. (Grid-AN, zpráva 66).

Redakce novin Pravda, po zveřejnění antiufologického článku V. Gubareva z 2. března 1980, „Legenda o mimozemšťanech“, obdržela mnoho dopisů. Všechny byly předány do projektu Grid-AN. Mezi nimi nebyly jen příběhy o pozorování UFO na obloze, ale i o kontaktech. Zde je jeden z nich - (Grid-AN, zpráva 711):

Četl jsem článek „Legenda o mimozemšťanech“ a rozhodl jsem se napsat o přiletu cizí kosmické lodi, kterou jsem viděl, a také vyjádřit svůj názor na některé otázky článku, napsaného soudruhem Gubarevem. Byla to loď u Charkova.

Soudruh Gubarev částečně zkresluje fakta a dezinformuje čtenáře novin, věřím, že setrvává na chatrných pozicích z doby cenzury a svým nevědeckým názorem na UFO táhne vědu zpátky, a ty co UFO viděli, uvádí v omyl. Naše lidská mysl chápe hodně a dokáže rozlišit přírodní jev od letadla.

Moje zkušenost:

„V roce 1978 jsme 9. května stáli se synem na balkoně a dívali se na oblohu nad městem, kde byly na počest vítězství nad nacistickým Německem vypouštěny ohňostroje. Najednou syn Tolja uviděl letící satelit (jak jsme předpokládali), od západu k východu. Když přeletěl objekt celé město, tak začal klesat a změnil směr, začal silně zářit, vznášel se nad novými domy ve výšce 500 - 600 m a začal svítit, stejně jako Vánoční stromeček. Trvalo to 4 - 5 minut a všiml jsem si, že osvětlovací zdroj má vevnitř spirálu, jaká je v běžné žárovce. Pak světla najednou zhasla, jako by někdo jednoduše otočil vypínačem, nebo jako když v našem paneláku naráz vypadnou pojistky. Pak jsem uviděl na večerní obloze letadlo, které se pohybovalo (pomalu vzlétalo) rychle vzrůstající rychlostí, směrem k centru města a potom se ztratilo z dohledu.

Ve dnech 30. června, 1. a 15. července a 15. srpna 1978, se UFO vznášela nad Charkovem od 9:00 do 22:00 hod. Podivná zářící světla se také objevovala v různých dnech, ve výškách 500 - 600 m. Dne 2. července 1978, asi 30 km od Charkova, se u dálnice, která spojuje město Zoločev s okresním centrem, se v 11 hodin dopoledne objevila vesmírná loď, ze které vystoupili lidé, mnohem vyšší než pozemšťané (jak to sdělili očití svědci, byli vysocí aspoň 3 metry), kteří byli tmaví jako indiáni.

Pozn. překl. – srovnej s popisem případu v táboře u města Děržavinsk!

Doprava v tomto místě stála, protože motory aut nefungovaly. Lidé, kteří běželi k lodi, se nemohli přiblížit, protože 50 metrů od lodi upadli do oblasti působení nějakých paprsků a nemohli se pohnout, dokud loď neodletěla.

Člověk, který žije v Charkově, jehož teta žije v Petrozavodsku, viděla v roce 1977 přistání lodě u Petrozavodska. Pokud se sovětsí vědci chtějí setkat se svědky, kteří viděli přistávající lodě mimozemšťanů, tak se takoví najdou. Jeden z nich je řidič, který byl zadržen posádkou lodi v místě přistání, žije ve vesnici Rogan. Jeho sousedka pracuje u nás ve firmě.“

Podpis: Vasilij Jefimov, Charkov.

Další dopis zaslali svědci přímo Akademii věd SSSR: „Dne 12. září 1978, od 21:40 do 21:55 místního času, byl na západ od Kemerova pozorován mimořádně zajímavý létající objekt, jaký jsem nikdy předtím neviděla,“ napsala Anna Petrovna Boroviková, narozená v roce 1927.

Rychle jsem zavolala dceru Allu ven, aby sledovala tento mimořádný objekt. Jevil se nám takhle - letěl ve výšce asi 2 km, nebyl slyšet žádný zvuk. Objevily se dvě světelné koule blízko sebe, připomínající skleněnou trubici se zářícími žárovkami na konci. Vypadalo to tak, že svítily společně a jejich záře vypadala jako koule. Paprsky světla se šířily do úctyhodné vzdálenosti, čím blíže k trubici, ze které vycházely, tím byly jasnější. Vlny světla byly uspořádány stejným způsobem, jako když do vody hodíte kámen, rozbíhaly se v kruzích ve všech směrech od místa, zdroje nebo kde kámen dopadl. Jedna koule byla vpředu, druhá za ní v krátké vzdálenosti.

Po 5 minutách, zadní koule pohasla. Přední koule asi v té době odletěla na severovýchod. Pak se po 5 minutách objevil krátký záblesk blízko ní, ve kterém se znovu objevila druhá koule, ale už byla menší než předtím, a její záře byla také menší. Možná to bylo proto, že objekt byl od nás mnohem dále než původně. Druhá koule letěla asi jednu minutu a pohasla, zůstala tam jen přední koule, která letěla dopředu k obzoru, severozápadním směrem, kolem 21:55 místního času ...“.

Tento dopis přišel do Akademie věd SSSR dne 16. října 1978 (pod číslem 17296-1712/B), druhý den byl předán do střediska protiletectvé obrany, a nakonec byl zaregistrován v programu Grid-AN, jako zpráva č. 120.

Někdy byly zprávy nahlášené očitými svědky docela děsivé. Náčelník štábu civilní obrany Estonské SSR, generálmajor Vello Vare a jeho žena Anna Vare, viděli 24. září 1979 ... obraz jaderného výbuchu na obloze!

„Jev jsme začali pozorovat na 124. km dálnice z Tartu směrem k Tallinnu,“ napsali ve zprávě. „Viděli jsme tam velmi jasný záblesk, jakousi chladnou záři, která se rozvinula v mimořádně

jasný barevný obraz rozvíjejícího se nukleárního výbuchu. Byl jasně vidět vířící pohyb oblaku okolo jasného světelného jádra, které se odráželo v mraku od výbuchu. Spektrum světla bylo zcela podobné typickému jadernému výbuchu ...“ (Viz kopie dokumentů na obr. 60, 61).

Академия наук СССР
ИНСТИТУТ КОСМИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ

117810 Москва, ГСП-7, Профсоюзная, 88
Тел. 333-14 66, 333-20 88, 333-52-17
Для телеграмм: Москва, ПАРСЕК
Телетайп: 111225 ПАРСЕК

Для служебного пользования.

Экз. № 1

№ 11204/003-5285

На № _____ КОМАНДИРУ В/Ч _____
В.П.БАЛАНОВУ

О передаче документов с грифом "Для служебного пользования".

В соответствии с договоренностью высылаю Вам архив материалов по теме "Сетка АН" ДСП со следующими №№:

1. Внутренние - 10 от 4/І-80 г., 143 от 14/У-80 г., 183 от 04/УП-80 г., 265 от 08/ХІІ-80 г.
2. Исходящие - 52 от 04/П-80 г., 141 от 21/ІУ-80 г., 155 от 25/ІУ-80 г., 181 от 12/У-80 г., 199 от 19/У-80 г., 219 от 02/УІ-80, 221, 223, 224 от 02/УІ-80 г., 235 от 06/УІ-80 г., 282 от 13/УІ-80 г.
3. Входящие - 101 от 26/П-80 г., 165 от 01/ІУ-80 г., 262 от 13/УІ-80 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ: вышеупомянутое, только в адрес.

ЗАМ.ДИРЕКТОРА ИКИ АН СССР
Д.Ф.-М.Н. *Г.С.НАРИМАНОВ*

исп. Глухова Т.И.,
тел. 333-23-78
отп. 2 экз.
1 экз. - в адрес
2 - " - в отд. №3
Черновик уничтожен.

Рис. 60. «Сетка-АН» координировала свою работу с военным НИИ-22

Военная часть

1266

НАЧАЛЬНИКУ Ю6 ОТДЕЛА В/Ч _____

Во исполнение директивы ГК РФ от 25.3.1980г. направляю Вам результаты наблюдения аномальных атмосферных явлений.

ИНФОРМАЦИОННЫЙ ЛИСТ.

1. Время наблюдения: 19 апреля 1980 года, около 24.00 часов (по Караганде). Время фиксировалось ориентировочно; наблюдение велось примерно минуту.
2. Характер наблюдавшегося объекта: два объекта; первый квадратный, второй - прямоугольный; цвет - белый, яркость - луна в полнолуние; лучей, звуков - не было.
Движение - квадрат, за ним прямоугольник, с запада на восток с постоянной скоростью; прямоугольник следовал за квадратом на расстоянии двух квадратов.
Продолжительность наблюдения примерно 1 минута.
3. Оценка размеров производилась визуально, размер квадрата примерно 2/3 размера Луны.
4. Пункт наблюдения: поселок Шахан Карагандинской области. Возвышение явления - 90° в зените. Углы измерялись визуально.
5. Явление не регистрировалось.
6. Воздействия на технические средства и людей не замечено.
7. Удологии наблюдения - ясно, безветренно, температура около 13°С.
8. Два наблюдателя.
а) СРОЛОВ Валерия Грьевич, звеньевой бригады электрослесарей.
б) ЛУКОВ Владимир Николаевич, техник в/ч _____.

19/4 -ЛУКОВ-

НАЧАЛЬНИК ОТДЕЛЕНИЯ "Д" В/Ч _____ ЛЕЙТЕНАНТ-ИНЖЕНЕР
БУБЕН А.В., тел. 3-91-04.

19/4 -БУБЕН-

6.5.80г.

Рис. 61. Один из документов программы «Сетка-МО»

V říjnu 1979 došlo v oblasti Norilsku k hromadným pozorováním UFO. Talnachská hydrologická expedice připravila zprávu o jednom z nich:

„Pohyb neobvyklého tělesa byl pozorován 17. října 1979, od 16:00 do 16:07 (moskevského čas) k městu od severu, ve výšce letu tryskového letadla, ale s dvojnásobnou rychlostí. V úhlu 70 stupňů od objektu se vedle něho najednou objevila zářící koule a dva další objekty, které jeden po druhém, změnilы směr pohybu na východ. Prostřednictvím dalekohledu jsme viděli jasný paprsek, směřující od středu koule, ve směru jejího pohybu. V aureole druhého objektu bylo vidět spoustu zářících světél. Zdánlivá úhlová velikost byla 2 - 3 stupně (2 - 3x větší, než úhlová viditelnost Měsíce).

Při vzdálenosti 15 stupňů nad horizontem objekty zmizely. Po 2 - 3 minutách se ve stejném směru nad obzorem objevil nevysvětlitelný záblesk, jakýsi malý výboj. Pohyb světelných objektů byl tichý ...Místo pozorování bylo 80 km severně od obce Talnach, 3 km východně od Pjasina

Podepsáni svědci neobvyklého jevu: Romanov V. V., Solovjev G. A., Těreščenko V. I., Antipin I. D., Jeremenko A. N. Navíc byl stejný objekt viděn nad Talnachem v 16:00. Objekt nejprve visel na místě a pak odletěl od Talnachu směrem na sever.

V archivu "Grid-AN" byl i soukromý dopis z Norilsku, ale obálka se jménem jeho autora byla někde ztracena:

„.... vojenské přístroje nezaznamenávají UFO, i když jsou často vidět vizuálně, proto jsme stanovili pokyny pro pozorování. Každá akce proti nim byla zakázána ... UFO bylo opakovaně pozorováno piloty IL-18, TU-154, AN-26 při letech do Alykelji, Diksonu a Chatangy. Vždy koordinují svůj pohyb s letadlem. Radiokompas pracuje pouze ve směru UFO.

UFO doprovázelo letadlo AN-26 se stejnou posádkou při letu z Chatangy. Manželka velitele letadla pracuje s mojí matkou. Dne 27. října přišla sama, okamžitě po přistání za ní do lékárny, kde všechno vyprávěla a nakreslila. Viděla mimozemskou loď, délka trupu byla 200 - 300 m, další ji neviděla, takže to nelze potvrdit. Na trupu byly připojeny tři koule, na nich byly tři iluminátory, osvětlující viditelnou část loď, její spodní část, vydávala světlo. Sledovala jsem to za letu, ve vzdálenosti asi 1 km. Objekt letěl směrem k nám. Začali jsme měnit směr vpravo i vlevo, UFO nás stále sledovalo.

Vzdálenost od Chatangy do Norilsku proletělo těleso asi za 3 minuty, což znamená průměrnou rychlost asi 10 m/s. UFO viselo více než jednou nad Apikeljí, letadla měnila kurs a opakovaně mířila na přistání.

UFO viděli také všichni obyvatelé - dělníci v Messojarce. Byly zaznamenány stovky metrů magnetofonových pásek s konverzací pilotů s dispečery letišť, hovorů velitelů a agentů KGB. Astrofyzikové a další soudruzi nyní na tom pracují, (obr. 62).

Každý, kdo viděl UFO, včetně mne, je přesvědčen, že to není přírodní jev, ale výtvar rozumu ... Let je naprosto tichý, může se pohybovat podél jakékoliv lomené dráhy.

„Dnes, 28. října 1979, ve 4 hodiny ráno, visela koule nad vesnicí Krasnyje Kamňa, svítila na zem a letěla na sever. Naši pracovníci ji viděli, měli zrovna přestávku ve směně...“

Korespondent novin „Polární pravda“, Sergej Švecov tak popsal události v jeho rodném městě takto:

„Nad Norilskem se objevil tajuplný nebeský jev. V autobusech se hovoří jen o tom, jelikož měl mnoho očitých svědků, takže jsou dva tábory lidí, jejich svědectví je však spíše protichůdné, nicméně to lze vysvětlit tím, že se tento objekt objevil nad námi alespoň pětkrát. Je možné, že mezitím změnil svůj tvar.

Mezi očitými svědky vzhledu UFO jsou tři lidé, kterým víceméně důvěřuji: V. S. Ronin, redaktor - dopisovatel Kravčenko, a moje žena, která pracuje na kosmickém polygonu. Ve skutečnosti jsem dostal první informace o této věci od ní, a to ještě předtím, než se v okolí města rozšířily všelijaké zvěsti. Kromě toho se do redakce dostalo několik dopisů s obrázky.

Ronin spatřil objekt 26. října, kolem 2 hodiny ráno, když jel vlakem do Dudinky. Bylo to 26 km od letiště. UFO bylo pozorováno po dobu 15 - 20 minut, pohybovalo se podle vlaku. V obou případech byla barva UFO nažloutlá, velikostí připomínalo měsíční disk, s jakoby slunečními skvrnami.

Hlavní informace však přinesla moje žena, jak jsem již poznamenal. Od ní jsme se dozvěděli, že byla vypočítána periodičita výskytu UFO nad městem. Ukázalo se, že je to 5 dní, (později se

bylo upřesněno, že se někdy objevuje i po 4 dnech)... Průměrná výška UFO nad zemí byla 400 metrů, rychlost kolem 30 m/sec, viděli ho nad jezerem Lama, nad závodem „Nadežda“, trasou plynovodu v Dudince ... Tento objekt nebyl pozorován jiným ořistrojem, než optickým. Existují snímky UFO, které byly zhotoveny na kosmofyzikálním polygonu, ale obraz je nejasný ...

Někteří očití svědci z Dudinky tvrdí, že UFO bylo jako disk s okénky. Zajímavější je další zpráva - UFO mělo minulý rok nehodu nad plynovodem (když byl Norilsk téměř zamrzlý). Někteří dokonce tvrdí, že UFO se zřítilo na plynovod a následovala exploze. Kromě toho bylo v roce 1959 a 1967 pozorováno UFO jako dvě spojené koule (činka). Dvojice se nacházela se v tundře, kde byli již tak zvyklí na výskyt UFO, že o nich mluví zcela bez překvapení, - jako o koroptvích nebo jelenech.

Zdroj: Это письмо, написанное в 1979 году, было опубликовано только 10 лет спустя в газете «Лукоморье» (приложение к газете «Красноярский комсомолец» от 29 октября 1989 года).

Nejbližší setkání s tajemnou koulí, zažil předák rybářů, Anatolij Gotsu. Jejich posádka byla na poloostrově Taimyr, v okrese Chatanga, ve městě Starorybnoje. „My všichni, tedy členové brigády a já, jsme opakovaně pozorovali mimozemské objekty,“ řekl Anatolij Vasiljevič.

„Přesně tak to bylo a nic jiného. Byl jsem o nich opakovaně přesvědčen. Byly to zářivé koule. Koule obvykle visí nehybně na místě. Pokud se nepohybujete uvidíte, jak bledá hvězdička uprostřed bliká. Pokud začne rychle stoupat, objekt se jasně rozsvítí. Jednou jsem viděl, jak se od oválu oddělila plynová koule, kterou pak odnesl vítr a rozptýlila se.

Když dosáhne koule určité výšky, stává se pouze malou hvězdičkou a pokračuje v letu. Nezpůsobuje žádný hluk, může být neslyšitelná. Udělal jsem ten závěr, protože se někdy koule náhle objeví z temnoty, jako když se rozsvítí zevnitř. Viděl jsem koule z různých vzdáleností, od výšky letu letadla až po blízkých 500 m.

Jedna koule visela jen 10 metrů od ledu. Když jsem se k ní přiblížil na sněžném skútru Buran, uvnitř se náhle objevila hvězda a koule se začala rychle pohybovat nahoru a pryč. Když byla přímo nad mnou, zastavil jsem se, vyšel jsem do světla světlometů a zvedl ruce, abych ukázal, že v nich nic nemám. Nejsem ozbrojen a udělal jsem toto gesto: Hej, mimozemšťané! Mluví s vámi syn Země, nebuďte jako zbabělci a zloději, sestupte, chci si s vámi promluvit.

Jistě chápu, že to bylo směšné. Přinejmenším mě považovali za divocha, protože chodíme všichni v chlupatých kožešinách. Ale jakmile jsem to řekl, ze tmy vyletěla druhá koule stejného vzhledu, odletěli směrem k Měsíci a zmizeli v jeho svitu.

Viděl jsem i další objekty. Dvě světla, se rychle pohybovala nad zemí, nezanechávala za sebou stopu, nebyl slyšet hluk, ale psi vyjí, otáčejí hlavou, nastraží uši, i když nic nevidí. Takže vydávají asi takový šum (ultrazvuk), který psi slyší. ale člověk ne...

Nedávno dopravní letoun na trase Chatanga-Norilsk, letěl kolem zářící koule a všichni cestující to viděli. Pravda je, že nijak neutrpěli, ale letadlo se otřáslo, že cestující se báli...”

Zdroj: Письмо в редакцию журнала «Техника – молодежи», датировано 17.12.1979 года. Отрывки из него впоследствии приводились А. С. Кузовкиным в различных статьях 1988–1990 годов.

Náčelník vyššího velitelství Akademie vzdušné obrany, jména Maršála Žukova, bývalý velitel vzdušných obranných sil na dálném východě, generál-plukovník Gennadij Rešetnikov se také zúčastnil těchto záležitostí. „Koncem 70. a začátkem 80. let letěl jsem do Arktidy, v oblasti Norilsku, kde očití svědci viděli nějaký objekt ve tvaru doutníku s okénky,“ píše o této záležitosti noviny „Arktida“. „Tento objekt byl na tom místě několikrát viděn. Byly nalezeny nějaké stopy, ale nikdo nevedl žádný seriózní výzkum. Když jsem si toho všiml, letěl jsem tam vrtulníkem, abychom si prohlédli to místo, později jsme tam šli opět, ale neviděli jsme tam nic mimořádné.

Bylo tam ale mnoho očitých svědků, kteří říkali, že dvakrát nebo třikrát si všimli, že přistávala tělesa ve tvaru doutníku, s osvětlenými okny.

Jeden z četných incidentů, při nichž mělo UFO vliv na přístroje, zaznamenali pracovníci "Grid-AN/MO" v oblasti Gorky během šetření událostí v oblasti Džeržinsk:

Dne 17. listopadu 1979 skupina vojáků jela autem na místo výkonu služby: důstojníci Lebeděv G. V., Lobačov V. V. a vojín N. Kolesnikov. Mezi 19 - 20 hodinou zaznamenali klesání a visení neznámého objektu u sovchozu Donskoj. Při pohledu na klesající objekt zastavili a vystoupili z auta, aby se lépe podívali na objekt. Nejprve se báli a chtěli zajet autem ke strážnímu domku, ale motor nenastartoval. Bylo tiché, klidné počasí a hustá mlha. Objekt byl oválného tvaru a svítil ven dvěma jasnými paprsky světlé citronové barvy, (jako světlo z projektoru), byl viditelný obrys objektu, uvnitř něho byl nestabilní povrch tělesa světlé citronové barvy, které se kolébalo (podle V. V. Lobačova), pak z objektu vyšel paprsek a objekt se s tímto svítícím paprskem vznášel a pak visel na místě. Objekt se několikrát přesunul, pohyboval se mezi místy, kde se vznášel, asi 80 metrů. Nad svítícím objektem byl viditelný druhý tmavý objekt.

První objekt se vznášel na místě a osvětlil strážní domek dvěma paprsky. Pozorovatelé, když vystoupili z auta, se snažili na něj posvítit reflektorem, ale ten jenom bliknul, jako při zkratu. Pokusy o obnovení činnosti výměnou žárovky nepřinesly úspěch (byl opraven během půlhodiny po průletu objektu). Pak oba paprsky zhasly, objekt se vznášel a postupně mizel, i když při by měl být viditelný, když polohu neměnil.

Podle V. V. Lobačova objekt letěl ve výšce menší než 100 m, jeho průměr činil asi 40 metrů. Je třeba poznamenat, že Lobačov byl lovec, má dobré pozorovací schopnosti a optický odhad. Podle G. V. Lebeděva pozorovali objekt pod úhlem asi 30 stupňů nad obzorem, úhlová velikost objektu byla 3 cm na délku paže. Letěl úplně tiše. Pozorování trvalo více než 15 minut.

Druhý den, 18. listopadu 1979, oba objekty letěly opačným směrem. Tentokrát byl jejich let pozorován asi deseti lidmi. Svazek světla z objektu osvětlil osadu Kepskij, která se nachází 18 km od sovchozu Donskoj.

Z nějakého důvodu nebyla tato zpráva uvedena v souhrnné tabulce "Grid-AN/MO", přestože se zabývá také zvláštním účinkem na přístroje: Dne 13. srpna 1980, v 0:20 moskevského času, byl v blízkosti města Volžskij-18, v Saratovské oblasti, v severovýchodním směru, pozorován výskyt anomálního atmosférického jevu ve tvaru koule. Koule byla kovového vzhledu, bíle svítící, jako žhavá. Z jejích boků vyzařovaly četné tenké a dlouhé paprsky, které však nedosahovaly povrchu země.

„Objekt prováděl chaotické pohyby v různých směrech (nahoru, dolů, vpravo, vlevo), přičemž měnil velikost - zvětšoval se a pak zase zmenšoval. Nebyl zaznamenán doprovodný zvuk nebo zápach. Takový vzhled objektu byl pozorován po dlouhou dobu (1 - 1,5 hodiny). Průběžné sledování během tohoto časového období však nebylo prováděno. Poloha a tvar objektu byly zaznamenávány periodicky v intervalu 15 - 20 minut. V průběhu doby došlo k pomalému vzestupu objektu. Ve 2 - 2:20 v noci se na obloze objevily dva světelné body. Podle našeho názoru to byla letadla. Brzy se začala pohybovat směrem k pozorovanému objektu, jedno letělo pod objektem a druhé ve vzestupném směru přímo k objektu. Jak se k němu blížilo, tak se objekt od něho vzdálil. Když se letadlo blížilo podruhé, objekt se choval podobně.

Nebyly prováděny žádné další pokusy o přiblížení se k objektu, pak se obě letadla otočila o 180 stupňů a odletěla. Kondenzační pruhy od letadel zůstaly ještě po nějakou dobu na obloze. Pozorování objektu trvalo až do 3:30, do doby jeho zmizení. Je pozoruhodné, že zmizení objektu se projevilo mnohem později, než vyblednutí hvězd. Po této době již nebyly pozorovány žádné stopy, zvuky nebo vůně v atmosféře.

Úhlová velikost (průměr) objektu při pozorování na délku paže pozorovatele, byla přibližně 0,4 - 0,8 cm. Rozměry objektu mohly být srovnatelné jen s rozměry hvězd, ale byly několika-

násobně výrazně větší. Úhel nad obzorem byl v počátku pozorování asi 20 - 25 stupňů, později se zvýšil na 40 - 45 stupňů nad obzorem.

Působení na technické přístroje: v 0:20 – 0:40 bylo pozorováno silné rušení provozu tranzistorového rádia VEF-201. Rušení bylo natolik silné, že vysílání nebylo možné poslouchat a museli jsme rádio vypnout. Ve 3:00 – 3:15, jsme přijímač znovu zapnuli a již nebylo zaznamenáno žádné rušení. Před tím nebyly v rádiu zaznamenány žádné poruchy. Nebyl zjištěn žádný dopad vlivu objektu na člověka nebo životní prostředí. Meteorologické podmínky byly: viditelnost 10 km, jasno, bezvětrí, teplota vzduchu +12,2 stupně, vlhkost 90%.

Pozorování provedla skupina tří osob: Alexander Chomenko - vyšší důstojník, Pečeněnko Nikolaj Grigorijevič, důstojník a Pečeněnková Věra Ivanovna – kádrová referentka ...“.

Podobné zprávy přicházely po stovkách do archivu Grid-AN/MO. Zdá se, že před vědci a armádou se otevírají nejskvostnější vyhlídky, ale v zákulisí organizace už začal rozruch...

„V roce 1980 už program Grid skončil,“ řekl A. P. Listratov. „Od roku 1981 měl začít program Galaxy. Náš ústav byl zahrnut do počtu smluvních partnerů. Když však byl dokument přijat ke schválení, ředitel institutu ho odmítl podepsat. Proto náš institut opustil tento program, zůstal však i nadále jako ústav pro výzkumu vesmíru a institut pozemského magnetismu, kde byl známý vedoucí Migulin a jeho asistent Platov. Po instalaci změn programu se ukázali jako konzervativci a zpátečníci...“

Valentin Fomenko uvedl, že když opustil program IKI, Petrovská musela pracovat na oddělení NII-22. Nicméně tam nepracovala více než rok, nelíbilo se jí, jakým způsobem byla práce na studiu UFO armádou zastavena. Brzy zanechala ufologie úplně, říkala, že je unavená bojem s byrokraty a hlavně dospěla k závěru, že intelligence, která je za tímto fenoménem, neumožní nikomu jinému zjistit jeho podstatu. Nikdy se jí to nepodařilo, ani s Innou Gennadijevnu, ani s Valentinem Nikolajevičem, ani s jejími blízkými přáteli.

Tak či onak, téměř všichni problémoví nadšenci byli vyhozeni z programu. Migulin s Platovem a vojenští odborníci z NII-22, NII-4 a NII-50 tak zůstali u kormidla. Když byli nadšenci vyhozeni „přes palubu“, ztratily své ideály a přijali „náhradní řešení“, a do praxe uvedli doporučení I. G. Petrovské, z tehdejší doby: nadšenci UFO se drželi v utajení, aby mohli pracovat, něco ukázat, a aby se zabránilo úniku citlivých informací.

„Nemáme právo zanedbávat náš úkol a zvažujeme každý kontakt s veřejnými organizacemi, z jakéhokoli pohledu,“ napsala. „Kontakt s nimi může a musí být uskutečněn, ale pouze okrajově, a nikoliv jako se spolupracovníky výzkumu, aniž by pronikli jejich zástupci do obsahu naší práce, kterou provádíme..., aby skutečně prospěli našemu výzkumu. Současně naše přítomnost ve veřejných organizacích může stanovit rámec pro spontánní činnost nadšenců a účast na řízení a vedení práce bude přispívat k regulaci a kontrole šíření informací, tedy bude překážkou úniku informací.“

Program "Galaxie" jako čerpadlo nasával do sebe hromady informací a téměř nic se neztratilo. Nejen amatérští ufologové, ale ani armáda od něho nedostala jasné vysvětlení toho, co svědkové viděli. Dokonce i tehdy, když byl neobvyklý fenomén snadno vysvětlen vypuštěním raket nebo experimenty v atmosféře, bylo nemožné počítat s odpovědí, protože v té době byly všechny neobvyklé jevy považovány za tajné nebo za vojenské tajemství.

Dne 15. května 1981 tisíce obyvatel severozápadní a centrální oblasti SSSR vidělo okázalou podívanou, stejnou, jaká byla v noci 20. září 1977 (obr. 63, 64). Zde ředitel hydrometeorologické observatoře J. Gromov informoval předsedu Státního výboru pro hydrometeorologii J. A. Izraelju: „V 15:00 hod., 15. května, obyvatelé města Petrozavodsk pozorovali jakýsi světelný objekt v podobě hvězdy, letící severovýchodně, ze kterého vyzařovala záře v podobě kondenzačních stop letadla, ale hustší a jasnější. Pak se hvězda zastavila a nehybně visela po dobu 5 - 7 minut pod úhlem 70 - 80 stupňů od obzoru a vyzařovaly z ní modrofialové paprsky v různých

směrech. Pak hvězda odletěla nepozorovaně na sever a zanechala za sebou stopu v podobě malých mráčků, které zůstaly nad severovýchodním obzorem po dlouhou dobu.

Zdroj: Множество показаний очевидцев приводится в рукописях Ф. Ю. Зигеля, А. С. Кузовкина и других уфологов. Свидетельства, где упоминается «черный квадрат» (хорошо известных эффект при запусках) см.: Зигель Ф. Авиационный салон Бурже-81 и проблема внеземных цивилизаций. М., 1981 (Рукопись).

Рис. 63. Запуск с космодрома Плесецк 15 мая 1981 года. Снимок сделан с борта теплохода

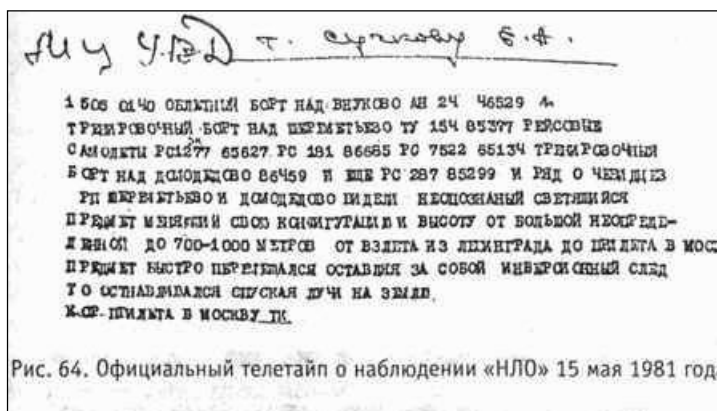

Рис. 64. Официальный телетайп о наблюдении «НЛО» 15 мая 1981 года

Brzy si ufologové uvědomili, že nový "fenomén" nebyl jen srovnatelný, ale velmi podobný "Petrozavodsku". Proto byl i důvod stejný: opět start rakety z Plesetsku! Nikdo to občanům neřekl, protože tento kosmodrom zůstal zcela tajný. Pouze Julij Platov se zmínil o skutečném stavu novinářům, když jeho kolega v noci ze 14. na 15. května zaznamenal na obloze něco zvláštního:

„V noci je letadlo vidět z několika desítek kilometrů. Totéž můžeme říci o startu kosmické lodi na oběžnou dráhu. Koneckonců tady startuje ze Země těleso o hmotnosti stovek tun.

A když se vypouští v noci? Ohnivý oblak je viditelný na stovky kilometrů. Jestli na kosmodromu vypadá přesně jako ohnivá stezka, pak daleko od něj, v závislosti na atmosférických podmínkách, může mít různé tvary, od světelného mraku až po létající talíř. Z jednoho pozorovacího místa může vypadat jako stacionární UFO, z druhého, jako pohyblivý objekt a ze třetího jako objekt, rychle se blížící k zemi.

Obecně platí, že možnosti jsou nekonečné. Jednu z nich viděl váš kolega. Kdyby komentoval zprávu TASSu o vypuštění vesmírné lodi, která byla v daný okamžik vypuštěna do vesmíru, všechno by bylo na svém místě ...“

Zdroj: Пономарев В. Чуда не было // Строительная газета (М.). 1981. 22 мая.

Druhý den byla skutečně publikována zpráva v „Pravdě“ od agentury TASS o pozorování z Milova: „Dne 15. května 1981 byl v Sovětském svazu vypuštěn meteorologický satelit Meteor-2.“ Bez ohledu na to, že se ufologové nechtěli vzdát myšlenky o UFO, tak azimut pozorování se přibližoval k Plesetsku, a na fotografiích, zobrazujících počáteční fáze startu byly zřetelně viditelné plameny vystupující z trysek rakety a odchod plynů.

Více než 200 dopisů očitých svědků padlo do rukou ufologů. Byli pečlivě zkoumány a demonstrovaly, že svědkům je třeba věřit, ale vše prověřit, protože popisy nebyly totožné. Nicméně,

žádný z nich v této době nevzbudil podezření na přítomnost mimozemských objektů na obloze, neboť pouze obdivovali start satelitu Meteor-2.

UFO na radarových obrazovkách.

V rozhovoru s novinami ‚Poisk‘ uvedl Julij Platov: „Byly analyzovány všechny zprávy, které k nám přišly. Jejich vývody byly zpravidla jednoznačné: prakticky tam nebylo nic neobvyklého, co se nedá vysvětlit přirozeně, s výjimkou několika případů. Například v oblasti Voroněže došlo v leteckých jednotkách k několika případům, kdy se staly nehody ve vzduchu, během kterých nebo před kterými piloti hlásili, že vidí nějaké podivné objekty. Ve dvou případech byl dokonce objekt zachycen radarem. Co to bylo, nebylo vysvětleno. Ale zjevně to nebyl kontakt s mimozemšťany.“

Platov znovu zapomněl na existenci důkazu z radarového pozorování UFO a události v oblasti Borisoglebsk, připravené spoluautorem programu Galaktika-AN, Eduardem Jermilovem z NIRFI? Zde to je:

„Dne 26. května 1982 při ztrátě komunikace s letadly MiG-21 a jejich následnou havárií, došlo k pozorování UFO v blízkosti letadla ve výšce 1500 metrů. Bylo zorganizováno vyhledávání místa dopadu. Dne 27. května 1982 se uskutečnilo hledání (seržant Panjukov A. A., vojín Kunin A. J.), v lese v oblasti Povorino, vojáci při vjezdu do zálivu zpozorovali humanoidní postavu nejméně 3,5 m vysokou, která měla na sobě stříbrné a zelené oblečení. Po jejím odchodu ze scény, pozorovali očití svědkové záblesk za stromy a start zářícího objektu, který zanechal za sebou slabě zářící stopu a zmizel.“

Koho armáda viděla? Pozemského mutanta, nějakého vynálezce, který vyrostl přes 3 metry a doma ve stodole si vyrobil UFO, nebo to stvoření nemělo nic společného se Zemí?

„Za jedno z nejčastějších míst, kde se UFO objevují, lze považovat město Borisoglebsk (Voroněžská oblast) a okolí,“ přiznal plukovník A. A. Plaksin. „Během uplynulých 15 let - od roku 1974 do roku 1989 zde byly zaznamenány stovky pozorování UFO, nejčastěji byly zaznamenávány jako ‚falešné značky‘ na radarových obrazovkách. V osmdesátých letech se touto otázkou zabývala speciálně vytvořená komise, která měla zkušenosti se studiem anomálních jevů v atmosféře.“

Zdroj: Плаксин А. Залетели//Paradox(M.). 2001. №8. С. 86-91.

Takže, co to bylo pozorováno v Borisoglebsku? Uvádím jen ty nejvýznamnější zprávy očitých svědků z článku Plaksina a dokumentů "Grid-AN/MO":

Dne 9. září 1974 v 16:10 byl ve výšce nad letištěm Povorino pozorován ze země objekt ve tvaru černého mraku, který nehybně visel. Zároveň na letištních radarech s kruhovou obrazovkou se objevily dva body, které velmi připomínaly odrazy letadel (v současné době nebyly na obloze žádná letadla). Bylo zjištěno, že objekt se nachází ve výšce cca 7000 m. V oblasti letiště bylo zaznamenáno silné rádiové rušení na středních a dlouhých vlnách, ani telefonní komunikace dobře nefungovala (v telefonu se ozývalo silné rušení). Ve vlnovém pásmu VHF byly slyšet jen krátké zvuky.

Vzhledem k neobvyklé povaze toho, co se dělo, bylo s povolením letového manažera vysláno letadlo s posádkou dvou pilotů, k prozkoumání objektu, vypadajícího jako mrak. Posádka dosáhla výšky asi 4500 m, mraky zůstaly pod nimi a horizont byl jasně viditelný. Objekt, jako ten černý mrak, byl však výrazně výše. Jeho spodní okraj byl pozorován ve výšce 6800 m a horní okraj byl asi ve výšce 7200 m. Tvar tohoto oblačného objektu připomínal nepravidelný elipsoid, roztažený asi na 1,5 kilometru. Nad oblakem bylo vidět jen jasné nebe.

Když si nevšimla ničeho nebezpečného, posádka zvedla letadlo a zamýšlela se do mraku ponořit shora, z výšky 7500 m. Jakmile letadlo vletělo do mraku, ve sluchátkách náhlavních souprav pilotů se ozval zvuk sirény, jeho hlasitost přesáhla práh bolestivosti. Kromě toho svítil

ukazatel "nebezpečná výška" a letadlo se příšerným způsobem otřásalo. Piloti byli nuceni odpojit autopilota a jen díky velkému úsilí se jim podařilo dostat letadlo z oblaku. Když ho opustili, přístroje se okamžitě uklidnily. Po zapnutí napájení fungovaly všechny systémy letadla normálně. Po dokončení letu specialisté nezjistili žádné abnormality v provozu palubních systémů. Oblak mezitím stále visel nad letištěm asi 3,5 hodiny, a pak již nebyl v nastávajícím soumraku vůbec viditelný. Následující ráno bylo nebe naprosto jasné.

Dne 2. února 1976, od 21:45 do 21:55, na dálnici Voronež-Penza (90 km jižně od Tambova) byl zaznamenán let neznámého objektu ve výšce 6000 m, letící rychlostí přibližně 400 - 450 km/h, směrem na Penzu. Vypadalo to jako osobní letadlo An-24, ale bez bočních pozičních světel a blikajícího světla nahoře (viditelná byla pouze osvětlená okna). Tuto noc bylo zaznamenáno na zemi 5 silnějších záblesků. Byly pozorovány v řídce osídlených oblastech, zejména podél dálnice Tambov-Borisoglebsk-Novooanninsk. Letící objekt nebyl zachycen radarem.

Dne 23. ledna 1980, v oblasti Borisoglebsk, pozorovali vojenští piloti téměř 35 minut, od 20:05 do 20:40 světelný objekt, který manévroval nad letištěm. Rychlost objektu byla srovnatelná s rychlostí letadla a neustále se měnila. Maximální výška letu byla asi 2000 m. Rušení rádiového příjmu nebylo zaznamenáno, i když letadla prolétala v těsné vzdálenosti od objektu, jen 200 - 300 m. Radiolokátory na centimetrovém rozsahu objekt také nezachytily.

„Dne 23. ledna byly prováděny noční lety,“ napsal ve své vysvětlující poznámce pilotní instruktor Paškov. „Přibližně ve 20:00, jsme se po splnění letového programu v oblasti, vraceli na letiště (let se uskutečnil na dvoumístném letadle). Ve výšce 1500 m, byla rychlost letadla, kterým jsme letěli 850 km/h. Když jsme se blížili na třetí zatáčku velkého okruhu letiště, přibližně ve stejné výšce jako my (možná o něco výše, přibližně 1700 - 1800 m), se vpravo od nás objevilo nějaké těleso, které proletělo kolem našeho letadla. Obrys a tvar nebyly poznat, protože byla temná noc.

Skutečnost, že to nebylo letadlo, můžeme jistě říci, protože jeho boční světla nebyla vidět, i když jsme si zpočátku mysleli, že to letadlo je. Jediná věc, kterou mohlo být dobře vidět, byla jasná, žlutooranžová nebo červená třpytivá koule. Vypadalo to stejně jako tryska motoru při práci s přídavným spalováním, pokud se při nočním startu podíváte na letadlo.

Pomocí interkomu jsme se dohodli, že zvýšíme rychlost a „odřízneme“ tu kouli (stále jsme mysleli, že je to letadlo), proto jsme šli na 4. okruh okolo letiště, abychom vstoupili do trasy před tímto objektem. Ale tak to nefungovalo, protože koule se ukázal být rychlejší než my, a když jsme viděli, že to nedokážeme, snížili jsme rychlost, otočili jsme se na vnější stranu kruhu a letěli před kouli. Zároveň jsme viděli, že rychlost koule se zvětšila více, než jsme předpokládali (zpočátku jsme si mysleli, že její rychlost je 1500 km/h). Pravděpodobně letěla rychlostí asi 2000 km/h.

Když jsme se dokončovali čtvrtý okruh, viděli jsme, že koule se nechystá vstoupit do letového okruhu, ale letí směr k městu. V té době jsme již směřovali na přistání, a všimli jsme si, že koule opisuje kruhy nad městem, po 2 až 3 okruzích koule změnila směr, a pohybovala se přímo na jihozápad od města, pak bez zpomalení opět ostře změnila směr, bez jakéhokoli poloměru otáčky. Ve výšce 300 m se ztratila.

Po přistání jsme okamžitě požádali vedoucího letu, aby nám řekl co to bylo venku nad námi? Radiolokátory však druhý cíl neviděly. Po opakovaném vzletu na okruh, který jsme udělali o 5 - 7 minut později, jsme také nic nenašli. Ze země nebyla koule vidět, protože byla hustá mlha až do výšky 300 metrů. Celá událost zabrala asi 8 minut.

„Dne 4. dubna 1980, v 21:05, nám doslova nad hlavou, ve výšce 20 - 30 m přeletěl objekt rychlostí asi 70 - 80 km/h,“ řekl letec Alexandr Kopějkin, instruktor letecké školy v Borisoglebsku. Objekt letěl úplně tiše, bez světla, byl černý. Byl osvětlen zezadu světly pouličních

lamp (byli jsme na střeše pětipatrové budovy). Měli jsme dojem, že nám nad hlavou proletělo osobní auto bez kol. Ve stejný den, ve 23:50, červeno-oranžová koule letěla ze severu na jih rychlostí 10 - 15 m/s, pod úhlem k horizontu 20 stupňů, 5. dubna jsme v západní části města pozorovali let dvou červeno-oranžových koulí, které se spojily nad městským parkem a vytvořily jasně zelený oblak, který pak letěl vertikálně nahoru a zmizel. Let byl doprovázen hlasitým zvukem, jako kvílení brzd.

Dne 4. srpna 1980 ve 22 hodin, se Alexandr Kopějkin znovu setkal s UFO, tentokrát ve vzduchu: „jeho rychlost byla 880 km/h. Dokonce jsem slyšel bzučení motoru, bylo jasné hvězdné nebe, měl jsem dobrou náladu na létání,“ řekl Marině Popovičové. „Po několika minutách letu, jsem najednou uviděl bočním okénkem obrovský objekt, se světly velikosti TU-134, který se řítí přímo podél mého směru, ale kolmo k němu. Napadla mne myšlenka, že se střetneme. Dal jsem knipl prudce od sebe a rychle klesal. Když jsem přišel k sobě a pohlédl na palubní přístroje, ukazovaly klesání 30 m/s. Ručička výškoměru už poklesla o 2000 m, klesal jsem pod úhlem 45 až 50 stupňů.

Hladce jsem uvedl letadlo do horizontálního letu, zatáhl jsem knipl směrem k sobě a opět jsem spatřil obrovský trup s vícebarevnými blikajícími světly a nějakými světelnými vlnami, projíždějícími tělesem. Najednou jsem pochopil, že tohle není letadlo, protože nemá křídla. Zamrazilo mne a strašný strach ovládl mé tělo. Poprvé v mém životě se mi stala taková příhoda.

Když jsem od objektu odvrátil pohled, požádal jsem dispečera: Kdo je to blízko mě a nade mnou? Slyšel jsem odpověď: Nikdo. Ale tento objekt mezitím vyrazil na rovinu rovnoběžnou s mým letadlem a před mýma očima se začal schovávat do mraků, pokrytých nějakým bělavým závojem, ukryl se v nich a zmizel ... Další let probíhal dobře, ale toto setkání mě velmi znepokojilo.“

Zdroj: Попович М. НЛО над планетой Земля. СПб., 2003.

Na zemi mu bylo řečeno, že dispečerská služba na radarech nezachytila stopy tohoto objektu. Je sice pravda, že na obrazovce radaru se objevila další značka, která byla mnohokrát větší a jasnější než letadlo, ale jen na okamžik. Pokryla obrazovku lokátoru na téměř 80 procent. Dispečenti to nazývali velkou poruchou. Podařilo se jim udělat fotografii. Na obrazovce byl obraz, jako křídlo obřího ptáka.

Dne 9. června 1983 poblíž letiště Povorino, téměř po celý den, většina pozemských radarových stanic všech pásem pozorovala značku, který velmi připomínala svítící bod radarové sítě, který neustále manévroval ve směru a výšce. K objasnění toho, co se děje, byly provedeny dva pokusy o zachycení tohoto objektu, ale v obou případech posádky stíhaček nic neviděly, ačkoli podle radaru, byly ve vzdálenosti několika set metrů od neznámého objektu.

„Březen 1984 byl plodným obdobím pro vizuální a radarové pozorování UFO v oblasti Povorin,“ napsal A. N. Kopějkin v této době. „Asi 20 UFO bylo zaregistrováno pouze od 20. do 30. března, během 1,5 hodiny jsem viděl 6 UFO, která manévrovala po celém území, s rychlostí od 0 do 300 km/h, ve výškách od 2000 do 9000 m. Pršelo, viditelnost byla asi 1 km a nebyly hlášeny žádné lety. Všechna UFO se objevila na stejném místě, 25 km od letiště (v oblasti močálů, jezer a těžko dostupných míst) ...

Dne 23. března 1984, mezi 14:22 až 14:55, se na radarové obrazovce objevily objekty, pohybující se po trase okruhu, ve vzdálenosti 15 - 40 km, se změnami výšky v rozmezí 900 - 4000 m, při rychlosti 0 - 3000 km/h. V 22:05 se na obrazovce objevila značka, která překryla značku letounu, který právě letěl!

Dne 25. března 1984, bylo na velitelské stanoviště letecké školy v Borisoglebsku hlášeno, že nějaký objekt manévruje v azimutu a výšce v blízkosti letištního radaru. Kromě toho let neznámého objektu pozorovala komise velitele moskevské oblasti K1-1, která byla v té době v Borisoglebsku. Byly vyfotografovány obrazovky lokátorů.

Dne 28. března 1984 (ve 22:05 – 22:40) se ve 22:05 objevil objekt ve vzdálenosti 85 - 90 km s azimutem 230°, který letěl severovýchodním směrem s kursem 60 stupňů, rychlostí 850 km/h a ve výšce 900 m. Během dalšího otočení antény ve vzdálenosti 75 km značka na radaru zmizela, a objevil se silný záblesk na obloze, ve tvaru ptáka, který byl fixován asi po 20 minut, pak se rozpadl na jednotlivá vlákna, která se v příštích 20 minutách rozptýlila. Světlo bylo určeno ve výšce od 900 do 3500 m. Jeho rozloha byla asi 7500 metrů čtverečních...

Dne 29. března v 15:24, ve stejné oblasti (30 km od Povorina), byla zapnutí radaru na obrazovce, 20 km od letiště na jihozápad značka, která se začala pohybovat směrem na jih. Rychlost objektu se pohybovala od 300 - 400 km/h až do nuly. To vše bylo zaznamenáno na filmu. V 15:27 od letiště odletěl objekt jihovýchodním směrem, rychlostí asi 3000 km/h, který ve vzdálenosti 100 km zmizel z obrazovky.

Z Povorina startovaly letadla MiG-21, která směřovala k objektu v 9:12 a ve 14:26. Jeden z pilotů, podplukovník Aleksandrenko, byl ve vzduchu od 9:50 do 10:20, přistál v Borisoglebsku. Let byl bezvýsledný, pilot žádný objekt nespatriřil, i když na radaru byl celý den.“

Dne 6. dubna 1984, se konal tréninkový let ve výšce 3500 - 5000 m, když instruktor a kadet obdrželi varování o spatření objektu na radaru, poblíž jejich letové zóny, označeném jako UFO. Po nějaké době instruktor hlásil, že se mu zdálo, jako by letadlo na něco narazilo, při nárazu pocítili zrychlení 1,2 g, a zjistili poruchy v chodu motoru, v hydraulickém systému a v rádiové komunikaci. Posádka se tedy katapultovala. UFO nebylo viditelné pouhým okem ...

„Všechna radarová pozorování anomálních jevů byla téměř stejného typu - na obrazovce lokátoru se najednou objevila světelná značka, která manévrovala ve směru a výšce po několik minut (někdy i hodinu), v některých případech vypadala, že doprovází letadla a pak zmizí stejně nečekaně jako se objevila,“ napsal A. A. Plaksin. Ne vždy byla zaznamenána přítomnost UFO, která byla pozorována pomocí radarů všech vlnových délek. V podstatě to zaznamenávala zařízení ve vlnovém rozsahu metrů i centimetrů.

Důležité je také poznamenat, že neznámé objekty, posuzované podle značek na obrazovkách lokátorů, dokázaly manévrovat v širokém rozmezí výšky (od 0 do 20 km) i rychlosti (od 0 do 600 km/h). Když zmizely jako cíl z lokátoru (jak to vojáci vnímali, neboť pro ně byla každá značka na obrazovce potenciálním cílem, dokud se to neprokázalo jinak), manévroval někdy objekt v plném radarovém dosahu (až 200 - 250 km), ale častěji se objevil a zmizel v hranicích oblasti, nejdále 100 km od letiště Povorino.

Nejzákladnější byla otázka velikosti objektů. Byli jsme informováni (a tato informace je docela spolehlivá) o neidentifikovaných objektech různých tvarů a velikostí, od kuličky jako tenisák, po 200 m dlouhé objekty.

Zdroj: Гиндилис Л., Колпаков Ю. Петрозаводский феномен. М., 1999. (Электронный вариант книги см.: <http://www.astronet.ru:8100/db/msg/1166236>).

Radary zachytily UFO nejen v regionu Borisoglebska. Pro dispečery z Charkova se také stalo rutinou pozorování "neidentifikovaných cílů". „Pozorované objekty se pohybují převážně v rozmezí rychlostí od 800 do 3600 km/h,“ poznamenali V. Mantulin a A. Běleckij od Charkovských ufologů. V jednom případě byla radarem zaznamenána velmi vysoká rychlost - 7000 km/h. Ve všech případech nebyla zaznamenána výška, ve které objekty letěly. Nicméně řada zpráv ukazuje, že výškový rozsah jejich letu je velmi široký - od 250 do 30 000 m.

Neidentifikované objekty prováděly různé manévry, které byly pozorovány na radarových obrazovkách, od stacionárních až po náhlé změny směru pohybu při velkých rychlostech, změny směru letu od plynulých po náhlé otáčky v ostrých nečekaných úhlech, prudké změny rychlosti a výšky letu. Doba radarových pozorování se pohybuje od desítek vteřin až po několik hodin. Ve čtyřech případech bylo radarové pozorování potvrzeno nezávislými vizuálními pozorová-

ními, což významně zvyšuje jejich spolehlivost. V případech, kdy byly objekty pozorovány vizuálně, vypadaly jako svítící tělesa různých geometrických tvarů.

Zdroj: Мантулин В., Белецкий А. Радиолокационные наблюдения аномальных воздушных объектов. – Доклады Секции по изучению АЯ общественной проблемной лаборатории «Инверсор» при редакции журнала ЦК ВЛКСМ «Техника – молодежи» // Сб. под ред. Ф. Ю. Зигеля. М., 1985 (Рукопись).

Dne 1. prosince 1983, v době od 00:08 do 00:10, dispečeri letiště v Charkově viděli na vlastní oči UFO, jako zářivou kouli ve výšce asi 250 m, její okraje byly neostré. Jejich pozorování bylo potvrzeno radarem. Průměr UFO byl podle jejich odhadu asi 5 - 7 m.

Objekt letěl na severovýchod rychlostí 900 - 1500 km/h a jeho rychlost rostla. Nakonec zmizel z radarových sítí ve vzdálenosti 27 km. Téměř ve stejném okamžiku se objevil druhý objekt, letící na sever paralelním kursem ve vzdálenosti 8 km od prvního. Jeho rychlost byla 1000 - 1200 km/h a neustále zpomaloval. Ve vzdálenosti 22 km se začal obracet k severu hladkým obloukem s poloměrem 15 km. Zmizel ve vzdálenosti 28,5 km.

Blízko Charkova visel 3. ledna 1984 nad vesnicí na východě kulový objekt, o něco větší než průměr Slunce a zůstal tam od 8:00 do 14:00 hod. Dne 7. ledna přistál u Čugujeva objekt ve tvaru disku se svítícími iluminátory. Dvě vojenská auta se pokoušela dojet až k němu, ale bez úspěchu.

Dne 17. května 1984, ve 23:00, byl na radarech zaznamenán neznámý cíl. Přibližně ve stejnou dobu v blízkosti Moskevského prospektu v Charkově letělo UFO ve tvaru trojúhelníku s červenými blikajícími světly po obvodu, směrem na východ. Pak se otočilo na konci města, směrem na severovýchod a odletělo rychlostí 3600 km/h. Ve stejný den kolem 22:30 zaznamenal radar od Charkovského letiště v azimutu 50 stupňů a ve vzdálenosti 14 km neznámý cíl. Byl nepřetržitě pozorován 15 - 20 sekund, a také náhle zmizel.

V noci 10. listopadu 1984 byl v čase 00:32 v oblasti Záporoží zjištěn objekt, který visel nehybně 5 minut. Objekt pak odletěl z kursem asi 250 stupňů rychlostí 2500 km/h. Po 3 minutách už byl v centru města Simferopol a nad Krivoj Rogem! Ve 03:03, ve stejné výšce, v oblasti Záporoží, byl objeven objekt, který visel 3 minuty nehybně ve výšce 10 500 m. Poté, co byla protivzdušná obrana požádána o start, objekt odletěl rychlostí 1000 km/h.

Lidé obeznámení s oblohou neměli pochyby o realitě UFO. Všechny pochybnosti se týkaly části obyčejných občanů, kteří museli číst četné články V. Migulina a J. Platova. Tento pár šibalů vyhnal z novin všechny seriózní vědce, kteří by mohli a také vedli svou propagandu z jejich anti-ufologického hlediska. V roce 1983 publikovaly desítky sovětských novin články V. V. Migulina, který vyjádřil jeho oficiální názor na "létající talíře":

„... nafukování rozruchu kolem tohoto problému, vznik senzačních zpráv o setkáních s mimozemšťany, údajně probíhajícími v různých částech naší planety, nakonec vedl k rozšířené domněnce, že UFO jsou mimozemskými kosmickými loděmi ... Upozorňujeme na tuto mylnou představu o UFO, s cílem vyhnout se nejasnostem, neboť seriózní badatel, který provádí skutečně vědeckou studii tohoto jevu, může a měl by pod neidentifikované létající objekty zahrnout řadu anomálních jevů, u nichž dosud nebyla stanovena fyzikální podstata. Pouze v tomto případě je zaručen vědecký, objektivní, nepředpojatý přístup ke studiu problému UFO ...

Je možné vždy identifikovat pozorované jevy s jakýmkoli známými procesy? Samozřejmě že ne! Bylo by divné, kdybychom mohli o nějakém jevu tvrdit, co to je. Celá historie vědy není nic jiného než studium všech nových a nepochopitelných jevů. Je mnoho naprosto nepochopitelných jevů kolem nás, stačí se na ně důkladně podívat a být schopen jim věnovat pozornost. Existují nějaké skutečné důvody k domněnce, že zbývající neidentifikované jevy jsou skutečná UFO, ovládaná aktivitami mimozemských sil? Samozřejmě že ne, i když jsme zatím pro ně nenašli žádné přesvědčivé vysvětlení ...

Hypotéza, že UFO jsou projevem činnosti mimozemských civilizací, nemá žádné objektivní ospravedlnění a vyvstává pouze z touhy, což je zcela srozumitelné, vyhnout se pocitu osamělosti ve vesmíru a připustit principiálně činnost inteligentních bytostí. Dalo by se dokonce říci, že mnoho moderních vědeckých problémů, které jsou pro nezkušené osoby nepochopitelné, způsobily u některých lidí potřebu jednoduchých a přístupných způsobů, jak se izolovat od složitosti moderního světa. Létající talíře, jako přístroje mimozemšťanů z jiných světů, v naší době nebo i ve vzdálené minulosti, a jiné mýty naší doby se staly takovým náboženstvím současnosti. Nicméně, otázka výskytu spekulací kolem UFO se pravděpodobně týká kompetence sociologů a psychologů.“

Zdroj: Мигулин В. О проблеме НЛО // Вечерний Киев. 1983. 7 июня.

Všechny články V. Migulina a J. Platova, publikované v osmdesátých letech, lze omezit na několik témat: většina UFO může být snadno vysvětlitelná technickou činností lidstva a přírodními jevy (někdy je to pravda), nemnoho skutečně neidentifikovatelných pozorování, avšak ne více než 10 procent (také pravda), nejsou pevné objekty, ale přírodní jevy (ovšem ne vždy), i když nevíme, co teď letí po obloze, určitě to nejsou mimozemšťané (tento předpoklad není založen na ničem).

V návaznosti na tento soubor tézí, se obvykle objevují nadávky na adresy konkurenčních amatérských ufologů, kteří se začali sjednocovat pod záminkou vědeckého výzkumu a publikování v populárních časopisech. Nadšenci bohužel také nespí a souhlasili s tím, že přemístí akademii věd bokem, a nabídnou spolupráci přímo vojenským koordinátorům z programu Galaktika-MO.

Komise pro spolupráci vstupuje do boje.

<p>В Ц С П С ВСЕСОЮЗНЫЙ СОВЕТ ОРДЕНА ЛЕНИНА НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИХ ОБЩЕСТВ (ВСНТО) КОМИТЕТ ПО ОХРАНЕ ОКРУЖАЮЩЕЙ ПРИРОДНОЙ СРЕДЫ 117218, Москва, ул. Крайнеговского, 20/30, корпус 5, тел. 125-99-09 Для телеграмм МОСКВА — ТЕХНИКА</p>	
№	
На №	от
<p>ВЫ П И С К А из протокола заседания Комитета ВСНТО от 28.02.1984 года</p>	
<p>1. Создать при Комитете ВСНТО по проблемам охраны окружающей природной среды Комиссию по аномальным явлениям окружающей среде.</p>	
<p>2. Утвердить положение о комиссии и ее состав (прилагается)</p>	
<p>Председателем комиссии утвердить Троицкого Всеволода Сергеевича; ученым секретарем Мордвина-Щодро Арвида Игоревича.</p>	
<p>3. Утвердить план работы комиссии на 1984 год</p>	
Председатель комитета	Б.Н. Ласкорин академик

Рис. 65. Создание Комиссии по аномальным явлениям было одобрено академиком Б. Н. Ласкориним

V rámci Výboru pro problematiku ochrany životního prostředí (VSNTO) s předsedou akademikem B. N. Laskorinem, byl 28. února 1984 vytvořen „Výbor pro životní prostředí“ (AS). Iniciativa zespoda byla podpořena armádou, dostat se k tvůrčí neschopnosti Platova a Migulina, kteří ztratili důvěru nejen ufologů, ale i obyčejných občanů (obr. 65). Samozřejmě, armáda se usadila v kanceláři komise, (v plném souladu s dlouhodobými doporučeními pro své lidi). Složení komise:

Zdroj: В бюро комиссии вошли; Троицкий В. С, председатель, член-корр. АН СССР, г. Горький; Желтухин Н. А., зам. председателя, член-корр. АН СССР, г. Новосибирск; Писаренко Г. С, зам. председателя, академик АН УССР, г. Киев; Попович П. Р., зам. председателя, летчик-космонавт СССР, г. Москва; Мордвин-Щодро А. И., ученый секретарь, г. Ленинград; Балашов В. П., генерал-лейтенант,

НИИ-22, г. Москва; Гиндилис Л. М., кандидат ф.-м. наук, г. Москва; Ермилов Э. А., кандидат техн. наук, г. Горький; Легасов Г. С, генерал-лейтенант, г. Москва; Лисевич И. С, доктор филолог, наук, г. Москва; Петрович Н. Т., доктор ф.-м. наук, г. Москва; Трешников А. Ф., академик АН СССР, г. Ленинград.

První "ostrý test" alternativní komise byla další velkolepá podívaná, která se hrála na obloze nad SSSR a východní Evropou. Opakovaly se jako v zrcadle události před 20 lety, kdy 2. prosince 1983 v 21:40 – 22:00 letěl přes východní Evropu, Ukrajinu a Rusko určitý objekt nebo skupina jasně svítících barevných objektů. Těleso nebo tělesa se pohybovala po stejné trajektorii, od severu na severozápad, z východu na jihovýchod a táhly za sebou ocasy.

Tentokrát byla dráha letu sledována nejen nad SSSR, ale také nad územím východní Evropy. Dva roky poté, co nebeské procesí překročilo oblohu nad NDR, se v časopise „Astronomie und Raumfahrt“ objevila poznámka astronoma Ditmara Boehmeho:

„Ve večerních hodinách, dne 2. prosince 1983 byl pozorován nebeský jev nad vzdálenou oblastí NDR, který je považován za mimořádný. V 19:45 místního času se u východního obzoru objevily dva světlé body, které letěly k severu, s neustále rostoucí výškou. Při překročení vrcholu jejich trajektorie, bylo ve vzdálenosti nejvýše 1 - 2 stupňů od Polárky spatřeno 7 hvězdných objektů, které pokračovaly směrem k východu a zmizely v obláčku na horizontu. (obr. 66)

Za světelnými objekty se táhla vlečka o délce několika stupňů. Je také charakteristické, že fenomén byl zcela tichý a po celé délce pozorování (80 ± 15 sekund) se vzdálenost mezi objekty neměnila. Čtyři další pozorovatelé zaznamenali prudké oddělení částí, které nebylo zaznamenáno v Nessa a Groospostwitz ...

Z předložených údajů o pozorování je možné s dos-

tatečnou přesností určit rychlost těles (2 km/s) a výšku objektů (150 km). Někaké vyšší hodnoty údajů nejsou vyloučeny. Podle mého dojmu jako pozorovatele a podle odhadů v některých sděleních, to mohou být fragmenty kosmického objektu, který hoří v zemské atmosféře ...

Zdroj: Bohme D. Ungewöhnliche Himmelserscheinung // Astronomie und Raumfahrt. 1985. N 2 (перевод А. Ладыженского).

Rychlost objektů vypočtená německým astronomem okamžitě vyloučila meteorický původ těles, protože minimální rychlost meteoritů vstupujících do zemské atmosféry je $11,2 \text{ km/s}$, tedy druhá kosmická rychlost. Avšak pro satelit sestupující z oběžné dráhy je to rychlost vhodná.

Zdroj: Бронштэн В. Метеоры, метеориты, метеороиды. М., 1987. С. 13.

Ufologové Ryszard Grundman a Bronislaw Rzepecky uvedli, že ve večerních hodinách 2. prosince se v oblastech, kde byla vojenská letiště, objevilo "několik UFO". Letěla jednotlivě nebo ve skupinách, zářící červeným, zeleným a bílým světlem, zanechávající za sebou dobře viditelné stopy. Letová výška byla podle hrubých odhadů od 10 do 15 km. Byly vyhodnoceny jen "podle oka", protože žádný z radarů tyto objekty nezaznamenal.

Současně v té době hlásil civilní pilot Mikolajčik z města Mielec, že pod ním právě letí nějaký objekt. Letí zhruba o 60 metrů níže, vpředu slabě svítí a za ním se táhne vlečka jasných plamenů.

Ani v tomto případě objekt nevydával žádný zvuk. Brzy byl Mikolajčik upozorněn ze země, že takový objekt se v oblasti jeho výcviku nemohl objevit, protože podle popisu vypadal nejspíše jako vojenské letadlo, avšak žádná vojenská lety v této oblasti nebyly prováděny.

Zdroj: Ильин В. Польские летчики – очевидцы НЛО // NEXUS (СПб.), 2004. № 2.

Protože předmět letěl po 52. rovnoběžce, Polsko překročil později než Německo. Nicméně, někteří polští očití svědkové mluví o jednom předmětu, i když se dvěma "ocasy". Je možné, že těleso se rozpadlo do 7 částí nad NDR a opět se spojilo do jednoho? Vzhledem k tomu, že objekt přeletěl území SSSR ve stejné výšce jako NDR, tedy 120 - 150 km, to zřejmě znamená, že mluvíme o různých objektech: některé letěly vysoko, jiné byly nízko. Výška letu An-2, na kterém Mikolajčik létal, nebyla příliš vysoká a nemůžete si splést polohu UFO, je buď pod nebo nad vámi. Když pozoroval pilot tento objekt, nemohl vyslovit domněnku, že se rozpadl ve výšce 150 km, jestli ho viděl pod sebou.

Dvě tělesa byla viděna nad Běloruskem, s ocasem nebo vlečkou: „300 metrů od nás, ve výšce asi 30 - 40 m, letěl nad střechami domů podivný objekt,“ uvedl očitý svědek z vesnice Počanovo, v okrese Baranoviči, v regionu Brest. „Přesný tvar nebyl poznat, ale byly to dvě koule nebo prostě světelná kola, které na nás udělaly velký dojem. Z těchto koulí vycházely modré plameny ... Koule byly umístěny v rozmezí vůči sobě, menší koule byla vpředu, nad druhou větší koulí. Letěly rovnoběžně se zemí, ze západu na východ. Rychlost jejich pohybu byla malá, za 40 - 45 sekund uletěly asi 2 km. Tento fenomén byl pozorován z různých míst současně pěti lidmi.“

Zdroj: Карпенко М. Вселенная разумная. М.: Вече, 2005. С.12-16.

Je zřejmé, že trend, který se objevuje nad Polskem, zde pokračoval: "dva ocasy", které viděl R. Kurčevský, byly pouze předchůdcem rozpadu předmětu na dva nezávislé objekty. Přes Rusko a Ukrajinu pak rozpad pokračoval. Koordinátor optických pozorování umělých družic N. Erpylev uvedl, že takový jev byl zaznamenán na mnoha družicových pozorovacích stanicích. „Optické přístroje pomohly sledovat, jak se světelný objekt rozděluje na několik částí,“ řekl. Nejjasnější z nich byla asi 4. magnitudy, to znamená, že překonala v jasnosti Venuši v nejjasnější fázi. Úhlová rychlost skupiny objektů byla kolem 0,8 stupně za sekundu.

Zdroj: Вострухин В. Что же это было?//Труд (М.). 1984.29 мая.

Obyvatelka Sevsku, L. Nestěrová oznámila 2. prosince tichý pohyb zářící koule s dlouhým ocasem. N. Kucaja z Trubčevska viděl dvě jasné světelné koule: jedna byla velká, druhá přibližně dvakrát menší. Po nějaké době se za nimi objevil ohnivý ocas. S. Vorobjov a další (v okrese Klinty, vesnice Rudňa-Vorobjevka) a L. Davydova (Bryjansk) viděli asi ve 10 hodin večer také dvě letící, tiché ohnivé koule. Jedna za druhou druhou, kousek za sebou. I. Mogilevceva v obci Kokino viděla čtyři světelné koule (dvě vpředu a dvě za nimi), za nimiž se táhly jasně červené ocasy. Jejich rychlost byla malá, zdálo se, že se předbíhají.

O chvíli později údajně viděla obrysy "lodi" s modrým světlem v "okénkách", jejichž počet činil zhruba 10. Všechna tato tělesa se pohybovala směrem k Bryjansku. Manželé Romanovičovi, kteří se nacházeli v místě Partyzánského náměstí, si všimli 7 - 8 světelných objektů obdélníkového tvaru, pohybujících se v řadě za sebou. Za nimi se táhla vlečka, vpředu byla jasná koule. Relativní rozmístění objektů se neměnilo, což podle pozorovatelů naznačovalo jejich spojení. Jeden z paprsků v tomto případě směřoval dolů.

Student O. Kiselev z bryjanské polytechniky G. Titova viděl světelné těleso, které letělo ze strany televizního centra s paprskem směrem k zemi. Podle jeho názoru byla také viditelná jakási "konstrukce". Zajímavý dopis poslal I. Leměško z Klimova, který spolu se svým synem pozoroval 5 světelných těles. Podle jejich názoru existovalo jejich vzájemné spojení.

Zdroj: Голуб П. Тайна декабрьского неба // Брянский рабочий (Брянск). 1984. 8 апреля. 2 сентября.

Pokud se na tyto zprávy podíváte nestranně, zdá se, že se jedno těleso rozpadlo na dvě a pak na ještě menší části. Po popisu toho, co se stalo, se pracovník hlavní astronomické observatoře Akademie věd ukrajinské SSR, A. F. Pugač, obrátil na očitě svědky.

Zdroj: Пузач А. У вечірньому Небі // Прапор комунізму (Київ). 1983. 10 декабря.

Kyjevští astronomové zpracovali více než 600 dopisů, které přišli po výzvě a vytvořili tak obrázek fenoménu:

„Nejprve se všechno podobalo záři obyčejné osvětlovací rakety, vypálené někým v západní části oblohy. Tato záře se pohybovala směrem k zenitu. Brzy se vedle ní objevila další záře, pohybující se paralelním směrem. Každá z nich vypadala, že je obklopena méně jasnými světly. Podle jednotlivých odhadů počet zářících objektů dosáhl několika desítek. Za každým z nich se táhl bělavý ocas o délce 10 - 20 stupňů.

Úhlová velikost celé skupiny byla 2 - 3 stupně. Zvláštní pozornost vzbudila světelná škála objektů. Žlutooranžová červená tělesa převládala, ale v mnoha dopisech byly zaznamenány záblesky fialové, bílé, zelené, modré a karmínové barvy a jejich různé kombinace. V počáteční části vlečky, kde byla záře intenzivnější, mnozí viděli záblesky, podobně jako jiskry bengálského ohně. Všechny objekty byly jakoby spojeny do jednoho celku a pohybovaly se vzájemně paralelně. V úplném tichu proletěly celou oblohu za 3 minuty a staly se neviditelnými u horizontu, v jihovýchodní části oblohy.

Analýza jevu ukázala, že skupina objektů přešla přes Ukrajinu ze severozápadu na jihovýchod, ve výšce 120 až 150 km, průměrnou rychlostí 5 - 6 km/s, překračující přes území přibližně 1200 km. Trvalo to jen asi 4 minuty, takže svědkové z různých oblastí hlásili téměř stejnou dobu. Jediným fenoménem, který dobře splňuje všechny rysy tohoto jevu, je sestup družice z oběžné dráhy. Právě v té době satelit Kosmos-1509, který byl prohlášen za příčinu nebeské přehlídky, sestupoval z oběžné dráhy.

Český astrofyzik Jiří Grygar také dospěl k závěru, že satelit vstoupil do atmosféry a shořel. Považoval "koule" za hoření zbytků posledního stupně rakety Horizont-8. Všechno by bylo skvělé, kdyby nešlo o celou sérii pozorování a faktů, které spadaly mimo rámec satelitní hypotézy. Vlastní analýzu provedli astronomové z Charkova. Podle jejich názoru byla průměrná rychlost pohybu objektů asi 5 km/s, a dokonce byla více než dvakrát vyšší na jih od Charkova! To je v rozporu s obrazem pádu satelitu, který by měl zpomalit kvůli odporu vzduchu.

Zdroj: Быховский В. НЛЮ с научной точки зрения // Красное знамя (Харьков). 1988. 1 января.

Stejně jako v roce 1963 byly mezi stovkami dopisů a příběhů důkazy, které nezapadaly do obrazu pádu a shoření satelitu. Zhruba dvě procenta z nich se shromáždily v komisi AP. Někteří tvrdili, že tělesa letěla pod mraky a let byl doprovázen zvuky – pískotem, šelesty a hromovými rány. Přestože mezi autory takových dopisů existují i piloti, komise AP tato sdělení nepovažovala za věrohodná.

Zdroj: Штикалов А. По следам очередного НЛЮ//Журналист (М.). 1984. №4.

Mezi očitými svědky fenoménu, které jsem mohl najít, byl také pilot - navigátor letadla An-24, Benjamin Grigorjevič S., který byl ten večer ve vzduchu u Doněcka. Letadlo letělo ve výšce 5 700 m s azimutem 75 stupňů. (To znamená, že objekt přeletěl oblohu přímo před ním). Objekt popsal jako geometrické těleso ve tvaru lichoběžníku, následované krátkou vidlicovitou vlečkou o délce 1,5 – 2 délky objektu. To v žádném případě neodpovídá obrazu pádu družice, ačkoli trajektorie průchodu objektu se v jeho schématu přesně shoduje s cestou vypočítanou vědci z Kyjeva.

Je stále obtížnější říci, zda důkaz, který nezapadá do modelu shoření družice, je typický pro masové pozorování. Komise se však o to nestarala, před ní byla možnost prohlásit cokoli, byla-li o tom přesvědčena na 100%. Místopředseda Komise pro Anomální jevy v SSSR, Pilot-kosmonaut P. Popovič citoval několik příkladů "skutečných anomálií" pro novináře:

„Řeknu vám o spolehlivé události u Gorkého, kterou zkoumala naše komise. Stalo se to 27. března loňského roku (1977), kolem 18 hodiny moskevského času. Běžná sledovací radarová stanice u letiště v Gorkém, hlásila neidentifikovatelný objekt. To znamená, že na žádosti řídicího provozu rádiem, letící objekt nereagoval. Existoval pouze na odrazu radarového signálu. Letěl asi 70 km jihovýchodně od Gorkého a směřoval k letišti. Pak se otočil mírně na východ, neletěl přímo přes samotné letiště, ale přibližně ve vzdálenosti 7 - 10 km od něj.

Bylo zjištěno, že výška letu objektu nepřekročila jeden kilometr. Rychlost byla přibližně 180 - 200 km/h. Řídicí létání z Gorkého A. Šuškin to viděl na vlastní oči. Podle dispečera se jednalo o objekt velikosti letadla IL-14. Ale byl bez křídel a ocasu. Tento „doutník“ světle šedé kovové barvy se pomalu vznášel na obloze... Tento jev trval 40 minut. Ve vzdálenosti 30 - 40 km severovýchodně od letiště ho radarová stanice ztratila z dohledu.

Podle aktualizovaných údajů, k pozorování Alexandra Ivanoviče Šuškina nedošlo 27. března, ale až 28. března. UFO létalo ve výšce 400 - 500 metrů a po 10 sekundách zmizelo z pohledu řídicího letového provozu.

V další publikaci dal Pavel Romanovič uvedl dramatictější příklad: „Během letu letounu Jak-40 si posádka všimla kulatého, velmi lesklého cizího tělesa, které se rychle přiblížilo a po nějakém čase se obrátilo rovnou na trasu mezi osadami Medvežyje a Nadym. Každou minutu se velikost tohoto tělesa zvětšovala. Když se zdálo, že srážka je téměř nevyhnutelná, objekt vzlétl před nosem letadla vzhůru, aniž by mu ublížil. Tento incident nastal v lednu 1978.

Zdroj: Мосин И. Загадки небесных явлений // Социалистическая индустрия (М.). 1984. 5 августа.

V roce 1984 bývalý kosmonaut (Popovič?) připustil, že během letu nad Kubou je doprovázel neidentifikovaný objekt trojúhelníkového tvaru. „Stalo se to v roce 1978, kdy jsme letěli z Washingtonu do Moskvy, ve výšce 10 200 metrů,“ řekl dnes Valeriji Uvarovovi. „A najednou jsem si všiml, že jasně bílý, pravidelný rovnoramenný trojúhelník, lesknoucí se na slunci, připomínající plachtu, letí paralelně s námi. Přesunul se před letadlo. Kdybychom letěli rychlostí kolem 950 km/h, pak tento trojúhelník letěl rychlostí 1500 km/h nebo větší, protože nás předběhl.

Upozornil jsem všechny cestující i posádku na tento objekt. Bohužel, po celou dobu, kdy byl objekt v našem zorném poli i poté, co zmizel, jsme nedospěli k závěru, co to bylo. Objekt zůstal neidentifikován. Nemohli jsme ho porovnávat s ničím. Nevypadal jako letadlo. Žádné letadlo nemá takový tvar. Ale také nevypadal jako koule. Tohle je jediný případ v mém životě, který ve mně vzbudil skutečný zájem o tento fenomén.

(Pozn. překladatele – možná to bylo TR-3B)

Zdroj: В интервью финскому журналу «Ultra» (1993. № 5) Павел Романович заявил, что НЛО был прозрачным: «Мы летели на высоте 12000 м, когда в поле зрения появился прозрачный треугольник. По моей оценке, он был приблизительно на расстоянии 1,5 км от нас. Скорость нашего полета около тысячи километров в час. Предмет был почти в два раза быстрее и легко обогнал нас...».

Senzační články v novinách v této době, měly požadovaný výsledek - více než 12 tisíc dopisů přišlo na adresu Komise pro anomální jevy. Mezi nimi byly zprávy od armády, které z různých důvodů nebyly zahrnuty do souboru Grid nebo Galaxy. Samozřejmě, ne všechny dopisy adresované Komisi byly pro ufology zajímavé. V Leningradské pobočce Komise bylo přibližně 1000 dopisů odeslaných z Moskvy pro další analýzu, kde autoři skutečně něco zaznamenali bylo v

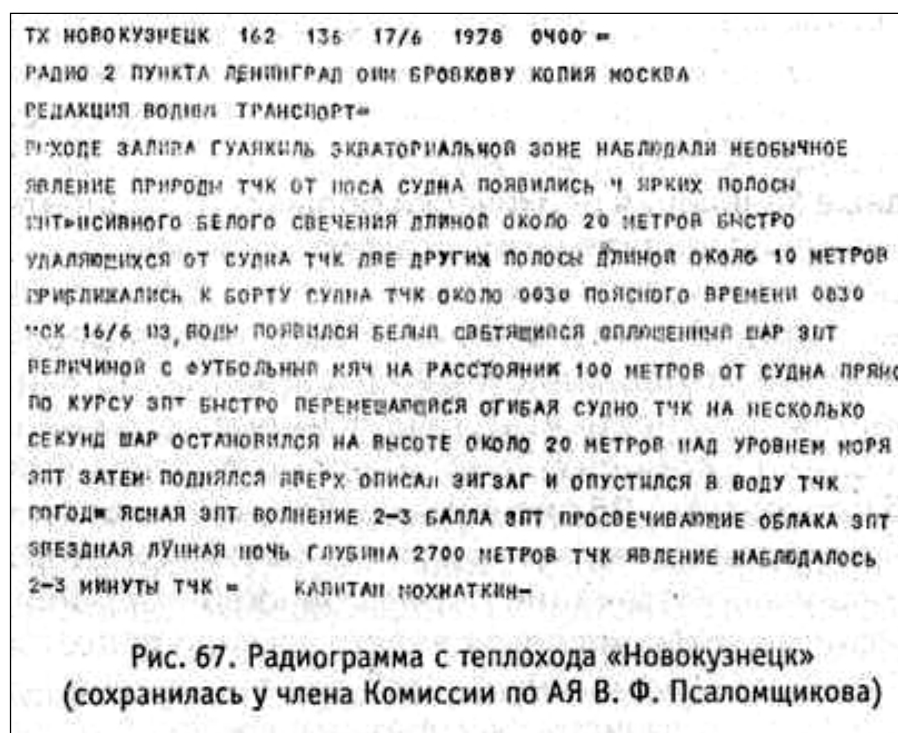

89% zpráv, zbytek obsahovalo náboženské argumenty (0,5%), absurdní prohlášení duševně nemocných (2%), úvahy o vesmíru, mimozemšťanech a jejich kosmických lodích (5%), argumentaci, že UFO jsou aktivní přípravou agrese imperialistů (0,8%), vtipy o UFO (5%), nabídky služeb Komisi (1%) a zprávy o poltergeistech (0,25%). Asi 1,25% zpráv bylo napsáno v ukrajinštině, estonštině, litevštině a lotyštině. Během práce Komise nikdy nebyly přeloženy, ale museli jsme to udělat při přípravě publikace "Annals of anomalous phenomena". Je zajímavé, že pouze jedno procento dopisů bylo anonymní.

Z 89% dopisů s popisem různých pozorování, v drtivé většině případů mluvily o různých vypouštích raket v letech 1983-1985. Pouze slavné události typu „Přesně ve 4:10“ (vypuštění rakety dne 7. září 1984 z Barentsova moře, považované za UFO) bylo věnováno 7% dopisů, a dalších 5% bylo věnováno události z 27. prosince 1984.

Zdroj: Мамедов М. Доклад «Анализ сообщений очевидцев о проявлении аномальных явлений по Северо-Западному региону». Прочитан на заседании Комиссии по АЯ 26 декабря 1985 года.

Statistika pro oblast Moskvy byla téměř stejná: z 3568 dopisů obsahujících popis některých jevů bylo možné v 1977 případech identifikovat to, co bylo považováno za starty raket a další projevy lidské technické činnosti, v 51 dopisech byl popis známých přírodních jevů a pouze v 1540 zprávách bylo něco nepoznatelného bez dalšího šetření. (obr. 67).

Armáda samozřejmě měla plný přístup k velkému množství dopisů Komise a někteří její zaměstnanci dokonce provedli přezkum vlivu státního rozpočtu na UFO-NII-22. Někdy to bylo směšné: známé rukopisy a další materiály o UFO ode všech ufologů, když padly do rukou armády, byly okamžitě ozdobeny hrozivými tajemstvími. Když armáda hovořila s očitými svědky UFO, ukázali jim soubor UFO s obrazy různých anomálních jevů, vybraných ufologem

Valentinem Goltzem a jeho dobře známými jeho kolegy. Důstojníci vše začali považovat za tajné!

Program Galaxy způsobil odvetný úder.

V lednu 1985 ufologové z Komise učinili neodpustitelnou chybu, kterou jejich oponenti nezapomněli využít, když 30. ledna v novinách "Trud" byla zveřejněna senzační zpráva: „Přesně ve 4,10“ o setkání dvou letadel s UFO. Jak jsem se již zmínil, toto bylo vypuštění rakety nosičem na bázi pevného paliva z Barentsova moře, ale piloti, kteří se s takovými jevy dosud nesetkali, to považovali za něco neobvyklého. Armáda byla z takové „publicity“ velmi nešťastná.

Zdroj: Подробности расследования этого инцидента: Герштейн М. По ту сторону НЛО. М.; СПб.: Диля, 2002. С. 396-412; Хазанович К. UFO Zone. НЛО: в поисках истины. СПб.: Весь, 2002. С. 35-98.

Tento skandál se dostal až do ústředního výboru KSSS a do předsednictva Ústředního odborového svazu. Na novináře seslali hromy a blesky - editor Leonid Kravčenko, jeho první náměstek a redaktor vědeckého oddělení, byli vážně napomenuti a autor článku byl propuštěn. O tomto jednal Ústřední výbor KSSS snažil se upozornit všechny ostatní novináře, aby publikace o UFO v naší zemi opět zmizely ze stránek novin.

Konkrétně zmizely články, ve kterých se autoři snažili přinejmenším naznačit, že UFO jsou vážnou záležitostí. Zato autoři publikací proti UFO přicházejí v plné síle. Zvláště se v této oblasti vyznamenaly Literární noviny: „Neexistuje jediný případ, kdy by se tento nebo onen fenomén v atmosféře mohl připisovat činností mimozemšťanů a určitě nebyla zaznamenána ani jedna skutečnost, že by se na naší planetě objevila stvoření z jiných světů,“ napsal někdo, kdo se skrýval za pseudonymem Udalcov. „Všechno to jsou moderní pohádky. A obecně si všimněte, že pověsti o příchodu mimozemšťanů na naši hříšnou Zemi, nás stále více a více posílají do vzdálených, obtížně kontrolovatelných zemí Afriky a Latinské Ameriky. Nikdy nenavštívili Toržok, Orechovo-Zujevo nebo jako poslední možnost, Narjan-Mar ...“

Zdroj: Удальцов А. Аномальные явления. Объяснение с читателем по поводу «таинственных феноменов» // Литературная газета (М.). 1985. 6 марта.

Autor s hravým pseudonymem samozřejmě nevěděl, že v Komisi pro anomální jevy jsou tisíce dopisů očitých svědků z celé země. Nicméně předal také radu ufologům: „Osobně vidím hlavní účel této komise při systematizaci faktů, které by na našem národním základě ukázaly, že neexistují důvody pro to, aby přírodní anomálie byly považovány za příběhy o mimozemšťanech.“

Svědci UFO také naznačili možnou odvetu: „Zdá se, že létající talíře způsobují lidem mentální posun... Nebylo by správnější se jimi zabývat, než šířit fantastické nesmysly?“

Zdroj: Вельская А. НЛО в дымоходе // Литературная газета (М.). 1985. 30 января.

Vladimir Migulin zopakoval jako anonymní korespondent Literárních novin: „Všechny příběhy o návštěvách na Zemi, o moderních mimozemšťanech, se lidem, kteří se věnují nejen studiu astronomických jevů a vesmíru v blízkosti Země, zdají být falešné, nebo je to mystifikace - jak chcete. Různé optické jevy v atmosféře lze interpretovat jako pozorování někoho, kdo nemá dostatečnou úroveň znalostí. Takový člověk, jak vidíte, od dětství miluje pohádky. Zde jsou ty mýty 20. století: UFO a mimozemšťané se objevují, když je člověk zmatený a neví, jak má řešit problémy a jak jim čelit. Také má svou roli honba za senzacími. Musíme studovat reálný svět a ne pronásledovat duchy...“

Zdroj: Юсковец А. Любовь к точным наукам // Ленинское знамя (М.). 1985. 14 июня.

Již na jaře roku 1985 zanechal další "optický fenomén" v obci Sotnicino z Rjazaňské oblasti značné stopy: „Dne 9. dubna jsme ve 22:00 hod. jsme my, dvě sestry, pozorovaly zajímavý fenomén, na který stále nemůžeme najít pravděpodobné vysvětlení,“ napsala Maria Priveženceva Komisi pro AJ: „Přišla jsem z Ljubertsy na dovolenou do Rjazaňské oblasti. Pozdě večer jsme se setrou seděly na verandě domu. Byla docela temná noc. Náš dům je na okraji obce. V blízkosti se rozkládá louka a asi 300 metrů od ní je řeka Alešna.“

Najednou vidíme, jak se nad kopcem objevila podlouhlá koule ohnivé barvy, vypadající jako číška velikosti pětipodlažního domu. Začali jsme diskutovat o této podívané a přemýšlely, co to může být? Ohnivá koule se pomalu blížila. Tiše plula a skutečností, že se všechno děje v naprosté tichosti, jsme byly znepokojeny. Tvar ohnivého objektu a měnící se barva působily rozpačitě. Před našima očima koule změnila barvu z červené na jasně žlutou. Střed koule byl

poněkud temnější (bledě růžový). Najednou z tohoto bledě růžového středu začaly létat různými směry jasné jiskry, které připomínaly hoření bengálského ohně.

Bylo to tak krásné, že je těžké si to představit. Po chvíli se koule přestala blížít a vznášela se nad zemí v malé výšce (2 - 3 metry), pak sebou trhla, udělala dva pohyby vpřed a vzad a začala se blížít ještě více k našemu domu. V tuto chvíli jsme se bály.

Když byla ve vzdálenosti 150 - 200 metrů od nás, nečekaně vypustila světelný paprsek, který připomínal paprsek z reflektoru o šířce asi 5 m. Paprsek se sklouzl po zemi, o něco dále od našeho domu. Sestra Polina byla velmi vyděšená a nabídla se, že půjde do domu. Ohnivá koule náhle otočila paprsek přímo k nám, osvětlila nás a verandu. Z jasného světla ve dvoře vykřikly husy. Od tohoto okamžiku jsme cítily, že se nemůžeme pohybovat, nepohnuly jsme titíž nohama. Nohy jako by přirostly k zemi a neposlouchaly nás. Nervy mladší sestry to už nemohly vydržet a ona vykřikla: Panebože, to je strašné!

Jako by paprsek na to reagoval, zmizel v kouli podivným způsobem, jako by se zkracoval. (Pozn. překl. – zřejmě ‚solid light‘) Pak za chvíli koule opět vypustila paprsek světla, ale v opačném směru (o 45 stupňů doleva), nakonec ohnivá koule zmizela a byla pryč.

Už nám nic nepřipomínalo, že zde byla obrovská ohnivá koule. Zítra odpoledne jsme šly na toto místo a našly jsme známky přistání. Byly viditelné na velké ploše. Odhadovala jsem podle kroků, že tahle stopa měla velikost 16 x 46 m a připomínala mávající plášť. V minulém roce tam dosud byla uschlá tráva spálená v pravidelných řádcích.

Když přijela z Moskvy komise, podala jsem jim stejné svědectví. Jeden vědec vedle zbytku stezky zapálil trávu a srovnával stopu plamene na místě po objektu. Byl tam velký rozdíl v barvě plamene. Když jsem se dívala na ohnivou kouli zdálo se mi, že má na povrchu nějaké linky, které se podobaly trojúhelníku. Všimla jsem si rozšíření koule, když se paprsek zasouval dovnitř, přidala její sestra. Když se objekt točil, byl symetrický a poněkud protáhlý.“

Za méně než 20 dní, se v obci Nělgomozero, která se nachází 60 kilometrů severozápadně od Petrozavodska objevila další koule. Dne 25. dubna v 22:10 hodin bylo na obloze vidět světelný objekt ve tvaru koule, dvakrát větší než Měsíc, který letěl od jihu a sestoupil na takzvaný kopec Klubnaja, kde visel nad ním ve výšce asi 70 m několik sekund nehybně, a pak začal klesat. Když se posadil na plošinku obklopenou vysokými borovicemi, tak pohasl a splynul s temnotou.

Asi po 5 minutách, ve 22:15 hod., se za stromy objevilo jasné červené světlo a další menší, velikosti poloviny měsíčního disku, také ve tvaru koule, oddělené od UFO, které tam přistálo tato koule letěla jihovýchodním směrem a vydávala hlučný zvuk podobný tomu, který vzniká při dopadu horkého kovu do vody. Tato koule jasně osvětlila okolí červeným světlem. Bylo tak jasno, že jeden z očitých svědků dobře viděl v zahradě každou travičku.

Ve 22:22 se na kopci objevil jakýsi "ohňostroj", který osvětloval budovu klubu. Uslyšeli jsme třesk, kvílení a viděli jiskry, které létaly až nad stromy. Na pozadí této kouzelné podívané se objevilo něco, co podle jednoho svědka připomínalo bundu se třemi obrovskými svítícími knoflíky (10 cm v průměru), podle něho se to podobalo semaforu.

Někteří očití svědci tvrdili, že když koule spadla na zem, tak z ní vyletěla menší kulička a v té první se otevřely oválné dveře, ze kterých vyšel paprsek světla, pak se z nich vynořil žebřík a po něm sestoupila jakási postava. Není ani jasné, zda to bylo něco živého, nebo ne. Tato postava se vznášela asi 50 cm od země a kolébala se. Jiní svědci tvrdili, že chodila po zemi. Její barva byla jasně okrová. Vzdálenost k nejbližšímu svědkovi byla asi 30 m. Postava směřovala ke klubovně, pak vešla do ulice a pohybovala se po ní. Největší panika začala ve vesnici. Co se stalo s postavou později, není známo, protože ji nikdo nesledoval.

Po zmizení postavy se ‚ohňostroj‘ zastavil, světla zhasla a po několika vteřinách se ozval hlasitý pískot a ryk, zvedl se vítr, a z vrcholu kopce Klubnaja odletěl objekt ve tvaru elipsoidu, asi o velikosti vozu Záporožec. Při vzletu shodil dle očitých svědků několik větví a vrcholků borovic, letěl nad vesnicí v malé výšce (přímo nad stromy). Plaval po sinusoidě, zářil na okrajích

jasným červeným světlem, uprostřed modrým a rozhazoval jiskry, které padaly z celého jeho povrchu ve všech směrech, terén pod sebou již neosvětloval. Podle jednoho z očitých svědků byly na spodku objektu vidět tři opěry. Když vzlétal z kopce, letěl asi 500 m, pak objekt po několik sekund visel a podruhé přistál za starým vepřínem. Zvuk okamžitě zmlknul, světlo zhaslo a UFO tam stálo asi 15 minut.

Ve 22:40 se opět ozval hluk, světlo se rozsvítilo a objekt vyletěl velmi prudce vzhůru pod úhlem 45 stupňů a letěl podél okraje lesa, kde odřízl vrcholky jedlí. Ještě jednou se vrátil ve 22:50 a nakonec odletěl na jihovýchod.

Nejdříve byli na místě přistání dva mladíci. Na kopci našli s baterkou stopy od objektu hloubky 10 - 15 cm, ve tvaru podkovy, které se nacházely ve vrcholech rovnostranného trojúhelníku se stranou 2 m. To bylo potvrzeno i jinými svědky, kteří tam byli druhý den ráno. Místo přistání bylo jasně patrné, ve tvaru kruhu o průměru asi 3 m, půda a mech uvnitř byly zcela vysušeny. Země kolem kruhu však byla mokrá a na některých místech byl stále ještě sníh.

Vedle stop podpěr, byly na kopci nalezeny dvě stejné identické kruhové prohlubně, uprostřed jedné ze stran trojúhelníku, mezi stopami podpěr. Očití svědkové je považovali za stopy po žebříku, který byl vysunut z objektu a po kterém postava sestoupila. Za vepřínem byly nalezeny jen stopy podpěr. Jejich hloubka byla mnohem větší, 25 - 30 cm, což logicky vysvětluje měkký složení půdy.

Novinář Genadij Sorokin z Petrozavodska zaznamenal sdělení obyvatel. Některé pasáže byly publikovány o čtyři roky později, když to v době ‚glasnosti‘ bylo možné.

Zdroj: Сорокин Г. В поисках пришельцев // Собеседник (М.). 1988. № 14.

V noci ze 13. na 14. srpna 1985, v 23:07 místního času, v jednotce protivzdušné obrany, která byla 2,5 km od krajského města Erzin v republice Tuva, pozorovali něco zcela neuvěřitelného. Vojáci viděli, jak jasné světlo vyzařuje z jakési meze. Čtyři velmi jasné paprsky, podobné na paprsky světlometů, vycházely zespoda vzhůru a osvětlovaly vrchol hory. Navzdory skutečnosti, že hora byla vzdálena asi 15 kilometrů, byly v tomto světle jasně viditelné siluety a stíny jednotlivých stromů. Všechno bylo zaplaveno světlem, které postupně vybledlo na okraji. Centrální paprsky pohasínaly pomaleji než okrajové. Zdroj záře byl skrytý horským pásmem. Všechno trvalo 28 minut.

Velitel V. V. Voronin se spojil s velitelstvím pohraniční stráže, ale ani tam nevěděli, co to bylo. Bylo rozhodnuto, že tam bude vyslána jednotka. V té době pozorovali ve vzdálenosti 2 km strážníci na hlídce průsvitný světelný objekt, se složitou vnitřní strukturou. Tento objekt letěl v náklonu od reflektorů, směrem dolů asi 4 - 5 minut, ve výšce 1,5 - 3 m. Když se vojáci pokusili k němu přijít, ve vzdálenosti 10 - 15 m se setkali s teplým závanem silného větru, který je odhodil pryč a nedovolil přiblížit se k objektu.

Objekt se zdvihl s rovnoměrným zrychlením a letěl vertikálně nad pozorovací věží, při stoupání získal elipsovitý tvar s dlouhou svislou osou. Při sestupu na druhé straně věže se koule zploštila. Objevil se jemný šum, tichý zvuk, jako třeba při práci filmové kamery, občas v něm zapraskalo. Celkem bylo UFO na tom místě ne více než 5 minut. Oblétlo všechny přístroje a zastavilo se ve výšce 8 - 10 m. Komunikace telefonem a rádiem nebyla rušena. Objekt odletěl na východo-jihovýchod, se stálým vzestupem, rychlostí a jasnem, za ním zůstával světlý pruh.

Podle popisu vojáků bylo UFO svítící koulí o průměru 1,5 m, s ostře ohraničeným okrajem matně bílé barvy, stejné tloušťky a intenzity záře. Ve středu koule bylo jasně viditelné ústřední tělísko, oranžové barvy o velikosti 20 cm, v podobě dětské káči nebo dvou misek se spojenými okraji. (obr. 68).

Z centrálního tělesa vycházely jasné paprsky k okraji. Světla blikala, zdálo se, že mění svá místa, jejich barvu je obtížně vyjádřit slovy (fialová, modrá, nazelenalé tóny). Těleso bylo obklopeno zářícím bílým a růžovým svitem, ve kterém byly viditelné krátké záblesky, vytvářející krásnou bílo-modrou nebo růžovou záři.

Když jednotky pohraniční stráže vyrazily k osvětlené hoře, všimli si, že k jejich autu se vrhla zářící koule rudé barvy. Vojáci se zastavili. Koule zpomalila,

snížila velikost a viděli totéž, co viděli vojáci protivzdušné obrany: „kruh s jasně oranžovým středem s paprsky“. Objekt se hladce otočil téměř nad hlavami, nabral rychlost a jas, zanechal za sebou zářící vzduch a zamířil k paprskům, jako z projektoru. Zmizel za hřebenem za 1,5 - 2 minuty. Paprsky pak pohasínaly a z toho místa za hřebenem svítila kolmo vzhůru tři světla, jako od žhavých uhlíků.

Zdroj: Впоследствии этот случай был описан сотрудником «Галактики-АН» А. Н. Дмитриевым в неопубликованном очерке «Сибирский поиск чудес».

Na druhé straně hranice, v Mongolsku, viděli sověští vojáci také mohutný paprsek světla více než jednou, který svítil shora a ne zespodu, zpoza hor. „Vzpomínám si na přesné datum události, o které bych chtěl něco říct, bylo to 23. března 1983,“ řekl právník, major Gorskij, až v době glasnosti. Bylo to v oblasti Doliny hadů. Je třeba poznamenat, že v Mongolsku existují poměrně specifické přírodní podmínky - 300 dní v roce svítí jasné slunce, je minimum deště. Terén v údolí byl zvrásněný. Stáli jsme na zápraží s velitelem a náčelníkem štábu, když náhle velitel říká: „Podívej se! Jaký je to nesmysl?“

Otočím se a vidím stříbrný disk ve výšce asi 400 metrů. Jeho barva se neustále měnila, ale hlavní zůstávala růžová a stříbrná. Proti černé hvězdné obloze bylo v blízkosti objektu vidět jasné modré halo. Zajímavé bylo, že úzký paprsek světla, připomínající paprsek reflektoru, směřoval z disku na zem. Zdálo se, že svítí na povrch a něco hledá. Mechanicky jsem se podíval na hodinky, které ukazovaly 21:30 hod.

Veliteli se podařilo zavolat důstojníka a vojáky. Celkem sledovalo neobvyklý objekt kolem 30 lidí. Objekt se nacházel 2 - 3 km od nás a pátral po zemi ještě další 3 - 4 minuty. Pak paprsek zmizel a halo se rozplynulo. Disk se zvedl do výšky o dalších 400 metrů a znehybněl. Najednou zmizel jako mžikem oka...

Ve vzdálenosti 140 km je jezero Aginur, kde často pozorují UFO. Náš vojenský personál tam s potěšením chodil rybařit. Jednou v noci zasáhl rybáře silný paprsek světla z průsmyku. Pak se přestěhoval jinam. Pohyboval se neobvykle - svisle, cikcak. Právě začínalo svítat, tento jev pomalu přešel za kopec a zmizel...

Když jsem se díval na UFO, byl jsem zvědavý, ale když objekt odlétl, pocítil jsem strach z toho, že jsme před těmito objekty zcela bezmocní.

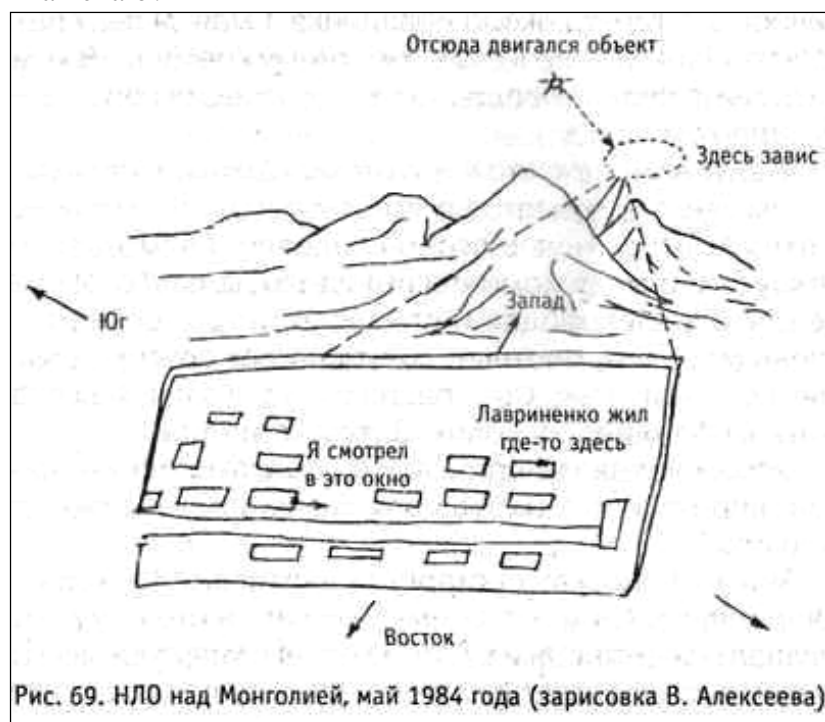
Zdroj: Горский В. Крутится-вертится диск голубой... // Во славу Родины (Минск). 1993. 22 мая.

Plukovník Vladimir Nėdosekin viděl UFO ve stejném roce: „Naše divize byla v Mongolsku, 200 km jihovýchodně od Ulánbátaru, ve městě Baganur. „Na konci května (nepamatuji si přesné datum) jsem vedl noční cvičení s rekruty. Ve 3:30 jsem dal příkaz k seskupení mužstva do útvaru, a v tom okamžiku se objevilo světlo z nejbližšího kopce. Bylo velmi podobné tomu, jako by k nám bylo naměřeno několik reflektorů. Poté se cosi točilo ve vzduchu a viselo nad sestavou bojových vozidel. Zjistil jsem, že jde o UFO o průměru 30 m, oválného tvaru. Ve velikém okruhu bylo světlo tak silné, že bylo tak jasné, jako denní světlo. Co jsme viděli? Důstojníci si protřeli oči, a říkali, že to vypadá jako velká koule, která se nehýbe, ale visí nad námi. Možná nějaká raketa atd. Viděli jsme to 5 - 10 minut, pak objekt otočil o 90 stupňů a letěl na jih. Bylo za ním vidět jakési lehké kroužky, vycházející ze spodku přístroje, jako ty, které vypouštějí kuřáci dýmek. Velitelství jsem to nehlásil – mohli by se mi smát.“

Zdroj: Кузина С, Смирнова Ю., Моисеенко А. Откуда прилетают НЛО? // Комсомольская правда (М.). 2002. 10 августа. (В статье приводится интервью с автором этой книги.).

„Od února do května 1984 jsem byl na služební cestě v Mongolsku, u jedné z leteckých jednotek u města Nalajcha, kde jsem byl svědkem anomálního jevu, i když nepřímým,“ napsal Viktor Aleksejev Komisi anomálních jevů. „Stalo se to někde kolem svátku 1. května. Šel jsem do postele někde kolem deseti hodin večer, místního času. Místnost byla velmi chladná, tak jsem zavěsil na okno do poloviny přikrývky.

Najednou jsem viděl, že horní část okna svítí jasným světlem. Rychle jsem vyskočil z postele, vyběhl k oknu, odhrnul deku a vyhlédl ven. Okno mého pokoje směřovalo na sever. Viděl jsem, že celé město a jeho okolí byly osvětlené velmi silným modravým světlem. Bylo jasnější než denní. Světlo dopadalo zleva, ze západní strany od nejbližších kopců. Pak světlo zhaslo. Ráno, když jsme přišli do laboratoře, jsem se zeptal, jestli někdo viděl tuto záři, a co by to znamenalo?“

Tohle řekl nadporučík Alexandr Lavriněnko: „V tu chvíli jsem nespal, ale stál u okna, poslouchal magnetofon a kouřil. Okna mého bytu směřují na západ. Náhle moji pozornost přilákal předmět ve tvaru obrovské svítící hvězdy, která se rychle přibližovala k městu, proto se zvětšovala. Měla tvar elipsy, zploštělé nahoře a dole (disku), obklopené fialovým svitem. Po celém obvodu se zdálo, že blikají vícebarevná světla. Objekt se na jednom místě vznášel nehybně, pak z něj na zem dopadl silný paprsek světla. Potom se paprsek rozšiřoval, až osvětlil celé naše město. Svítil po dobu 6 - 7

sekund a zmizel. Objekt se rychle zmenšoval, dokud se nezměnil v jasný světelný bod, který postupně zmizel z dohledu.“ (obr. 69).

Bylo nutné, aby se armáda věnovala problému UFO mnohem opatrněji, takže se v hlavních armádních novinách „Krasnaja zvezda“ neodvažovali říci, že neexistují žádné létající talíře, ale jen velmi jemně naznačily, že na obloze jsou různé jevy, které lidé s bohatou představivostí považují za UFO.

V roce 1986 byl schválen nový pětiletý výzkumný plán obrany, který opět zahrnoval problém anomálních jevů. Tentokrát byl kódově nazván "Horizon-AN/MO" a byl ještě více tajný.

Havárie UFO v Dalněgorsku.

Dne 29.ledna 1986, kolem 19:55 místního času, přes úzké údolí, ve kterém se nachází hornická vesnice Dalněgorsk, proletělo v malé výšce něco žhavého a narazilo do kopce naproti autobusovému nádraží. Někteří to považovali za padající meteorit, jiní za mimozemskou loď ...

Hlavními svědky incidentu byli školáci. Jeden z nich, v té době byl v páté třídě, a nyní je kandidátem fyzikálních a matematických věd, Jevgenij Serebrov, si vzpomíná:

„Koule letěla paralelně se zemí, několikrát jsme viděli, jak stoupala a klesala. Neměla žádný ocas nebo oblak okolo. Neslyšeli jsme žádný výbuch, jen silnou ránu. Vědci, kteří přijeli do Dalněgorsku z Vladivostoku a Chabarovska, za pomoci chronometru vypočítali, že klesala asi 15 m/s, což neodpovídalo rychlosti padajících meteoritů. Nám, chlapcům, tehdy vědci řekli, že jsme se mylili: nemohl tak letět ani meteorit ani raketa ...“

Zdroj: Лескова Н. Шапики из параллельного мира //Труд (М.). 2003. 17 января.

Podle očitých svědků byla červenohnědá oranžová koule, poloviční velikosti Měsíce nebo srovnatelná s fotbalovým míčem. Nevydávala žádné zvuky. Svit červené barvy se změnil - koule se zvětšovala a zatemněla. Jak se kolem země pohyboval rudý objekt, stíny stromů se posouvaly. Letěla k sopce (je to také "kóta 611" nebo kopec „Izvjestkovaja“), koule se otřásala a náhle spadla.

Příběhy o tom, co se stalo dále, se liší:

„Viděl jsem červenou kouli,“ řekl Sergej Olchov. „Během letu koule nebyly slyšet žádné zvuky, nezářily jiskry ani kouřová stopa. Letěla paralelně s rovinou země, bez jakýchkoliv změn směru. Běžel jsem se Sašou Sinickým k mému domu. Když jsme dorazili ke dveřím, viděli jsme, jak začala padat, padala na vrchol kopce, poskočila dolů a dopadla. Objevil se záblesk. Pak to hořelo po dlouhou dobu.

Zdroj: Двужильный В. Исследование места падения аномального объекта 29 января 1986 года в районе Дальнегорска. 1988 (Рукопись).

Matka Sergeje Aldera se šla také podívat ven. Podle ní něco na kopci hořelo více než hodinu. V té době byl na kopci redaktor regionálních novin "Дělnické slovo" V. M. Korytko. Podle něj trval oheň na kopci mnohem kratší dobu, než tvrdí chlapci: „Viděl jsem něco, co padá na skály u okraje mého pohledu. Byl to temný, ale silný úder. Zvuk dopadu trval jen zlomek sekundy. Objevil se záblesk a velký bílý a červený plamen. Zdálo se, že tam něco prudce vzplanulo. Koule měla průměr kolem jednoho metru. Hořela plamenem s hukotem. Díval jsem se na to všechno asi 5 minut. 1 - 2 minuty to hořelo, pak to pohaslo.“

Julia Kručinina neviděla okamžik pádu: „Viděla jsem bokem svítící lesklou kuličku žluté barvy. Tvar a barva se neměnily, jiskry a zvuk se neobjevily. Za kuličkou svítil žlutě bílý paprsek, podobný světlu baterky. U koule byl tmavší, rovnoměrné tloušťky. Na dobu, kdy jsem to viděla, si nemohu vzpomenout, bylo asi 10 hodin večer, možná i dříve. Pozorovala jsme ji asi 30 sekund.“

Mechanik Dalnegorského podniku, Vladimír Kondakov, byl u autobusového nádraží, když koule letěla přes město: „Koule mířila dolů a zdálo se mi, že by mohla zničit část komínu v továrně „Dalpolimetall“. Bylo to kulaté, bez jakýchkoliv výčnělků nebo prohlubní, vypadalo to jako z kovu, mírně červená, horká nerezová ocel. Myslel jsem si, že by to mohl být vojenský projektil, neslyšel jsem žádné zvuky, viděl jsem, jak padá z výšky, ale neslyšel jsem žádný zvuk.

Na místě dopadu objekt vzplanul.

Zdroj: Инопланетяне в Москве! //Липецкая неделя (Липецк). 2004. 7 апреля.

Mnozí očití svědkové srovnávali požár v místě dopadu koule se světlem při elektrickém svařování nebo s elektrickým obloukem zkratu na vedení. Jeho trvání udávali od 1 - 2 minut do "asi hodinu" a dokonce "hluboko do noci". Počet odrazů od kopce byl také popisován různě, od žádného až po 6. Místo požáru na kopci bylo také určováno různě - někdo řekl, že hořelo na jednom místě, druhý tvrdil, že na dvou.

Dne 2. února otec jednoho z dětí, Gennadij Olchov, jeho sestra Jekatěrina Lesina a několik školních dětí uspořádali výlet na místo pádu objektu. Viděli spálený pařez, mělké rýhy, odříznuté větve, ale nenalezli žádné velké části objektu. Aby se nevrátili s prázdnými rukama, důkladně prohlédli místo pádu objektu a našli roztavené kapičky látky s kovovým leskem, kameny a kusy pařezu. S tímto "pokladem" šli do místního klubu historie, vedeného Valerijem Viktorovičem Dvužilným, učitelem biologie.

Kapičky vypadaly jako pozůstatky měkkého kovu. Chlapci použili několik různých kyselin, ale nenastala žádná reakce. Pak se rozhodli požádat o radu V. V. Berlizova, jednoho z nejstarších specialistů v Dalněgorsku, člena vědecké expedice z roku 1947, na místo pádu meteoritu Sichote-Aliň. „Samozřejmě, že jsem nemohl udělat konečný posudek k objevu v Dalněgorsku,“ řekl později Vadim Vasiljevič. „Vyžaduje to posudek seriózních odborníků“.

Zdroj: Глухов С, Попов В. Дальнегорская загадка // Социалистическая индустрия (М.). 1986. 5 апреля.

Odborníci na to nespěchali, tak se Dvužilnyj rozhodl, že to udělají sami. „Na sopku jsme se vydali až za 3 dny,“ řekl. UFO tam zničilo výstupek skály, asi 2 metry krychlové a odpařilo sníh na ploše asi 10 metrů čtverečních. Rostliny shořely, půda byla roztavena ...

Byly tam zjištěny zmagnetizované fragmenty křemičité břidlice. Takové hrubé přístroje, jako je kompas, reagovaly na magnetické pole. Dokážete si představit cihlu, která přitahuje železo? Vysoké teploty ničí magnetismus, ale v našem případě byl pozorován opak... To opět potvrzuje, že na kótě 611 nebyl kulový blesk nebo plazmoid, ale UFO ...“

Zdroj: Молчанов А. Путешествие в Дальнегорск // Магаданский комсомолец (Магадан). 1990. 24 июня.

Nadšenci byli ovlivněni skutečností, že místo, kde hořel plamen, bylo přesně omezeno. Rododendron, který rostl na samém okraji spáleného prostoru, zůstal zcela nedotčený. Na druhou stranu, hnědá křemičitá břidlice byla popraskaná, vypadala jako černé uhlí a na povrchu kamenů byly zřetelné pukliny. Tenká vrstva půdy byla smíšená s popelem.

Po důkladném prozkoumání místa, učitel a jeho přátelé našli asi 30 g podivné látky. Jednalo se o ztuhlé kapky tmavé barvy. Většina z nich byla malá - od poloviny do 2 mm v průměru a několik bylo větších - od 3 do 5 mm. Pedagog se obrátil na laboratoře průmyslových sdružení "Bor" a "Dalpolimetall" s žádostí o rozbor vzorků látky. Podle výsledků analýzy se ukázalo, že menší kapičky jsou neuvěřitelná slitina na bázi olova se 4 až 17 prvky periodické soustavy.

Bylo tam spousta transuranů - zirkon, lanthan, yttrium. Praseodym v kapkách se objevil dokonce ve 2%. Toto množství kovu, které se získává ve speciálních laboratořích pouze v mikroskopických dávkách, vehnalo metalurgy do slepé uličky. Navíc žádný z těchto prvků není obsažen v místních horninách. Počet a množství prvků se v různých kapkách lišilo, nikdo je nepovažoval za olovenou slitinu, která se vytvořila při této příležitosti. Například: pokud exploduje televizor, pak v některých fragmentech bude více plastů, v jiných více mědi.

Velké kuličky se ukázaly být složené ze železa s chromem, niklem a hliníkem. Nedaly se obrábět pomocí nástrojové oceli, ale jen diamantovým nožem. Při studiu povrchu došlo k dalšímu nesouladu - slitina kovů, která měla mít běžně krystalickou strukturu, byla amorfní.

V zásadě to nebylo nic nemožného, v laboratoři lze získat amorfni kov. Například při chlazení taveniny o tisíce stupňů kapalným héliem. Ale jak se to může stát na holé skále?

„Koule byly rozděleny do několika typů,“ řekl Alexej Kulikov, odborník na uhlíkaté sloučeniny, doktor geologických a mineralogických věd, z Ústavu organické a obecné chemie na východní pobožce Ruské akademie věd. První byla slitina olova vážící 60 g pravidelného tvaru s otvory směřujícími dovnitř. Druhá, jsou železné 15 gramové kapičky, o průměru pouze 2 až 4 mm. Některé z nich jsou na povrchu pokryty oblými, sklu podobnými útvary, u kterých ani fyzikové, ani metalurgové nedokázali zjistit jejich vlastnosti. Jejich bod tání byl o téměř o 100 stupňů nižší než u běžných kovových slitin.“

Zdroj: Мантулин В., Белецкий А. Радиолокационные наблюдения аномальных воздушных объектов. – Доклады Секции по изучению АЯ общественной проблемной лаборатории «Инверсор» при редакции журнала ЦК ВЛКСМ «Техника – молодежи» // Сб. под ред. Ф. Ю. Зигеля. М., 1985 (Рукопись).

Studie ukázaly, že vzdálenost mezi atomy v krystalové mřížce železných kapiček není 3,86 angströmů, jako u obyčejného železa, ale 3,84 angströmů. Když se přiblížily ke kompasu, kuličky způsobily odchylku jehly kompasu o 5 - 8 stupňů.

Nejvíce však byli vědci překvapeni vzorky, které získaly konvenční název "oka". Byly tvořeny amorfni uhlíkem, v němž se atomy vzácných zemin oddělovaly od sebe. Vědci napočítali v síťce oka 18 prvků. Obsahovala 1100 g zlata na tunu, a jak je známo, pro průmyslovou těžbu hornin stačí 4 g na tunu. Stříbra v ní bylo 3100 g na tunu.

Pod elektronovým mikroskopem byly na povrchu sítěky nalezeny křemenné nitě o tloušťce 17 mikronů (pro srovnání, tloušťka vlasu je asi 56 mikronů). Tyto nitky byly propletené a zkroucené. V jednom ze závitů bylo zjištěno, že existuje "zlatá část", jako nejtenčí pásek ze zlata, který se jako zázrakem ukázal v samém středu sítěky. Později byly v jiných vzorcích nalezeny celé zlaté žíly. Když se jedno z oček sítěky pokusili opravit, aby se dostali k lepšímu vzhledu, tak vyskočilo ze zorného pole a nebylo možné ho najít. Také další oka v síti se ukázala jako poskakující.

Zdroj: Ляхов А. Загадка высоты 611 // Социалистическая индустрия (М.). 1988. 10 июля.

„Je nemožné pochopit, co to je,“ napsal Kulikov ve svém závěru. „Připomíná to uhlík, jako diamant, jehož podmínky vzniku jsou neznámé, ale s největší pravděpodobností to mohou způsobit extrémně vysoké teploty.“ Obraz ohně završil spálený pařez. Co je to spálené dřevo? Jedná se o čistý uhlík. Nejprve tomu nikdo nevěnoval pozornost. Pak si ale všimli, že na jedné straně je povrch pahýlu matný, jako obyčejná vrstva. A na druhé straně byl povrch lesklý, jako by byl nalakovaný. Trvalo nějaký čas, aby si to uvědomili: uhlík se roztavil! To znamená, že dřevo bylo v žáru aspoň 3000 stupňů Celsia.

Metalurgové a fyzikové z laboratoří "Bora" a "Dalpolimetall" i jiní odborníci prohlásili autoritativně: není možné si představit, že alespoň nějaký podnik by současně používal takový soubor prvků periodické tabulky jaké jsme našli.

Zdroj: Вострухин В. Звезды приблизились // Молодой коммунист (М.). 1989. №9.

Na 15 vzorcích místních hornin objevili ufologové čerstvé stopy obroušení pevným, odolným kovem. Byly vybroušeny plošky v rozměru od 0,5 do 4 - 5 mm, buď pevným tělesem nebo s železnými kuličkami, které letěly rychlostí kulky z pušky.

Zdroj: Двужильный В. Дальнегорский феномен // Феномен (издание Оргкомитета Ассоциации экстрасенсов СССР). 1990. 23 марта. См. также: Двужильный В., Журавлев В. Дальнегорский феномен // Непериодические быстротекущие явления в окружающей среде. Тезисы докладов междисциплинарной научно-технической школы-семинара. 18-24 апреля 1988 г., г. Томск. Часть I. Томск, 1988.

Když byla senzace v plném proudu, V. V. Dvužilnij obdržel zprávu od pobočky IZMIRAN z Leningradu, kde analyzovali olovené kuličky z toho kopce: „izotopické složení naznačuje jejich pozemský původ, avšak nenáleží do ložiska Dalněgorsk, ale do ložiska Choloděnský, na severním Bajkalu!“ Dr. J. Puškarev ironicky komentoval tyto výsledky: „...což znamená, že mimozemšťané tajně dolují naše domácí ložiska a používají olovo při stavbě svých lodí.“

Zdroj: Ляхов А. Высота 611: загадки остаются // Социалистическая индустрия (М.). 1989. 9 июля. См. также: Островская Н. Инопланетяне добывают наш свинец? // Комсомольская правда (М.). 2003. 9 июня.

Jeho ironie zůstala nepovšimnutá: Valerij navrhl, že piloti UFO mohou na naší planetě brát jakékoli kovy! „Pokud předpokládáme, že berou naše pozemské rudy a vyrobí olovo vlastními silami za pomoci plazmových systémů, je vše logické, neboť také čarodějnice si neberou na dlouhé cesty velké benzinové nádrže, ale doplní si zásoby paliva na místních čerpacích stanicích.“

V. Dvužilnij v jednom z článků říká: „Ano, kovy z průzkumné sondy by mohly být vyrobeny z našich pozemských zdrojů titanu, železa, hliníku, molybdenu ... a vyroben z nich palivo na velkých lodích. Mohlo být vyrobeno z jakéhokoliv materiálu v jakémisi "dezintegrátoru", pomocí jaderné přeměny, za přítomnosti obrovských elektromagnetických polí a ultravysokých tlaků.

Zdroj: Двужильный В. НЛО... под микроскопом // Природа и человек (М.). 1989. № 12. Подробности химического анализа приводятся в ст.: Смян О., Капитанчук Л., Антонов С. Исследование методами пучковой диагностики поверхности материальных объектов, собранных на высоте 611 у Дальнегорска // Непериодические быстротекущие явления в окружающей среде. Тезисы докладов Второй Всесоюзной междисциплинарной научно-технической школы-семинара. 19-30 апреля 1990 г., г.Томск. Часть!. Томск, 1991.

Po 8 dnech, 6. února 1986, ve 20:30 hod., letěly od severovýchodu na jih dvě žluté koule. Po přeletu kóty 611 udělaly čtyři okruhy a bleskově zmizely. V létě 1986 na jednom z vojenských letišť slyšeli hukot tryskových motorů. Hlídka spustila poplach a čtyřikrát oběhla letiště. Vojáci si nevšimli ničeho podezřelého, hluk ztichl. Když se vrátili do stráže, všichni důstojníci viděli, jak se z letiště vznáší stříbrný disk, napodobující zvuk tryskového letadla.

Závažné vášně ještě neměly čas utichnout, když 28. listopadu 1987 napadla celá armáda UFO vzdušný prostor Primorské oblasti. V tento sobotní den, od 22:00 do 23:30, viděli tisíce očitých svědků (jen 150 lidí bylo oficiálně zaregistrováno) UFO nad 13 osadami, nehledě na Dalněgorsk: Valentin, Kijevka, Preobraženje, Olga, Těrnej, Timofejevka, Kavalerovo, Čugujevka, Krasnorechensk, Malaja Kema, Kamenka, Plastun a Rudnaja Pristaň.

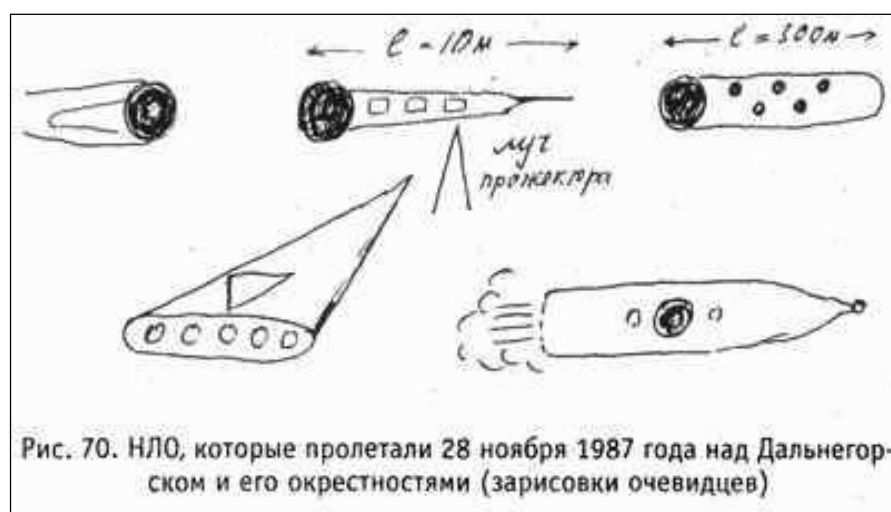

Рис. 70. НЛО, которые пролетали 28 ноября 1987 года над Дальнегорском и его окрестностями (зарисовки очевидцев)

Celkem bylo zaznamenáno 32 přeletů UFO, z toho 13 nad Dalněgorskem (podle jiných údajů, 14). 4 UFO přeletěla nad kótou 611, 3 se vznášela nad městem, dalších 5 pokrývalo oblast Dalněgorsku a okolních hor. Výška letu těchto objektů se pohybovala v rozmezí od 150 do 700 m. Pohybovaly se cílevědomě podle řek a kopců, obcházejíce výšiny stojící v cestě. Jejich tvary byly velmi odlišné: válcovité, podobné vzducholodím o délce 150

ny stojící v cestě. Jejich tvary byly velmi odlišné: válcovité, podobné vzducholodím o délce 150

- 200 m, kulaté nebo čtvercové, sférické předměty zářící červeným světlem a objekty ve tvaru trojúhelníku. (obr. 70).

Objekty byly bezpečně zachyceny radary a jeden objekt se dokonce vznášel nad okresním velitelstvím. Stíhačům bylo nařídáno, aby vzletěli na oblohu, ale když vzlétli, tak UFO zmizelo. Všechny objekty letěly bezhlučně, s výjimkou jednoho UFO, které létalo u Kavalerova a napodobovalo zvuk letícího letounu Jak-40.

Zdroj: Галышевский А. На горе Известковой // Республика (Грозный). 1991. 4 апреля.

Když se objevilo UFO, obraz na televizních obrazovkách zmizel, telefony a rádio nefungovaly, počítače selhaly, takže soubory a programy v nich neuložené byly beznadějně ztraceny. Na jednom z dolů to zastavilo hlavní ventilátor. Příčinou těchto problémů snad bylo silné elektromagnetické pole.

Zdroj: Двужильный В. Краткое описание событий 28 ноября 1987 года над Приморским краем. 1988 (Рукопись).

D. I. Bystrjancev, řidič bagru na dole „Věrchnyj“, ten den pracoval a řekl: „Bylo kolem 11 hodin. Viděl jsem obrovský, tmavý válcovitý předmět, který letěl přímo do lomu, jeho přední část zářila jako rozpálený kov. Objekt letěl směrem k Rudné a pomalu klesal. Opustil jsem pracoviště a seskočil z rypadla. Báli jsme se, co kdyby na nás ten objekt spadl? Ale on přeletěl nad našimi hlavami ve výšce asi 700 m. Když se přiblížil k lomu, viděli jsme záři, kterou Anochin, vedoucí oddělení osvětlovací techniky, určil na 3 - 4 luxy. Velikost objektu byla jako domu se 130 byty (?), jeho délka nejméně 25 m. Pohyb byl zcela tichý ...“.

Policisté Achmedov, Kustov, Ljubimov a Živajev byli také 28. listopadu na ulici. Ve 23:30 hod. si všimli „letícího ohnivého objektu, vpředu byla matná koule a uprostřed červená“. Policejní seržant N. Kotov poskytl mnohem podrobnější popis toho, co viděl: „Můj syn a já jsme byli u našich známých, z jejichž bytu v pátém patře je vidět kopec ‚Bor‘. Můj syn si všiml, že na horu za Borem se snáší jasná koule. Bylo to ve 22:40. Koule pomalu, postupně klesala. Vnější plášť byl matně bílý, uprostřed byla červená koule. Objekt obletěl kopec a zastavil se. Najednou plášť zmizel a okamžitě šly po svahu dva svazky paprsků...“.

T. J. Markina, učitelka mateřské školy, viděla pouze jeden paprsek: „V noci 28. listopadu jsem viděla v okně ve výšce osmi – devíti podlažní budovy jasnou, oslnivou kouli. Objekt byl obklopen méně jasným pláštěm. Před koulí byl kovový podlouhlý předmět o délce 10 - 12 m, který vypadal na kužel. Délka objektu byla asi 20 m. Zřetelně jsem viděla 4 čtvercová okna o rozměrech 1,5 x 1,5 m, z nichž svítilo žluté světlo. Objekt se pohyboval tiše.“

Nad naší školou číslo 27, se koule zastavila a visela ... Když se vznášedla, objevil se z ní fialově modrý paprsek, trochu bledý, asi 50 cm v průměru. Země byla osvětlená, ale předměty nevrhaly žádné stíny. Asi po dvou sekundách se zablesklo. Pak letěl objekt vzhůru na kopec, kde je televizní věž a znehybněl. Znovu po něčem pátral paprskem, osvětloval střed kopce červenavým světlem a když ho přeletěl, tak zmizel ...“.

Jeho bodové světlo nebylo tak zcela neškodné. Jeden muž stál u autobusové zastávky. Jakmile se ho paprsek dotknul, ztratil vědomí a upadl. Následně měl obličej silně oteklý.

„Ve 22:30 hod. jsem si všiml jasné záře v okně a viděl ve výšce 300 m pomalu letící velký doutníkový objekt se žlutými okny uprostřed,“ řekl vedoucí oddělení výrobního sdružení ‚Bor‘ Levakov. Za ním se objevil kontrastní objekt. Jako bývalého pilota mě zasáhl jeho vzhled, jako kdybych viděl parní lokomotivu z doby kamenné. Jsem dobře obeznámen s aerodynamikou a teorií a praxí létání, ale aby nějaké těleso létalo tiše bez křídel a motorů?

Zdroj: Каменев С. Быть готовым к встрече с НЛО // Советская милиция (М.). 1990. № 8.

UFO bylo také sledováno pohraničníky a posádkami dvou lodí. Zde je jen jedna z jejich zpráv:

„Dne 28. listopadu ve 22:45 jsme z pevniny viděli podivný objekt,“ uvedli na jednom z pohraničních stanovišť. „Měl tvar krátkého kužele. Byl kovově lesklý a šedý. Na zadní straně

bylo jasně vidět 6 žlutých bodů, připomínajících trysky rakety. Vpředu byla 4 okna se žlutým světlem. Zadní část se podobala ocasu. Když objekt doletěl nad vesnici, rozsvítil nějaký reflektor, který okamžitě osvětlil celou vesnici. Rychlost objektu byla přibližně 300 km/h a výška letu 500 - 800 m. Předpověď počasí na 28., 29. a 30. listopadu hlásila minimum mraků a srážek, vítr severozápadní 7 m/s, ve směru 320 stupňů. Směr větru se neshodoval se směrem letu UFO.“

Zdroj: Stringfield L. UFO Crash/Retrievals: The Inner Sanctum. Status Report VI. Cincinnati: OH, 1991.

Pracovníci územního oddělení KGB z Dálného východu provedli vlastní vyšetřování události, ale nebylo možné určit původ létajících koulí, talířů, kuželů a doutníků. Lidem bylo vysvětleno, že to vše byly jen "atmosférické jevy" a případ byl uzavřen.

Zdroj: Тельнов Г. В Москву привезли обломки НЛО // Жизнь (М.). 2004. 27 марта.

Dvužilnyj navrhl, že objekty letěly hledat vrak objektu z roku 1986. Po analýze letových cest UFO dospěl k závěru, že ten večer se uskutečnilo obrovské pátrání nad pustou oblastí Sichote-Aliň, se souřadnicemi 134°30' až 135°30' východní délky a 44°40' - 45°20' severní šířky. Tato hornatá, neobývaná oblast se nachází mezi řekami Malinovka a Bolšaja Ussurka, jižně od vesnice Melničnyj. Civilního piloti, kteří letěli nad tímto místem, hovořili o povaleném lese s poloměrem desítek kilometrů. Podrobně dosud oblast nikdo neprobádal.

Po třech letech dokázal Valentin Psalomščikov vysvětlit události z 29. ledna: „Je třeba poznamenat, že práce na studiu místa pádu objektu byla provedena velmi pečlivě a na dostatečně vysoké vědecké a technické úrovni. Nebyly opomenuty ani chybějící malé detaily, které umožnily dokončit stručnou zprávu, která jasně prezentovala obraz události. Tato okolnost nám dovoluje navrhnout alternativní scénář chování objektu.“

Jak autor tvrdí, tak kompetentní úřady se ve svém postoji k těmto událostem nepřiznaly, lze předpokládat, že objekt byl průzkumná balónová sonda (podle moderního zahraničního slangu). Objekt neviditelný ve tmě, se zpočátku pohyboval zcela tiše rychlostí větru (15 m/s - s charakteristickou rychlostí větru v této výšce), směr pohybu 260 stupňů také odpovídá směru větru azimutu 315 stupňů, přičemž se bere v úvahu, že směr větru ve výšce se téměř vždy liší od směru u země. V tomto případě může být změna směru větru s nadmořskou výškou, důkazem ve prospěch stabilního jasného počasí, jak bylo pozorováno.

Při přiblížení k Dalněgorsku se na objektu z neznámých příčin spustil tepelný samodestrukční aparát (barometrický snímač pracoval, pracovní program byl ukončen apod.). Objekt, který nebyl dříve viditelný, se změnil na ohnivou kouli. Právě v tom okamžiku si ho všiml jeden z svědků, kteří ho přesně popsali: „Najednou se z průsmyku Sichote-Aliň objevila jasně rudá koule, jako kdyby na obloze něco vzplálo.“

Objekt se po určitou dobu pohyboval stejnou rychlostí, ale na cestě ke kótě 611 se v důsledku zničení řídicího systému (přirozeně zůstal neviditelný), objekt rozlomil a začal padat, ale kvůli silnému větru, jeho nízké hmotnosti a větru ve výšce nepadal svisle, ale pod úhlem ...

Tato zařízení jsou neviditelná na radarové obrazovce a jsou vyrobená z nekovových materiálů. V tomto případě bylo hlavním konstrukčním materiálem uhlíkové vlákno, mající nejlepší poměr pevnosti a hmotnosti. Síťka byla zbytkem uhlíkaté tkaniny po shoření pojiva, jehož stopy ve formě bílých a žlutých kuliček byly zachovány v uzlech síťky. Pro toto zařízení hraje roli nejen lehkost uhlíkových vláken, ale také možnost jejich použití jako tepelně odolné schránky, ve které se obsah musí spálit před shořením pláště (běžný sklolaminát je extrémně hořlavý a uhlíková vlákna vydrží několik tisíc stupňů) ...

Velké množství železa, hliníku, hořčíku a fosforu s největší pravděpodobností není ze zbytků konstrukce, ale jsou to pozůstatky termitového hoření. V kombinaci s chlornanem nebo manganistanem draselným, které obsahují velké množství kyslíku, tvoří směs, která nemůže být uhašena ani vodou, ani pískem. Olověné kuličky jsou zřejmě z aerodynamického kompenzátoru,

který obsahuje vypouštěné olověné kuličky při poklesu letové výšky. Křemík je základem polovodičových zařízení a optiky. Lanthan, yttrium, cer a jiné prvky vzácných zemin se používají ve speciálních optických a světelných filtrech, což může znamenat, že objekt byl použit ke spektroskopickému průzkumu povrchu, ke zjištění detailů, které nejsou viditelné okem, během normálního fotografování. Zvláštní zájem budí přítomnost praseodymu. Praseodym a neodým se používají v laserových rezonátorech pevné fáze, a proto bylo při fotografování použito impulsní laserové osvětlení v infračerveném spektru, které umožňuje noční fotografování.

Samozřejmě, na palubě existoval napájecí zdroj, nejpravděpodobněji velké stříbro-zinkové baterie a možná i další novinky (například zinko-vzdušné baterie). Obvykle používají elektrolyt na bázi alkalických kovů. Titan mohl být použit v samostatných malých zařízeních, kde je obtížné nebo nemožné použít plasty. Signály z těchto objektů jsou obvykle přenášeny do družicového průzkumného satelitu, který se často objevuje v blízkosti našich východních hranic. Z tohoto důvodu je zde přítomnost elektrických obvodů pro záznam a přenos obrazových informací (snímače, kabely, vysílací zařízení), pro které byl použit zlatý drát v křemíkovém plášti (takový obal je nejstabilnější při nízkých teplotách). Je možné, že na palubě bylo zařízení pro záznam telefonní a rádiové komunikace.

Prohlášení, že tenký zlatý drát v silikonu je mimozemská technologie, není zcela přesný. Před více než 20 lety existovala domácí technologie vyvinutá pro výrobu ultratenkých drátů z různých kovů ve skleněném obalu, vytlačených přímo z taveniny. Neexistují žádné zásadní potíže při získávání takových skořepin z křemenného skla, pro více žáruvzdorných kovů. Vzhledem k tomu, že je stále nemožné odmítnout vodiče v rádiovém zařízení, čím tenčí je použitý kabel, tím slabší je radarový odraz. Skutečnost, že kusy pláště z uhlíkových vláken byly zachovány, je zřejmě kvůli přítomnosti ledové krusty a sněhu, když při tavení a následném odpařování objektu bylo jimi spotřebováno velké množství tepla, a proto nebyl poškozen půdní kryt.

Změna vlastností okolního křemene, vzhled povrchu, změny barvy a magnetických vlastností, lze také snadno vysvětlit vstřebáním železných výparů z termitové směsi. Vliv na dřevo není spojen s neznámým zářením, ale působením vysokoteplotních výparů řady biologicky aktivních prvků.

V rámci navrhovaného scénáře tedy existuje vysvětlení pro téměř všechny detekované prvky objektu a jejich výskyt je relativně jednoduše vysvětlen ...Situace při událostech 28. listopadu 1987 je zcela odlišná. Podle mnoha svědectví se jedná o typické UFO. Objekt byl dlouhý 300 metrů, s okny a světlomety, letící ve výšce 100 - 150 m, nelze ho určit jinak, než mimozemskou loď.

Pozornost si zaslouží působení na transformátory a televizní obraz. Strukturálně a v principu působení jsou podobné zapalovací cívice automobilů a tudíž zde byl prokázán fyzický vliv, jako na zastavení motorů automobilů, často pozorovaný v podobných případech. Bohužel, na rozdíl od předmětu z 29. ledna, v tomto případě, stejně jako v mnoha předchozích, neexistují žádné stopy, kromě vizuálních pozorování očitých svědků.

Zdroj: Псаломщиков В. О природе дальнегорского объекта 29 января 1986 г. 1988 (Рукопись).

Dva rodinné páry v Karpatech, které byly svědky incidentu, potvrdily správnost sdělení Valentina Filippoviče. Mladí lidé vylezli na vrchol Hoverly, když slyšeli střelbu na obloze nad sebou a brzy dopadla shora malá koule. Visela na padákových popruzích a zachytila se na větvích stromů. Kluci ji stáhli, ale když se koule dostala na zem, začala hořet jako ohnivá fontána. Protože se obávali výbuchu nebo jiných překvapení, šli na Hoverlu a vrátili se o tři hodiny později. Na místě ohně téměř nic nezbylo! Sesbírali jen hrst kuliček, jako v Dalněgorsku. Plastový obal koule shořel bez stop. Zbytky koule nám umožnily odhalit zcela pozemskou technologii - byla to průzkumná kulová sonda.

Dříve obsahoval mechanismus samodestrukce takovýchto zařízení výbušniny, ale Andropov zaslal protestní nótu, když jedna průzkumná balónová sonda dopadla na předměstí a explodovala na střeše domu. Byly tam oběti, dům samotný zcela vyhořel. Andropov poslal protestní nótu, po níž se změnil systém sebedestrukce koulí. Od té doby byly v podvěsech obsaženy termitové patrony a balóny se samy spalovaly již na obloze. Přítomnost olova z ložiska Cholodněnského naleziště v místě destrukce sondy poblíž Dalněgorsku může naznačovat, že jsou také takové sondy, nebo že toto olovo bylo vyvezeno a exportováno tímto mimořádně neobvyklým způsobem zpátky do Ruska.

Pokud měl Valentin Psalomščikov pravdu, zůstává otázkou, co přesně přilákalo UFO k Dalněgorsku o rok později? Byl snad hromadný nálet UFO náhodný, obzvláště proto, že žádný z objektů neosvětlil kótu 611 svými paprsky?

V roce 1988 se nad Dalněgorskem objevilo UFO 12. února, v 8:00 hodin, Ludmila Moksunova viděla dvě koule, z nichž jedna vyzařovala jasné paprsky podobná slunci. Dne 14. března si Vitalij Zinčenko, žák sedmé třídy zaznamenal, jak koule velikosti čtvrtiny měsíčního disku, vystřelila malou červenou koulí, která vyrazila na sever. Dne 1. května, v 6:00 oranžová koule, která letěla nad středem obce, visela 5 - 6 vteřin na místě a poté, když změnila směr pohybu o 90 stupňů, vyrazila směrem k chemické továrně. Dne 7. května, v 10:30, počítačový inženýr V. Pavlov pozoroval průchod modravé koule s vlečkou, rovnoběžně se zemí.

Další koule byla viděna 27. srpna 1988. Zaměstnanci ATS z nedaleké vesnice Anuchino zaznamenali 4. září trojúhelníkové UFO, které zde viselo 20 minut, 15. září studenti střední školy sledovali klasický talíř, který pomalu opsal půlkruh, visel a schovával se za kopci. Druhý den promítač I. A. Sabanin a jeho žena pozorovali průlet UFO z různých míst. Zdálo se jim, manželovi a jeho kamarádovi, že se jedná o skupinu bodů, které v určitých intervalech zasvítily a uhasly, asi jako stopovací kulky, jeho manželka Elvira prohlašovala, že viděla velkou válcovitou loď.

Zdroj: LebedevN. The Soviet Scene 1988. In: Good T. (Ed.) The UFO Report 1990. L: Sidgwick & Jackson, 1989.

K další mimořádné události došlo 24. prosince. Občanka K., společně se svým manželem a dvěma dětmi, žila ve dvoupokojovém bytě v prvním patře pětipatrové budovy:

„Po 18 hodině jsem poslala své děti - Petra (4. třída) a Aňu (5. třída) do supermarketu. Někdy za 20 - 30 minut zazvonil zvonek z chodby. Otevřela jsem dveře, a mé děti stály na chodbě, ale byly podivně oblečené, měly stříbrné kombinézy a na hlavě nějaké přilby. Nepochybovala jsem, že to jsou mé děti, podle jejich tváře, výšky, barvy vlasů a očí.

Tiše stály a dívaly se na mě (po celou dobu neřekly ani slovo a nevydaly jediný zvuk). Začala jsem je hubovat, proč byly v supermarketu tak dlouho a proč tam nic nekoupily, a co to mají za oblečení? Děti stály tiše, nevěnovaly mi pozornost a prošly kolem mě do místnosti. Sledovala jsem je. Přiblížili se k pravé zdi místnosti a začali něco dělat, asi jako fotografování - bylo slyšet cvakání a vidět záblesky světla. Několikrát tak blikaly, procházely se po obvodu místnosti a zastavily se až u dveří z místnosti na chodbu. Šla jsem k nim blíž a začala znovu nadávat, na co si to venku hrajete? Popadla jsem hadici od vysavače (vysavač stál poblíž, když jsem uklízela) otočila se na ně a pokoušela se je zasáhnout. Nevzpomínám si, jestli jsem je udeřila nebo ne, asi jen tak trošku.

Rychle jsem uskočila, protože mě začala strašně bolet hlava a na čele se mi objevila obrovská boule. Začal jsem je znovu křičet: Tak vy bijete svoji matku? Děti stály tiše a dívaly se podivně na mě, jaksi špatně a nešťastně. Pak jsem cítila, že něco není v pořádku, pravděpodobně ty děti nejsou moje. V tuto chvíli zazvonil zvonek, šla jsem otevřít dveře a na prahu stály moje děti s nákupy a byly normálně oblečené. Dívala jsem se na ně, aniž jsem něco pochopila, a pak jsem řekla, že stejné děti stojí v místnosti a vypadají jako vy. Moje děti se svlékaly, dívaly se na ty

druhé ‚děti‘, které stály a dívaly se na ně. Pak se ty cizí ‚děti‘ synchronně otočily, šly podél zdi k oknu a zmizely, jako by se rozpustily.“

Potom šla Aňa k televizoru a zapnula jej (bylo tam zajímavé pokračování programu). Na obrazovce se objevil zřetelný černobílý obraz matky stojící s vysavačem, během běžného barevného vysílání. Obraz tam byl asi pět vteřin. Aňa zavolala matku: „Podívej se mami, oni tě ukazují v televizi.“ Zatímco K. šla k televizoru, obraz začal mizet. Aňa, ničemu nerozuměla, vypnula a okamžitě znovu zapnula televizor, byl zde běžný barevný program centrálního vysílání.

Vyšetřování tohoto případu provedl V. Dvužilnyj a před rozhovorem s očitým svědkem měl i rozhovory se sousedy rodiny K., spolupracovníky a dokonce i učiteli školy, kam chodily Aňa a Petr. Všechny odpovědi byly velmi pozitivní. Navíc bylo zjištěno, že žádný ze členů rodiny K. nebyl nikdy v péči psychiatra. A ještě jedna věc - později, v 18:40, bylo vidět veliké diskovité UFO, visící blízko televizní věže.

Černobílý obraz na televizní obrazovce byl způsoben silným elektromagnetickým polem, působícím na obrazovku. Způsobilo latentní obraz, který se při zapnutí televizoru ukázal. Zdrojem záření byly ty „pseudo-děti“, které přenesly to, co viděli v místnosti, na vhodný objekt. Již 30. prosince znovu viděl UFO v oblasti Dalnegorsku Pavel Dmitrijevič Užva, řidič Ikarusu, který řekl o tom, co viděl:

„Jezdil jsem na lince k Primorskému chemickému kombinátu. V 7,45 ráno, ještě nezačalo svítat, obloha byla jasná, s řídkými vysokými stříbřitými mraky. Autobus byl plný cestujících, kteří cestovali ráno do práce. Jel jsem na zastávku Damburitova a všiml jsem si před autobusem světlé záblesky světla. Přemýšlel jsem o tom, zda to může být od nákladního auta "Belaz", který vyjížděl ze strany povrchového dolu "Bor". Autobusem jsem jel dále. Při vjezdu do zastávky "Dělnická" se světlo stalo jasnější.

Tehdy jsem uviděl zdroj světla - visel nad jedním z nejvyšších kopců, naproti budovám Střediska osobní dopravy. Bylo to těleso ve tvaru padáku nebo trojúhelníku, špicí nahoru. Když jsem dorazil na zastávku v Gorbuše, upozornil jsem cestující na ten visící objekt přes vnitřní rozhlas a otevřel jsem dveře. Cestující vystoupili na ulici a pozorovali tento jev asi minutu.

Objekt tam stále visel a nevydával žádné zvuky. Vespod měl nějaká světla, která blikala s přestávkou 1 sekundy a osvětlovala ho zespodu. Objekt měl nějakou anténu. Pak se paprsky vzdálily od objektu, a dopadaly na vrcholky bleskosvodů na území střediska. Na koncích bleskosvodů se rozsvítily velké žlutohnědé polokoule, pak paprsky zmizely a s nimi i celá polokoule. Oznámil jsem odjezd a jel autobusem dále. Přijížděli jsme k zastávce „Gončarnaja“, já i cestující jsme viděli, jak se objekt pomalu pohybuje směrem k moři a vzhůru.“

V roce 1989 pokračovaly návštěvy UFO ve dnech 17. a 19. února, kdy od 2 do 4 ráno, se nad chemickou továrnou vznášela diskovitá loď. Její přítomnost nějak ovlivnila práci výrobní linky se sírou, přísun chemických činidel se zastavil a vstupoval do výrobní linky v menším množství. Kvůli UFO bylo 7 - 8 tun produktů znehodnoceno (pro tuto výrobu to představovalo velmi velké množství). Ve stejných dnech od 23 do 24 hodin, bylo pozorováno velké diskovité UFO nad vodojemem Gorky, v oblasti Dalněgorsku.

Zdroj: Лебедев Н. НЛО: продолжение легенды // Вечерний Ленинград. 1989. 27 сентября.

Později, jak ‚glasnost‘ umožnila zveřejnění problému ‚talířů‘ a UOFAANu odebrali právo cenzurovat vše, co se jim nelíbilo, ufologická kronika Dalněgorsku začala růst jako houby po dešti. Nakonec, zmínit se stručně o všech zprávách od roku 1989 až po současnost je nemožné, a tak půjdeme rovnou k nejnovějším příběhům z "ufologického hlavního města Primorska".

Dne 30. prosince 2003 se obyvatel Dalněgorsku, Aleksej Kolesnikov, vracel do svého rodného města ze Spasku, byl sám. Nedaleko ‚Malinového průsmyku‘ viděl na kopci pyramidovité UFO. Základna pyramidy byla asi 5 - 8 m dlouhá. Když se jeho auto blížilo k průsmyku, vynořilo se

nad kopcem UFO a Alexej si všiml, že pod pyramidou bliká modré světlo, každé 2 - 3 sekundy. Objekt byl asi 200 metrů daleko. Kolesnikov rozsvítil dálkové světlomety a začal s nimi blikat, jako majákem. UFO okamžitě odpovědělo a letělo k autu. Když se "pyramida" přiblížila na 70 metrů, ženy v kabině auta křičely hrůzou a požádaly ho, aby skončil to blikání. Alexej vypnul světla a zpomalil.

UFO se znovu otočilo. Nad kopcem se zvedla další pyramida s blikajícím světlem, která letěla směrem k vesnici „Dolní Lužičky“. Tohle UFO již Kolesnikov „nedráždil“.

Zdroj: Курочкина Т. «Тарелки» над Дальнегорском // Золотой Рог (Владивосток). 2004. 18 марта; Она же. Пришельцы среди нас // Там же. 2004. 19 мая.

Na počátku roku 2004 byl zaznamenán další příchod UFO v oblasti pohraničního oddělení Nachodka. Objekt byl pozorován z Kamenky, 25 km východně od Dalněgorsku. Podle pohraničníků objekt přiletěl zezadu, od země vypadal jako obrovský trojúhelník. Tiše se vznášel nad mořem i zemí. UFO bylo pozorováno asi 1,5 hodiny, a pak zmizelo. O případu bylo informováno velitelství.

Další UFO bylo zaznamenáno ve 3 hodiny ráno 18. ledna (podle jiných údajů, už 17. ledna), roku 2004, které viděli námořníci z tankeru Fokino, který nakládal v Rudném přístavu. Posádka, byla vyzbrojená dalekohledem a sledovala sférický objekt červenohnědé barvy, který se vznášel 3 - 4 km od pobřeží. Od UFO se oddělil červený světelný bod, který rychle dosáhl nejbližších hor. Pod objektem se objevil modravý blikající maják, podobný tomu, co viděl Kolesnikov. Byl v oblasti dohledu celé 3 hodiny, ráno, k šesté hodině, odletěl dále od pobřeží a směřoval k Japonsku.

Zdroj: Островская Н. Первые НЛО 2004 года посетили окрестности Дальнегорска? // Комсомольская правда в Приморье (Владивосток). 2004. 24 января.

UFO na místě katastrof.

Létající talíře se vždy objevovaly v nejkritičtějších okamžicích, na místech největších změn v lidských dějinách. Jejich návštěvy byly tak nevhodné, že UFO bylo často obviňováno z toho, že samo všechno zavinuje. Katastrofa v jaderné elektrárně v Černobylu, která otřásla celým světem, nebyla výjimkou, když viděli UFO nad zničeným reaktorem, lidé začali říkat, že mimozemšťané vyhodili do povětří jadernou elektrárnu!

Ve skutečnosti ji odpálili nezodpovědní lidé, kteří prováděli riskantní experiment na 4. bloku jaderné elektrárny v Černobylu. Aby zabránili automatické ochraně zastavit reaktor, jednoduše ji vypnuli! „Lidé byli vinni z černobylské katastrofy od počátku vývoje nehody až do jejího konce,“ řekl generálmajor Tarakanov, který velel vojenským likvidátorům. Byl to šílený nápad, že se v takovém zařízení, jako je jaderná elektrárna, při snaze o krátkodobý zisk, rozhodli provést tento experiment ... Copak bylo možné při takové znalosti o jaderné energii a znalostech reaktoru provádět tak důležitý experiment? Byl to bezprecedentní zločin proti svému lidu a celému lidstvu. Stejní zločinci byli všichni představitelé elektrárny.

Zdroj: Тараканов И. Две трагедии XX века. М.: Сов. писатель. 1992. С. 23-30.

Jak je známo, výbuch reaktoru nastal v noci 26. dubna 1986 v 1 hodinu 24 minut. Svědkové výbuchu elektrárny, zničené výbuchem, viděly záři, stoupající kouř a popel nad zničenou střechou. Mezi tisíci účastníků události té noci jsou stovky svědků, kteří viděli UFO nad hořícím reaktorem. Michail Andrejevič Varitskij, hlavní dosimetrista monitorovacího oddělení, byl vyrušen poplachem. Do oblasti čtvrtého energobloku jeli v noci ve 4:15.

Když viděli, jak hoří reaktor a pocítili žár na obličeji (neměli ochrannou výbavu a přístroj se pokazil), profesionální dozimetristé, kteří chápali hrozbu zařízení, se rozhodli vrátit na svou základnu pro ochranné prostředky. Otočili auto a najednou ...

„Viděli jsme ohnivou kouli pomalu plovoucí na obloze, jasné mosazné barvy,“ řekl Varitskij. „Mělo to průměr 6 - 8 m. Měřili jsme radiaci přepnutím měřidla do jiného rozsahu. Zařízení ukázalo 3000 milirentgenů/h. Najednou se od koule objevily dva zářivé červené body a jako světlomety vyslaly dva paprsky ... Tyto paprsky směřovaly do reaktoru čtvrtého bloku. Objekt byl asi ve vzdálenosti 300 m od reaktoru, to všechno trvalo asi 3 minuty ... Světlomety najednou zhasly a koule pomalu letěla na severozápad, směrem k Bělorusku. Opět jsme věnovali pozornost přístroji. Ukázal jen 800 milirentgenů/h ... Sami jsme si nedokázali vysvětlit, co se stalo, a proto jsme nadávali na přístroj. Nicméně, když jsme se vrátili na základnu a zkontrolovali ho, zařízení bylo v pořádku.“

Zdroj: Кратохвиль В. НЛО— гости из будущего. Минск: Георг, 1992.

Ti, kteří se nacházeli uvnitř stanice, na nebi nic neviděli. „Cítil jsem první ranu,“ vzpomněl si jeden z operátorů. „Byla silná, ale ne tak, jak to bylo po 1 - 2 vteřinách ...začaly se sypat obklady ... Vyskočil jsem do chodby a šel do centrální haly. Na chodbě byl prach a kouř. Vrátil jsem se zapnout detektory kouře. Pak jsem šel do strojovny. Byla tam strašná situace. Z rozbitých trubek proudila horká voda různými směry, mocně se z ní kouřilo. Bylo vidět blikání od zkratů ... Většina strojovny byla zničena. Když padl shora kryt reaktoru, olejové potrubí se rozbilo, olej vytékal, a ve speciálních nádržích ho bylo až 100 tun“.

Zdroj: Чернобыль: события и уроки. М.: Политиздат, 1989. С. 40-41.

Roztržený reaktor vypustil do oblohy stovky tun radioaktivního materiálu. Veškeré snímky reaktoru, pořízené v prvních dnech tragédie jsou pokryty závojem a bělavými tečkami, protože úroveň záření byla taková, že snadno procházela stěnami vrtulníků a objektivy fotoaparátů, kde působila na film.

Úřady se pak pokoušely incident skrýt, ale tak neohrabaně, že to jen vzbudilo paniku. V Kyjevě krysy a myši vybíhaly lidem pod nohama a umíraly, i když jsou známé svou imunitou vůči záření. O vlaky z Kyjeva se strhla doslova bitka a lístky na vlak byly nesmyslně přepřácleny. Když lidé slyšely zvěsti, že alkohol odstraňuje radioaktivitu z těla, všichni se dali do pití a dokonce násilně nutili vodku i dětem. Odborníci, kteří by vše mohli vysvětlit, co se to děje, prostě zmlkli.

„Jakmile se stala havárie v Černobyli, měřicí přístroje v mé laboratoři okamžitě zaznamenaly nárůst radioaktivity,“ uvedl Dmitrij Grozdinskij, zodpovědný člen Akademie věd ukrajinské SSR. „Namísto toho, aby nám radiobiologové dali vysvětlení, co se stalo, abychom mohli dát obyvatelům doporučení, jak se správně chovat v prvních hodinách po nehodě, bylo všechno tajné.“

Zdroj: Атомная энергетика— что дальше?: Сб. М.: Знание, 1989.

Piloti, kteří létali přes kontaminovanou oblast, říkali, že to vypadalo jako vojenské tažení: všude tisíce uprchlíků, davy lidí proudily jako řeky. V tomto případě neobvyklé objekty na obloze způsobily novou vlnu paniky. Teprve v samotném Černobyli, kde pracovaly tisíce zachránců, kteří denně hleděli smrti do očí, přijali návštěvy UFO spíše klidně.

Dne 16. září 1989 se ve čtvrtém reaktoru jaderné elektrárny v Černobyli opět vyskytly poruchy spojené s radiačními emisemi. O několik hodin později, v 8:20 hodin, fotografa Iva Naumovna Gospinová fotografovala na obloze jantarově zbarvené UFO.

„Od 5:00 do 7:35 hod., 7. srpna 1990 došlo k novému setkání s neznámým fenoménem,“ uvedla v časopise Černobylský bulletin. Právě v této době pracovníci zóny, žijící v táboře „Zelený mys“, před odjezdem do práce pozorovali na předměstí Ivankov, ve výšce 5 - 8 km lesklý cylindrický objekt, který vypadal jako prázdná špulka od nití. Objekt se rozsvítil a pravidelně měnil tvar, koncové disky se oddělily a jejich počet se změnil ze 2 na 3. Červená skvrna se otáčela kolem válce. V 7:35 se na obzoru objevilo vojenské letadlo. Pak UFO zmizelo.“

Zdroj: Вестник Чернобыля. 1990. Август. Перепечатано в газете МО Украины: Народная армия (Киев). 1991. 5 декабря.

Dne 11. října 1991, ve 20:09 vypukl oheň u druhého energobloku elektrárny. Při požáru došlo k částečnému kolapsu střechy nad generátorem. Druhý den, Vladimir Savran, fotograf pro deník Echo z Černobylu, natáčel v postižené strojovně:

„Existují svědkové, kteří několik minut před požárem pozorovali na obloze nad stanicí nepochopitelnou luminiscenci. Ráno, když jsem přišel na stanicí, jsem nic takového neviděl. Nad stanicí nebyla žádná letadla, žádné vrtulníky ani jiné objekty. Když jsem však film vyvolal, viděl jsem na snímku nějaké nepochopitelné těleso, které se vznášelo nad stanicí. Nyní to mohu vysvětlit takto: z nějakého důvodu byl tento objekt neviditelný pro lidské oko, ale objektiv fotoaparátu a film byl schopen ho zobrazit.“

Zdroj: Бурбыга Н. Что делают инопланетяне на Чернобыльской АЭС//Известия (М.). 1991. 9 ноября.

Analýza snímku, kterou provedli zkušení kriminologové ukázala, že se nejedná o filmový trik ani o fotomontáž. Zbývá pouze dodat, že to byli zřejmě nově příchozí mimozemšťané, kteří přiletěli, aby se podívali na novou lidskou tragédii. (obr. 71).

Рис. 71. НЛО над Чернобыльской АЭС. Фотография В. Саврана

Před listopadovými svátky, 1. listopadu 1990, hrozivá katastrofa otřásla uralským městem Asbest. Poprvé, po mnoho desetiletích se neslavilo výročí říjnové revoluce.

... Kalinovský chemický závod explodoval uprostřed dne. V dílně samotné a kolem, jako obvykle v té době, byl život v plném proudu. Nic nepředznamenávalo tragédii. A náhle se den změnil v noc. Mračna prachu plná plamenů vyletěla do vzduchu. Velké a malé fragmenty hvízdaly kolem, prolétaly auty a stěnami budov.

Nárazová vlna zasáhla výrobní

budovu, která se nacházela asi míli a půl daleko. Okamžitě se vysypalo všechno sklo v obrovských oknech a změnilo se na tisíce čepelí, které pronikaly stěnami, obráběcími stroji i lidmi. Všechno se tráslo jako při zemětřesení. Ve stěnách se rozšiřovaly spáry, omítka padala. Šokovaní lidé se vrhli ven a obávali se, že se budova chystá zhroutit.

Dokonce ještě hrozivější výbuch zasáhl závod na výrobu motorových vozidel Uralasbest. Přeživší říkali, že dílna vyletěla do vzduchu. Vzduch se změnil na nějakou černou, viskózní suspenzi, v níž se objevily předměty, které byly vytrženy z místa. Lidé byli rozhozeni různými směry. Dráždivě zde páchl plyn.

Téměř kilometr od epicentra výbuchu, srazil odštěpek kolemjdoucího. Všechny vozy, které stály u továrny, se změnilly na hromady zkrouceného kovu, byly jako řešeto proděravěny stovkami děr. V jednom z nich byl buldozerista A. I. Osipenko. „Po směně jsem seděl v autobuse, čekal jsem na odjezd domů,“ řekl. „Ten výbuch jsem vůbec neslyšel. Když jsem se probral, ležel jsem na prahu autobusu, hlavou dolů. Brzy dorazila sanitka a dovezla mě do nemocnice.“

Téměř každý, kdo byl v nešťastné dílně, se vypařil v žáru výbuchu. Na jejím místě zůstala hluboká jáma hloubky 5 m. Zdi se změnilly na prach.

„Cihly, ze kterých byly stěny budovy postaveny,“ říká oficiální zpráva, „byly do značné míry rozdrčeny a přeměněny na prach, pokrývající sektor s úhlem při vrcholu asi 90 stupňů, otevřený severovýchodním a jihovýchodním směrem ... Části betonových konstrukcí byly odhozeny do vzdálenosti až 500 m ... Přečerpávací stanice kondenzátu a doplňování paliva byla zcela zničena. Administrativní budova a hlavní budova garážového hospodářství, hasičská stanice, kompresorová stanice s rozvodnou, centrální sklad, dílna pro opravy automobilů byly vážně poškozeny.“

Desítky lidí se staly oběťmi výbuchu. Celé autobusy byly odváženy se zmrzačenými lidmi dále od podniku. „Bylo zraněno 84 lidí,“ konstatovala oficiální zpráva. „V Uralasbestu bylo 68 zaměstnanců, 7 z nich bylo zabito, v chemickém provozu bylo 12 bylo pracovníků, z nich bylo 7 zabito, z externích pracovníků jeden podlehl smrtelným následkem“.

Zdroj: Асбестовский рабочий (Асбест). 1990. 3, 12 ноября, 18 декабря.

Později zemřel další vážně zraněný a počet obětí tak dosáhl na 16. Zázrakem přežila vedoucí explodované dílny V. F. Imoděnová. „Je dokonce těžké říci, co se stalo,“ řekla, když ležela na nemocničním lůžku. Ve 14 hodin jsme prohlédli celou dílnu s požárním inspektorem. Všechno fungovalo dobře, nebyly tam žádné nouzové situace a náhle nastal strašný výbuch! Byla jsem právě v mé kanceláři s technologem a mistrem. Tady mě něco praštilo.“

Jakmile obloha ztemněla, nad zříceninami se objevilo UFO. Zelený paprsek z něho byl zaměřen na epicentrum výbuchu. UFO viděly desítky, možná stovky osob. Mezi nimi nebyli pouze obyvatelé Asbestu. A. Redkin, řidič z vesnice Malyšev (kde existují azbestové doly, pro které nešťastná dílna zhotovovala výbušnou emulzi) uvedl, že v půl sedmé večer jeho pozornost přitahovala světlá koule, která vypadala jako pampeliška. Objekt, který se v ní otáčel, rozprašoval do okolního prostoru jiskry. Koule se pohybovala podél cesty směrem k zemi. Najednou se objevil svazek světla, připomínající reflektor. Brzy se objekt zmenšil a pak zmizel úplně. Ve zprávách policie jsem našel tento záhadný objekt. Zde je to, co řekl seržant hlídkové a inspekční služby I. Leďajev svým nadřízeným:

„Dne 1. listopadu 1990, v den výbuchu, asi ve 20 hodin, jsem byl na místě incidentu, a všiml jsem si, jak přilétá UFO ve tvaru zářící koule, velikosti poloviny Měsíce, ze strany čtvrté haldy u továrny. Objekt se pohyboval směrem k vesnici Novokunievo, rychle se zmenšoval a od něj vyzařovaly světelné paprsky ve formě spirálovitého mraku. Když se objekt zmenšil na velikost průměrné hvězdy, začal z něj vyzařovat fialový paprsek světla. Objekt svítil ve směru k lomu, ale tam již nebyl viditelný, vadil tomu les. Jako první si UFO všiml velitel hlídkové služby, Pjotr Limonov. Totéž viděl i seržant S. Mirzojev.“

Zdroj: Борисова С. Причастен ли НЛО к взрыву в Асбесте? // Асбестовский рабочий. 1991. 28 ноября; Якубовский Э. НЛО на месте катастроф// Вечерний Свердловск (Екатеринбург). 1991. 20 августа.

Proč se UFO objevilo? Podívat se na místo výbuchu? Šíří se zvěsti, že mimozemšťané měli svou ruku (nebo chapadlo), spojení s výbuchem. Skutečnost spočívá v tom, že výbušná emulze, která byla vyráběna v této dílně, byla známa tím, že je zcela bezpečná. Práce na ohledání trosk vedl hlavní inženýr závodu, K. V. Anufriev. Dokonce i na troskách pokračoval v tvrzení, že emulze sama nevybuchne. Přinejmenším sama o sobě. Jsou totiž potřebné některé další výbušniny k tomu, aby emulze detonovala.

Zdroj: Синявский В. Цех все-таки взлетел... //Асбестовский рабочий. 1990. 3 ноября.

Brzy přijela do Asbestu vládní komise, jíž předsedal náměstek ministra obranného průmyslu SSSR, N. G. Puzyrev. Za méně než dva týdny byl připraven závěr vyšetřování.

„V důsledku mnoha experimentů dospěla Komise k závěru, že nejpravděpodobnější příčinou výbuchu byl chemický rozklad emulze, v důsledku proniknutí cizí látky do ní,“ bylo v ní řečeno. Jaká látka by se do ní mohla dostat? „S velkou jistotou lze říci, že jde o krystalický dusičnan sodný,“ řekl Puzyrev na tiskové konferenci v Asbestu. Byl v dílně uložen na stejném místě, kde

byla vyráběna emulze. Samotný by mohl explodovat, jak se říká, od maličkostí. Například, kdyby ležel na podlaze kus dusičnanu sodného a došlo k rozlití jedné složky emulze. Pak vše nabrali se špínou a vhodili to do kotle!“

Komise dosáhla svého cíle. Zbytečné otázky byly odstraněny, viníci byli nalezeni. Protože všichni zemřeli při výbuchu, nebyl nikdo potrestán. Pouze odborníci regionální prokuratury věděli, že závěr komise není nic jiného než formální řešení problému.

Po více než dva roky hledali vyšetřovatelé regionální prokuratury skutečné příčiny výbuchu. Bylo zpochybněno více než sto svědků - přeživší dělníci, odborníci z Uralasbestu a Kalinovského chemického závodu, projektanti, stavitelé dílny, všichni lidé, kteří s tím měli něco společného. Desítky odborníků z Jekatěrinburgu, Džeržinského a Moskvy byly zapojeny do vyšetřování. Provedli mnoho experimentů a testů a rekonstruovali tragédii s nejmenšími detaily.

Šetření prokázalo, že při výrobě emulze nedošlo k porušení technologického postupu. Verze, která naznačovala spontánní narušení směsi, kvůli proniknutí některých chemikálií, byla také odmítnuta. Tak kde je pravda? Proč se výrobní dílna stala neočekávaně hromadou kouřících trosek?

Na úlomcích lopatek mísícího stroje objevili badatelé stopy výbuchu cizí látky - tritolu. Nemohl se dostat do stroje, a pokud ano, tak by nevybuchl, protože teplota a tlak v chemické směsi nemohly způsobit explozi TNT. Jestli tam někdo hodil výbušninu s detonátorem, pak je to jasná sebevražda nebo sabotáž. ...

Zdroj: Владыкин Е. Следствие зашло в тупик... //Асбестовский рабочий. 1993. 30 октября.

V noci z 19. na 20. listopadu se opět objevilo něco neobvyklého nad Asbestem.

Zdroj: И опять НЛО! //Асбестовский рабочий. 1990. 22 ноября.

V té době ještě šok z tragédie nezabránil, aby lidé viděli vypuštění satelitu "Kosmos-2105" z kosmodromu Plesetsk.

Zdroj: Это был спутник//Асбестовский рабочий. 1990. 29 ноября.

Pokud jde o tento objekt, tak oficiální „Tabulka startů kosmických lodí v SSSR v roce 1990“ neobsahuje žádnou zmínku o vypuštění 1. listopadu!

Až dosud byli lidé z Azbestu k UFO velmi chladní a považovali je za příčinu potíží. Když se 7. dubna 2000 kolem 3:00 objevilo UFO ve tvaru světelné koule nad Asbestem, pracovníci provozu Asbest odmítli pracovat, dokud objekt nezmizí! Objekt byl také pozorován pracovníky na noční směně v lomu Ústředního mineralogického podniku Uralasbest, pracovníkem civilní obrany a havarijních situací, jakož i zaměstnanci místního policejního oddělení. Objekt visel nad městem, pak zaujal podlouhlý tvar a odletěl na jihovýchod.

Pozorování UFO na místech přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem se stala tak známá, že spíše je významná jejich nepřítomnost na místě incidentu, než přítomnost, která překvapuje. Armáda se dokonce naučila přitahovat UFO tím, že sehrává scény na témata, o která se zajímají mimozemšťané - simulují testování objektů nebo nějakou nouzovou situaci v jednotce. Spravidla to fungovalo: zvědavé koule a disky přiletěly, aby viděly, co se stalo!

„Horká místa“ bývalého Sovětského svazu byla také pozorně sledována UFO. Talíře byly opakovaně viděny na obloze v Nahorním Karabachu, Čečensku, Podněstří, Abcházii a Jižní Osetii, v údolí Fergana a na dalších místech, kde se lidé začali navzájem zabíjet. V noci z 23. na 24. listopadu 1989 poručík A. Kuropatkin kontroloval vojáky ve službě, na stanovištích v horách Náhorního Karabachu. Najednou voják Sviridov řekl, že „na obloze léta nějaká věc“. Všichni společně zvedli hlavu ...

„Nad našimi hlavami, zakrývajícími velký kus hvězdné oblohy, visel disk,“ vzpomněl si později poručík: „Přesněji nevisel, ale pohyboval se velmi pomalu a plynulě dopředu, tiše, bez jakéhokoli zvuku. Měl obrys dlouhé elipsy velkých rozměrů, dvě fialová boční světla vpředu, po

stranách a vzadu. Najednou z objektu vyrazily dva červené svazky světla a dopadaly na zem. Na místě, které osvětlily, bylo vidět velmi zřetelně. Tento jev trval několik sekund. Potom světlo zhaslo. Objekt se vznášel nad městem Šuša, a znovu vypouštěl světlo, jako z reflektorů. Za zády jsem slyšel hovor: „Mohu do toho objektu vypustit dávku z automatu?“ ptal se seržant N. Dmitrijev velitele stráže O. Mužajla.

„To nestojí za to, později by možná Šuša zůstala jen na mapách,“ odpověděl na to poručík svému podřízenému. Současně náhle objekt odlétl a zanechal za sebou jasně viditelnou stopu, než zmizel z dohledu ... Později se ukázalo, že podobný obraz byl současně pozorován ze dvou dalších míst.

Zdroj: Киропаткин А. НЛО проверяет службу//Щит и меч (М.). 1990. №3.

Dne 30.dubna 1990, v devět hodin večer, 77-letý pastýř Vagaršak Beglaryjan z vesnice Chanabad v regionu Askeran, viděl velkou kouli tmavé barvy s nazelenalým nádechem, o průměru asi 10 metrů, bez jakýchkoli zdrojů světla. Objekt letěl asi 30 metrů nad hlavou překvapeného pastýře a zmizel za kopci. Vagaršak, který nikdy neslyšel o UFO ani o mimozemšťanech, viděl na vrcholu kopce dvě vysoké černé postavy. Byly asi 200 metrů daleko, ovčák nemohl vidět jejich tváře, ale těla byla velmi vysoká, nejméně 2 metry, a pohybovaly se směrem k Beglarjanovi, který se vyděsil a rychle hnal ovce do vesnice. Neustále se rozhlížel a zjistil, že po zhruba 20 metrech se postavy zastavily, od nich se vzdálila nějaká světelná koule o průměru jednoho metru a letěla na vrchol kopce, z něhož sestoupily. Stařec se již nedíval zpět.

Po 5,5 hodinách u obce Noragjuh, 6 km od Chanabadu, viděli létající talíř dva místní obyvatelé, V. Vartanjan a G. Šahbazjan, kteří byli služebně na farmě. Objekt ve tvaru vejce stál nad jejich kamionem ve výšce 30 - 40 m. Celý povrch talíře svítil, podle očitých svědků byl asi velikosti jejich kamionu. Vystrašil je, proto zastavili, ale motor nevypnuli, jen zhasli světla. Talíř se mírně kymácel. O minutu později to již nevydrželi a vyběhli z auta. Objekt pak tiše zmizel obrovskou rychlostí z dohledu.

Zdroj: Быркин В. НЛО над Карабахом // Советский Карабах (Степанакерт). 1990. 12 мая.

V roce 1991 se prapor, kde sloužil Igor Vislobokov, nacházel v Karabachu, ve městě Agdam. Jednoho večera Igor odpočíval se svými kamarády v mobilní rozhlasové stanici a když slyšel hrůzné výkřiky hlídky, vyběhl na ulici:

„Viděli jsme na obloze cosi ve tvaru doutníku,“ řekl. „Byli jsme ohromeni jeho velikostí, přestože nebylo možné od oka zjistit výšku a bylo jasné, že člověk dosud nevytvořil takové objekty, jaký letěl po obloze. Doutník, zatímco nehybně a tiše visel na místě, téměř nahoře nad námi, se pak nějak plynule, a to bez jakéhokoliv zjevného zrychlení, začal náhle pohybovat, stále tiše, a najednou zmizel. Bylo to velmi překvapující, protože počasí bylo jasné a bez mraků. Halucinace nebo optické iluze vylučujeme: naši kamarádi, kteří byli na různých kontrolních stanovištích v Askeranu, na cestě do Lachinu atd., sledovali doutník také, z různých i velmi vzdálených míst. (Celkem vidělo objekt 65 - 70 lidí). Tři dny jsme o tom mluvili. Nyní jsme se setkali s mnoha z nich, a všichni můžeme potvrdit tuto skutečnost.

Zdroj: Архив эхоконференции RU.UFO (FidoNet).

Na druhé straně fronty, UFO doslova obléhala armádu. Začátkem června 1990 byla oficiálním institucím doručena úžasná zpráva: „Říkám, že během své služby, jsem od 4:30 do 5:30, pozoroval UFO několik kilometrů jihozápadně od vesnice v Chamošamu, v Astarinské oblasti,“ řekl staršina oddílu, M. Ošibov, v rozhovoru pro Azerinform: „Na obloze se náhle objevil jasný bod. Klesal a začal se formovat do diskovitého objektu z kopulí, připomínající zvon. Po několika minutách se zavěsit asi 500 metrů od země, začal pomalu klesat, a když zůstal 50 metrů od země, sestup se na chvíli zastavil a pak objekt přistál. Během přistání osvětloval oblast paprsky, jako světlomety. Po nějaké době, s použitím stejných manévřů, ale v opačném pořadí, UFO odletělo. Přiblížit se k němu jsme nestihli.“

Zdroj: НЛО выбирает горы? // Бакинский рабочий (Баку). 1990. 7 июня.

Po přistání UFO došlo k selhání radiokomunikace u pohraniční stráže a na dálkovém detektoru došlo k signalizaci poplachu, takže celý personál základny šel do zbraně, nejen pohraničníci ze strážního oddílu, kteří sledovali UFO na horách. Přelet UFO v horách Talyš zaznamenali také operátoři námořní a pobřežní stráže.

Dne 21. listopadu 1990, v 23:05 místního času, obyvatelé tří míst v Azerbajdžánu, v Kedábské oblasti, zaznamenali neobvyklý jev. Velký kotouč s barevnými světly (zelená, červená, žlutá a modrá) stál nehybně na obloze a táhl za sebou šedý obdélník. První, kdo si všiml UFO u obce Karaveler, byl nadporučík A. Koval. Pak objekt pokračoval k vesnici Djuzrasulu, kde ho viděli mladší seržant Džejžub Imranin, vojín Sergej Medovkin a další vojáci. Nakonec UFO letělo k vesnici Mutudira.

Dne 23. listopadu pozdě večer, nedaleko vesnice Novoivanovka v téže oblasti, si poručík Igor Ivončenko a další, všimli dvou červených svítících bodů na obloze. Rozhodli se, že je to letadlo. Objekt se ale tiše pohyboval a pak se mezi dvěma červenými tečkami najednou objevila třetí bílá. Objekt zmizel za horou a v té chvíli na pár sekund osvětlil terén jasným zábleskem. Brzy se znovu objevily ty zářící body. UFO se otočilo kolem své osy, tvar se změnil na zářící trojúhelník a zmizelo.

Talíře na arménsko-azerbájdžánské frontě se staly tak známými, že se je obě strany pokusily použít k propagandistickým účelům.

Zdroj: Шахриманян А. НЛО в Кочоготе//Армянский вестник. 1990. № 10; Алиев Д. Еще раз о НЛО, или Галактический Миацум // Молодежь Азербайджана (Баку). 1990. 22 ноября.

Možná by stálo za to přemýšlet, co UFO přitahuje? Obyčejná zvědavost nebo schopnost unášet lidi a využívat výhody zmatku?

Paranormální jevy v Čečenské republice Ičkerije

UFO se pravděpodobně objevovala v Čečensku od nepaměti, ale nikdo nezaznamenal jejich návštěvy - nebylo to potřeba. Revoluce, kolektivizace, hladomor a dvě neúspěšná povstání proti sovětskému režimu, masové deportace a represe téměř úplně zničily povstalecké oddíly. Proto jsou první příběhy o UFO na obloze čečensko-ingušské autonomní Sovětské socialistické republiky datovány do konce 60. let minulého století, a sdělili je příchozí, kteří se usadili v této bohaté ropné oblasti.

Na konci léta 1967, kolem 11 hodin večer, ležela geofyzikčka Valentina Jeremenko v trávě, mezi vesnicí Novo-Groznyj a dálnicí, v okrese Gudermes, asi 150 metrů od silnice. „Byla jasná, tichá noc, bez mraků,“ řekla Valentina Stěpanovna. Na obloze byly nějaké hvězdy, přesně se nepamatuji. Najednou jsem si všimla, dlouhého doutníkového objektu o rozměrech místnosti, asi 6 - 7 m dlouhého, o průměru asi 2 m, který klesal téměř svisle směrem ke mně. Doutník svítil načervenalé, spíše šarlatově a sestupoval velmi pomalu, ne hladce, ale v malých poskocích.

Záškuby tam a zpět, jakoby oscilace s následnou rotací. Sestup byl doprovázen bzučením, tichým, harmonickým vysokým tónem, spíše jako zpěvem. Točení bylo patrné, ale je možné, že se jen otáčelo světlo uvnitř objektu. Doutník klesl asi o 200 metrů, na úroveň blízkých telegrafních sloupů. Byla jsem vyděšená a utíkala pryč, když jsem za 5 - 7 minut přivedla další lidi, již se nic nedělo. Vzhledem k tomu, že světlo pulsovalo a třpytilo se, obrysy doutníku se třásly.“

V období od 22. do 26. června 1976 (očitý svědek se přesně nepamatoval) nad Grozným, se ve 22:10 objevilo obrovské těleso, skloněné k zemi v úhlu 15 stupňů. Letělo ve výšce asi 300 m, po kruhové dráze, rychlostí asi 120 km/h. Toto UFO zářilo rovnoměrně zeleně. Po celé délce objektu, který se skládal z kuželů, vycházela záře doprovázena světlejšími pulzacemi, které se pohybovaly od jednoho kužele ke druhému. Jejich jas se lišil v závislosti na zakřivení povrchu, podél kterého se pohybovaly. V místech spojení se na kuželi při jejich přiblížení objevil jasný

záblesk a v tu chvíli kruh zavibroval. Nebyl tam žádný souvislý zvuk, ale let UFO byl doprovázen různými efekty, když zhasla světla aut a několik se jich zastavilo. (obr. 72).

Рис. 72. Светящиеся конусы над Чечено-Ингушетией

области Чёрноречья. „Объект vypadal jako klobouk a zároveň se podobal medúze. Horní část objektu svítila. Uprostřed bylo několik okének, jako jsou iluminátory...“ (obr. 73).

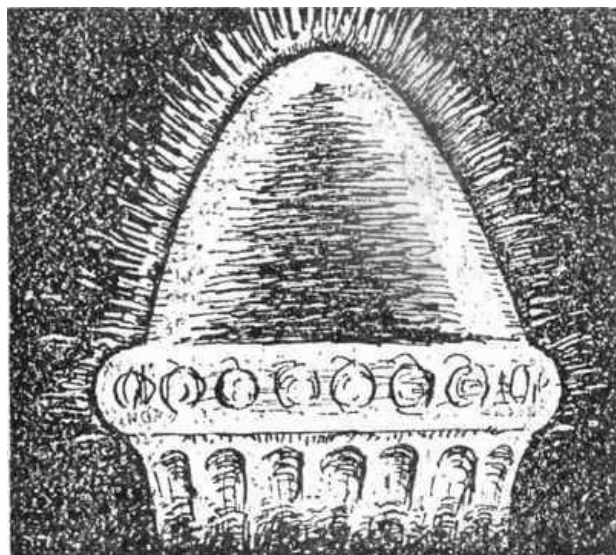

Рис. 73. Рисунок Евгения Коновалова

Po 5 minutách objekt začal pomalu pohasínat a pak zmizel beze stop. Po chvíli se znovu objevil na obloze jako žárovka, ale byl už mnohem tmavší než předtím a znovu zmizel. V té chvíli jsem měl v ruce tužku a objekt nakreslil...“

Zdroj: Зорин И. НЛО стартуют в Черноречье? // Голос Чечено-Ингушетии (Грозный). 1990. 9 сентября.

V červenci roku 1994, krátce před vypuknutím nepokojů, učitel Nikolaj Gromov z Grozného řekl, že ve čtyři hodiny ráno viděl podivný předmět, který letěl tiše ve výšce řádově kilometr, připomínající reflektor auta. Na jeho hnědém povrchu se objevilo mnoho zařízení, podobných anténám s kuličkami na koncích. Bez zpomalení UFO zabočilo pod

úhlem téměř 90 stupňů, a letělo opačným směrem. Brzy zmizelo v temnotě. Význam objektu v kombinaci s nepředstavitelnou změnou směru bez zpomalení přesvědčil učitele, že asi někdo letěl navštívit lidi na planetě Zemi.

Zdroj: Гости над Грозным // Полярная правда (Мурманск). 1994. 14 октября.

Pokud podle očitých svědků, před válkou mimozemšťané nejen ukazovali své lodě na obloze, ale také se dostali do kontaktu s obyvateli Země. Jediná věc je, že o tom, že přijde brzy krvavá porážka, mimozemšťané z nějakého důvodu nikomu neřekli ...

Nejdramatičtější dojmy však přinesli piloti, kteří v Čečensku pracovali krátce před vyhlášením nezávislosti. „Moje vzpomínky na události před více než deseti lety byly částečně vymazány z paměti, takže můj příběh bude spíše volné vyprávění, nebudu vždycky spoléhat na přesné datum a jména těch lidí, kteří by to mohli potvrdit,“ začal svůj dopis bývalý pilot Michail Ivanov, pro Komisi abnormálních jevů Ruské geografické společnosti.

„Mohu říci jen jednu věc: celý personál vojenské jednotky 22467, který byl umístěn v Grozném, může potvrdit nebo doplnit můj příběh. Všechno začalo na podzim roku 1989. Námořní navigátoři si začali všimnout, že mimo cílů na radarových obrazovkách, jsou na nich neznámé objekty, létající ve vysokých výškách, vysokými rychlostmi, hlavně přes území Dagestánu. Hned jsem si vzpomněl, že se něco podobného stalo v Adygeji, kde jsem sloužil. Podobné objekty jsem vídal v horských oblastech republiky.

Pak jsem se těmito jevy vážně nezabýval, ale teď jsem se více zaměřil na to, co se děje. Takže na podzim roku 1989 jsem přišel z dovolené a poměrně často jsem sloužil jako aktivní důstojník ve velitelském středisku. Na radarové obrazovce jsem si všiml cíle, který se pohyboval nadzvukovou rychlostí z Kizljaru směrem ke Groznému. Věděl jsem o všech letadlech, která byla ve vzduchu v naší letové oblasti, a tenkrát jsme byli varováni, že jde o „cizince“.

Vyběhla jsem na ulici a doufal, že očima uvidím tento objekt, letící naším směrem. Stalo se to v noci a bylo možné vzít do úvahy i letící hvězdičku, jak někdy vidíme družice, ale navigátor - velitel blízké zóny mi řekl, že je to zbytečné, protože objekt je velmi vysoko, takže samozřejmě jsem nic neviděl.

Příště jsem upozornil na značku cíle, podobného letícímu vrtulníku. Byl mezi městem Chasavjurt a sídlem Mijatli, kde se nachází hydroelektrárna. Mimochodem, udělám výjimku, že z některých důvodů tato místa přitahovala UFO, a tak tam procházely naše trasy.

Na obrazovce se najednou objevil cíl, který letěl rychlostí srovnatelnou s rychlostí vrtulníku, pak se zastavil a rozdělil se na tři cíle. Stály a nehýbaly se, pak se rozletěly a zmizely. Akce trvala 5 - 7 minut. Tyto dvě události mě přiměly neustále věnovat pozornost hvězdnému nebi a poslouchat příběhy pilotů z pluků, z jejich pozorování.

Během tohoto období došlo k další události, kterou si dlouho pamatuji. Nevím, jestli to souvisí s příletem UFO, ale na obloze se nikdy nestalo nic takového, jako jsem viděl já, nebo jiní piloti. Naše letka prováděla pravidelné lety ve druhé směně, v čase, kdy den přechází v noc. Piloti splňovali kvalifikaci pro lety v nočních podmínkách, let po určené trase, zachycení nepřítele, a manévrování v zónách.

Musel jsem provést let po trase a pak se připojit k majoru Juriji Ivanoviči Savinovi. Zpočátku jsem byl cílem, pak jsme vzájemně spolupracovali, jak se říkalo. Vnímám jsem neobvyklou atmosféru hned po startu. Nikdy jsem neměl iluzi náklonu nebo letu hlavou dolů, ale tady jsem nemohl uvěřit svým očím. Vzduch kolem letadla se zdál být jako zkroucený, jako by ho někdo vymačkal jako vlhký hadr. Zároveň nebyly jasně vidět orientační body a hvězdná obloha. Měl jsem úzkostný pocit. Musel jsem být mnohdy v různých situacích, někdy i v nouzi, ale hlava byla čistá a reakce byly jasné. Teď to bylo jiné, ale strach jsem neměl. Měl jsem pocit, že jsem konfrontován s něčím nebezpečným, nevysvětlitelným a zároveň zajímavým a fascinujícím.

Uhodil jsem do palubní desky, zjistil nadmořskou výšku, dokončil úkol a začal se vracet na letiště. Letím, poznávám osady na zemi, pochodně hořícího plynu na polích, kterých bylo v republice mnoho, a zároveň si nevěřím. Náhle mi na mysl přišla myšlenka: „Copak nejsem blázen?“

Jurij Ivanovič letěl několik kilometrů před mnou. Byl už v oblasti letiště, když jsem slyšel jeho hlas ve vzduchu: „Vezměte směr od 2. ke 3. obratu.“ Byl to ten případ, když byl někdo na letovém okruhu, a když byly vidět i letadla na přistávací dráze, rozhodl se tedy zkontrolovat sám

sebe. Jurij byl nejzkušenější pilot, nejednou letěl na MiGu-25, když jsme žertovali, že viděl kulatou zemi a najednou toto. Uvědomil jsem si, že nejen já mám takový divný pocit.

Když jsme přistáli, shromáždili jsme se v „kuřácké místnosti“, a přišli k nám další piloti: Žeňa Carev, Pěťa Čakin, budoucí šampion SSSR v leteckém sportu, kteří o stejných pocitech řekli, že Major Carev řekl: O takové noci jde o krk! Najednou byly lety zastaveny, když jsme se dozvěděli, že major Leonov se zabil u jiného pluku ve Stavropolu, během přistávacího manévru. Komise následně uvedla důvod: pilota zmátla vzdálenost, přistál před přistávací dráhou, katapultoval se při nárazu na zem a padák se neměl čas otevřít.

Major Leonov věděl, že všechna letadla na tomto letišti jsou stará 40 let, pro nás to byl zkušený člověk s takovou pověstí, jakou si není lehké vybudovat. Skutečný důvod jeho smrti jsme však znali jenom my. Možná mělo něco vliv na hustotu vzduchu, možná se tam objevila nějaká vnější energie, nechci to posuzovat, ale tento jev byl mimořádný a zda se jednalo o vliv UFO či nikoliv, musí být vyhodnoceno při jiných příležitostech.“

V zimě roku 1990 se nadporučík Uglov stal vedoucím důstojníkem pluku, důstojník Barkinkov se stal funkcionářem velitelství. Kolem půlnoci odešel závodčí z hlídkového stanoviště č.1, aby znovu nabil zbraň. Neuplynula ani minuta, když přiběhl do ústředí a vykřikl: „Soudruzi, rychle se podívejte!“ Praporčík Barkinchojev zavolal staršího poručíka Uglova a vyšli na verandu velitelství. Znal jsem Olega Uglova od jeho kadetních let, až do hodnosti kapitána a nemůžu tomu uvěřit, když z pohledu pilota popsal, co viděl.

Letoun, podobný raketoplánu, přelétal naše letiště ve výšce 600 m. Byl asi o velikosti letounu TU-134. Zde se Oleg mohl mýlit ve výšce a rychlosti letu, protože v zimě je v této oblasti velmi silná mlha. UFO se podobalo americkému raketoplánu nebo domácímu Buranovi tím, že buď motor nebo nádrž byla připojena ke spodní části trupu. Z obou trysek vylétaly plameny. Stroj letěl pomalu. Oleg upozornil na skutečnost, že se tento stroj pohybuje ve vysokém úhlu náběhu, což odpovídá velmi nízké rychlosti. Letěl na sever.

Později se v tisku objevilo nepřímé potvrzení tohoto případu. V tuto noc, bylo UFO viděno z projíždějícího vlaku do Ordžonikidze, nyní je to Vladikavkaz. V létě letošního roku, události týkající se vzhledu UFO, přšely jedna za druhou, jako z rohu hojnosti. Nemohu je popsat v chronologickém pořadí, takže povím jen jednotlivé epizody, jaké si pamatuji.

Letový den se skládá ze 2 - 3 letových směn. Přijížděli jsme na letiště, naslouchali příběhům první směny a my, když jsme jeli na první směnu, jsme sdíleli zprávy druhé. Zpočátku jsme hovořili nenuceně o všech mimozemských objektech, a pak jsme si na to zvykli tak, že se to stalo samozřejmostí. Obvykle jsme se navzájem ptali: „tak co, letělo něco?“ a oni nám odpovíděli: „Letělo, ale kamsi se to podělo“.

Zpočátku dokonce chtěli omezovat lety, protože značky na radarech od UFO nám zabraňovaly provádět radarovou kontrolu nad našimi letadly. Často mluvili o UFO na pluku, když viděli pod horami disk, který visel na místě a houpal se jako na vlnách. Během nepříznivých povětrnostních podmínek na letišti nedocházelo k žádným letům, hory byly jasně viditelné a na jejich pozadí mnoho lidí pozorovalo takový disk.

Tehdy jsem si vzpomněl na příběh kapitána Šavkuna, který byl převelen na novou stanici v Stavropolu. Říkal, že viděl disk, který letěl podle řeky Terek, a my jsme se mu smáli. On sám se mi později přiznal, že mi neřekl o poltergeistovi, kterého měl ve svém bytě v době odjezdu. Vzpomněli jsme si, jak na jaře vyrazilo něco na obloze nad Kaspickým mořem. Praporčík Novikov, šéf skupiny pro výzbroj jednotky tvrdil, že sledoval zářivý trojúhelník, který letěl z jihu na sever, a že to byl ten, který explodoval. Všichni na letišti spatřili ohnivou vlečku, dlouhou několik kilometrů a zbytky nějakého předmětu, který se rozpadl v hlavě tohoto objektu. Plukovník Suvorov, letový ředitel, požádal civilní letadlo, které v té době letělo po trase, aby

potvrdilo, že pozorují tento jev, který se děl ve velmi vysoké výšce. Letový ředitel to oznámil vyššímu velitelství ve Stavropolu. Možná, že nás poté začali častěji navštěvovat různí hosté.

Po letech jsem jednou stál u velitelství, s jedním z mladých nadporučíků. Oba jsme zpozornili při pohledu na podivnou hvězdu. Hvězdy tak září v mrazivé noci, ale tohle bylo v srpnu nebo září. Hvězda byla nehybná a najednou letěla. Souhlasím, je možné, že to byl satelit. Ale když satelity letí ve dvojicích, a pak se rozejdou v úhlu 90 stupňů nebo se vrátí nazpět, tak z toho plyne, že to vůbec nejsou satelity.

Velitel Vlasenko řekl, že viděl předmět, který se potápěl do moře a vyzařoval červený paprsek, pak stoupal a svítil zeleným paprskem. Jeden z kadetů, který se vrátil na letiště ohlásil, že vedle něho se pohybuje objekt oranžové barvy, kulatého tvaru, mírně zploštělý, a velice podobný velkému oranžovému disku. Mimochodem, radar potvrdil, že v blízkosti letiště létal cizí objekt.

Jeden z pilotů, kteří letěli na trase, viděl vpravo od letadla UFO. Zatímco to hlásil v rádiu, UFO letělo paralelním směrem s ním. Jakmile byla jeho zpráva odeslána, UFO se odstěhovalo pryč a zmizelo.

Při sledování těchto objektů na radarových obrazovkách jsem učinil následující závěry. UFO stálo zpravidla nad horami, když zóna letů našich posádek byla nimi obsazena. Jakmile piloti dokončili svůj úkol a vrátili se na letiště, UFO se dostalo do jejich letových zón. Na obrazovce lokátoru jsem změřil vzdálenost od středu našeho letiště ke třem různým diskům. Tato vzdálenost byla stejná.

UFO se také nacházelo na letecké trase na letiště v Grozném. Když letadlo Aeroflotu vzlétlo, a zachytili jsme odraz UFO, za dvě otáčky lokátorové antény (asi 30 sekund), UFO i letoun zmizely z obrazovky. Radar je jednoduše neviděl, když se značky vzájemně překrývaly, a pak, když se značky rozdělily, byly oba objekty opět viditelné.

Plukovník Kuzmin a kapitán Serikov viděli přesně takové značky UFO v levé zóně č. 3, na jihu letiště, poblíž města Šali. Opět se opakoval podobný obrázek znovu. Za 2 otáčky radarové antény body zmizely a pak se znovu objevily, pouze značka UFO, která byla uprostřed pilotní zóny, se pohybovala do středu přilehlé zóny č. 2. Abych byl upřímný, nebylo divu, že piloti UFO znali všechny naše cesty, zóny a celé navigační prostředí letového prostoru.

Dne 6. února 1990 jsem v noci absolvoval běžný tréninkový let. Počasí bylo příjemné, letěl jsem do výšky 4000 m a začal jsem plnit úkol v zóně č. 3. Všiml jsem si, že další zóna v oblasti osady Urus-Martan je obsazena jiným letadlem. Neobvyklé bylo, že rychlost tohoto objektu byla mnohem vyšší než moje, protože v intervalu mezi blikáním palubních pozičních světel uletěl vzdálenost 4 – 5x větší než můj typ letadla. Zajímalo mě to, začal jsem pozorně poslouchat rádio a uvědomil si, že v této oblasti nejsou žádné posádky.

Objekt proletěl přes náš letový prostor, zastavil se, rozsvítil jasné světlo a viděl jsem, že je ve tvaru koule a otáčí se kolem své osy, něco jako mýdlová bublina. Vystoupil jsem o dalších 500 metrů, abych získal lepší přehled a jasně jsem viděl, jak objekt visí mezi dvěma horskými vrcholy. Moje připomínky potvrdil kapitán Esenov, který se v noci vracel ze Stavropolu transportním letadlem An-26 a všiml si tohoto cíle.

Když jsem vyvedl letadlo ze čtvrté klopené zatáčky, objekt již nebyl vizuálně detekován, prostě zmizel. Celkem jsem sledoval UFO 3 - 4 minuty. Apoteóza všech těchto událostí byla případem majora Rjabíševa. Rjabíšev byl můj spolužák ve vojenské škole, byl vyslán k UFO s povolením Ústředního velitelství středisek protivzdušné obrany. Příkaz byl určen takto: nepřibližujte se blíže jak 1 km a udržujte výšku nad nebo pod objektem 500 m od něj.

Paška Rjabíšev mi řekl, že viděl objekt připomínající vzducholod'. Když nasměroval své letadlo k objektu, tato vzducholod' letěla bokem a pak začala stoupat do výšky přesně vertikálním směrem. Podle měření rádiového výškoměru za 1 sekundu UFO získalo výšku 1 km. Podle našich dalších výpočtů, které provedl zástupce náčelníka štábu, major Černetsov, tento objekt letěl rychlostí 15 - 18 tisíc km/h a vyslal průzkumné sondy, které letěly v naší zóně rychlostí

5 - 6 tisíc km/h. Jejich dráha letu byla v rozporu se zákony aerodynamiky, otáčky o 90 stupňů prováděly bez jakéhokoli poloměru otáčení, takže přetížení dosáhlo aspoň 40 g.

Potvrzení mých slov lze nalézt v tehdejších novinách nazvaných ‚Tribuna lidu‘ nebo ‚Moskevská tribuna‘, přesně si to již nepamatuji ...“

Podařilo se mi najít tuto poznámku. Noviny se nazývají ‚Dělnická tribuna‘: „Velitel letecké jednotky S. Proškin řekl ufologům, že 8. října v 11 hodin se létající talíř, jako vzdušný cíl, náhle objevil na radarových obrazovkách. Dokončil jsem úkol a vracel se na letiště,“ říká pilot

P. Rjajabišev. „V 11:22 jsem obdržel souřadnice cíle a příkaz, abych ho identifikoval. Udělal jsem zatačku a vstoupil do zóny objektu. Podle udaných souřadnic byl objekt ve výšce 4,5 km. Počasí bylo jasné, bez oblačnosti, viditelnost vynikající. Hledání cíle však nepřineslo žádné výsledky. Oznámil jsem to, otočil se a letěl domů...

Najednou se něco změnilo. Za mnou a napravo jsem viděl dva velké doutníkové objekty. Délka prvního byla asi 2 km, druhého asi 400 m. Byly umístěny jeden za druhým a byly zřetelně viditelné na jasném nebi. Menší objekt byl stříbrný a leskl se ve slunečních paprscích, ten, který vypadal větší, byl matný. Detaily a konstrukční prvky nebylo vidět, vzdálenost byla příliš velká, poznamenávám však, že UFO se pohybovaly vysokou rychlostí stranou.

Otočil jsem se a šel na setkání. Najednou oba cíle okamžitě zmizely z dohledu. Jejich značky však zůstaly na obrazovce palubního radaru. Podle velitelského stanoviště bylo v tomto okamžiku mezi námi asi 15 km.“

Zdroj: Истребитель гнался за НЛО // Рабочая трибуна (М.). 1990. 20 октября.

Vraťme se k dopisu Michaila Vladimiroviče. Major Černěcov, který provedl výpočty, připomněl, že během svých služebních let na severu zažil v jejich pluku něco podobného. Při letu za nepříznivého počasí, vystoupil Černěcov z mraků a před sebou viděl něco, jako trysku motoru, z níž proudily jiskry, jen tryska byla neobvyklá. Myslel si, že se chystá srazit s nějakým letadlem před sebou. Jeho stíhačka znovu vstoupila do oblaků a když z nich vyskočil, nebylo vpředu nic a nemohlo tam ani být, protože naše letadla v té době nelétala.

O několik dní později se UFO vznášelo nad hlídkovým prostorem, osvětlovalo oblast paprskem silného světla a velitel stráže byl nucen vydat příkaz: „Do zbraně!“ Ale nejzajímavější se stalo na letišti během nočních letů.

Černěcov se připravoval na odlet a byl již v kokpitu. Najednou uslyšel hlas velitele letů: „Kdo pouští světlo u třetí zatačky?“ Černěcov se podíval tímto směrem a uviděl, že tam někdo opravdu letí s reflektorem, ale pak ten někdo nešel na přistání, ale přeletěl nad startovním řídicím stanovištěm a zapnul světlo, jehož paprsek směřoval vertikálně dolů, do řídicího stanoviště. Tým řízení letu řekl, že světlo bylo tak silné, že museli zavřít oči. Náhle světlo zhaslo a objekt zmizel. Major Černěcov na tyto případy vzpomínal po zbytek svého života, a proto se aktivně podílel na studiu jevů, které se v naší zemi nyní odehrávají.

„Poslední setkání s UFO nastalo, když jsem byl v týmu řízení letů, spolu s velitelem jednotky, plukovníkem Vlasenkem, bratrem jednoho z pilotů, kteří viděli červené a zelené paprsky z UFO. Pozorovali jsme ho na radarové obrazovce, protože objekt byl přesně nad letištěm a odletěl bez poloměru otáčky o 90 stupňů. Následně ještě dvakrát prolétal, podle našeho názoru za nepříznivých povětrnostních podmínek, s ostrými změnami směru a zmizel.“

„To byl čestný obrat na rozloučenou,“ řekl jsem. Od té doby se UFO už neobjevily...

Kvůli známým událostem byla naše jednotka v celém rozsahu stažena z Grozného u Volgogradu a brzy poté rozpuštěna.

Zdroj: Архив председателя Комиссии по АЯ РГО Е. П. Литвинова.

Další pilot, Alexej (rozhodl se nezveřejňovat své příjmení), studoval v té době na Stavropolské letecké škole a v Grozném, kde na letecké základně Chankala, prošel praxí.

„Stalo se to v září 1991,“ vzpomíná si. „Letěl jsem na okružní trase Chankala-Gudermes-Kyzyjurt-Chankala a plnil samostatný úkol. Po startu a dosažení počátečního bodu trasy jsem si všiml, že údaje přístrojů neodpovídají skutečné poloze letadla. Ručička radarového systému blízkého dosahu se chaoticky otáčela vlevo a vpravo, chování gyromagnetického kompasu bylo stejné. Považoval jsem to za banální poruchu, počasí bylo ideální, tak jsem se rozhodl pokračovat v úkolu. Trasa letu byla jednoduchá a času na úkol bylo stále dost.

Když jsem přelétal druhý otočný bod trasy, byl jsem znepokojen úžasným tichem ve vzduchu. Existuje takový termín ‚radiový klid‘ a tak jsem věděl, že mě sleduje nejméně jeden talíř, v intervalech 4 - 5 minut jsem musel hlásit průlet výchozího bodu trasy a prvního bodu trasy, ale neměl jsem žádné zprávy, a nic se ve vzduchu nedělo. Rádio má poruchu, byla první myšlenka.

Tři chyby přístrojů během jednoho letu jsou v pohodě. Ovšem po přezkoušení rozhlasového přístroje předepsaným způsobem jsem byl přesvědčen o jeho funkčnosti ... Velice zajímavé! Najednou se mi zdálo, že hlasitost ve sluchátkách vzrostla. Křičel řídící létání, který mě hledal. Oznámil jsem nísto a výšku letu. Dále cituji rádio: (RP = řídící letu)

- RP – 682: ‚cizinec‘ tě sleduje!“

- Já (rozhlédl jsem se) – Nevidím nic ...Snažím se otočit a rozhlédnout se ...

- RP - 682! Kurz se nemění!

- RP – Výška 1500 (bylo 1200).

- Já: Jsem - 682, 1500.

- RP - 682, běžte na 2000, urychleně.

- Já, splněno.

- Jsem 682, 2000 splněno.

Pak se objeví třetí účastník radiové výměny - posádka, která mě následovala po trase. (657)

- 657 - Vidím ho!

- RP - Jak vypadá?

- 657 - Jako stříbrné vřeteno, letí za 682 ke druhému bodu obratu, opakuji změna trasy ...

- RP – rozuměl jsem.

- 657 – Odletěl a zmizel...

- RP - Rozuměl jsem ...

Po nějaké době se obnovila práce všech přístrojů (kromě radarového systému pro navigaci). Úloha byla úspěšně dokončena. Po přistání jsem napsal podrobnou zprávu. Letadlo se dostalo na opravářskou základnu. Jak jsem se později dozvěděl, nebyl jsem chvíli vidět na kruhové obrazovce radaru. Je pravda, že jsem podivuhodně zmizel... S možností určení mé výšky od země byl poslední údaj z nějakého důvodu udán 1900 m (ve skutečnosti to bylo 1200).

Zde je popsán ten incident. Jedná se o skutečnou událost, které jsem se osobně zúčastnil. Co to bylo? Nevím. Ale jistě to nebylo letadlo. Vzhledem k tomu, že jsem nepodepsal mlčenlivost, mohu to vypovědět. Už dlouho nejsem ve službě – zkrátili mi ji ...“

Zdroj: Архив Татьяна Даниловой <http://webcenter.ru/~dantan>.

Již v prvních dnech invaze ruských vojsk do Ičkerije, vojáci i novináři viděli nepochopitelné ohnivé koule. V noci 13. prosince 1994 zde byli korespondenti novin Izvestia, V. Bělych a N. Burbygu, kteří byli pozváni vojáky z elitních speciálních sil, žijících v sousedním rajónu. Jak se ukázalo, tak viděli UFO. Pozorovali jsme, jak dvě červené koule, které se vzaly odnikud, se objevily na hvězdné obloze u Grozného. Pohybovaly se, svítily, pohasínaly, vzlétaly, sestupovaly nebo se spojovaly do jediného celku. Trvalo to 7 - 10 minut.

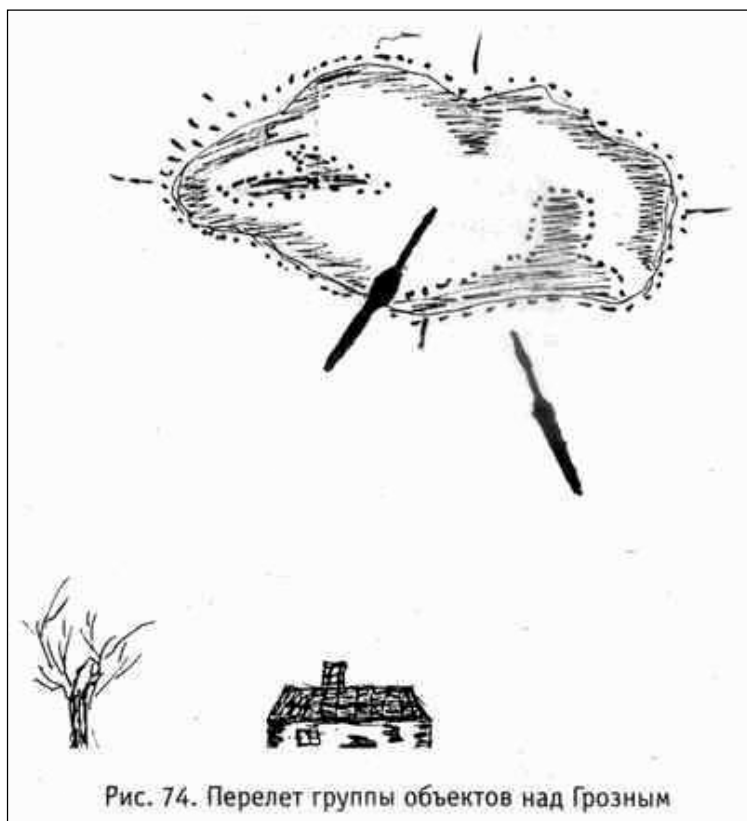
„Takové věci jsou ve válce obvyklé,“ řekl jeden a dodal: „Čekají na velké krveprolití ...“

Zdroj: Бѣлых В., Бурбыга Н. Первые бои, первые жертвы // Известия (М.). 1994. 14 декабря.

Od té doby se disky na obloze staly známým atributem místní krajiny, nepřekvapující žádné bojovníky ani vládní vojsko. Copak nestačilo to krveprolití před 10 lety? V těchto dnech se v blízkosti Grozného UFO objevovala častěji než obvykle. Během bitvy u vesnice Dolinsky byly pozorovány zářící koule. UFO ve tvaru doutníku viselo asi 3 hodiny na severním okraji města Groznyj, bylo také viděno u vesnice Pěrvomajskaja, během bitvy mezi tanky ruské armády a Dudajevovými vojsky.

Zdroj: НЛО следят за действиями в Чечне // Полярная правда (Мурманск). 1995. 20 января.

„Dne 16. května 1995, ve 2 hodiny ráno, na jihozápadním okraji města Groznyj,“ popsal to Alexandr Ursov, zdravotně postižený člověk, který nemohli utéci ani před Dudajevovci, ani před federály. „Neobvyklý oblak se náhle rozsvítil jasnou rubínovou září, ze středu mraku vylétěly dva tenké paprsky, zářící červeným světlem, pak současně zablikaly a zmizely, a po 2 - 3 sekundách se objevily nad centrem města. UFO zavěšeně ve vertikální poloze, zahalené v oblacích začalo napodobovat osvětlení mraků ohněm, (vysílalo záblesky načervenalé barvy, pak slabě zářící, jako by vítr oheň rozdmýchal). Nyní se tak objevují velmi často. Viditelné rozměry paprsků jsou 5 - 6 cm. Horní část paprsku je užší než spodní, výška je 7 - 8 km.“ (obr. 74).

Tento dopis, který byl doslova zázrak, byl přinesen na redakční radu novin „Anomaly“, obsahuje popis předválečného pozorování:

„15. srpna 1991, ve 20 hodin, u nádraží. Z jihozápadu, ve výšce asi 15 - 20 km, se objevila skupina UFO s počtem 7 objektů, v jasně zeleném průsvitném oblaku. Před nimi letěly tři velké jasné oranžové koule s velmi dlouhými žlutými ocasy, které se otáčely kolem podélné osy, jako ve spirále. Za nimi letěly dva velké oranžové trojúhelníky, také s dlouhými, žlutými, špirálovitými ocasy, vždy se dvěma. Dvě malé kouličky je následovaly, ale chvosty měly stejné. Objekty byly přilepeny do zeleného oblaku, což vytvářelo iluzi, že samotný oblak nese tyto objekty. Tvar oblaku byla perfektní elipsa.

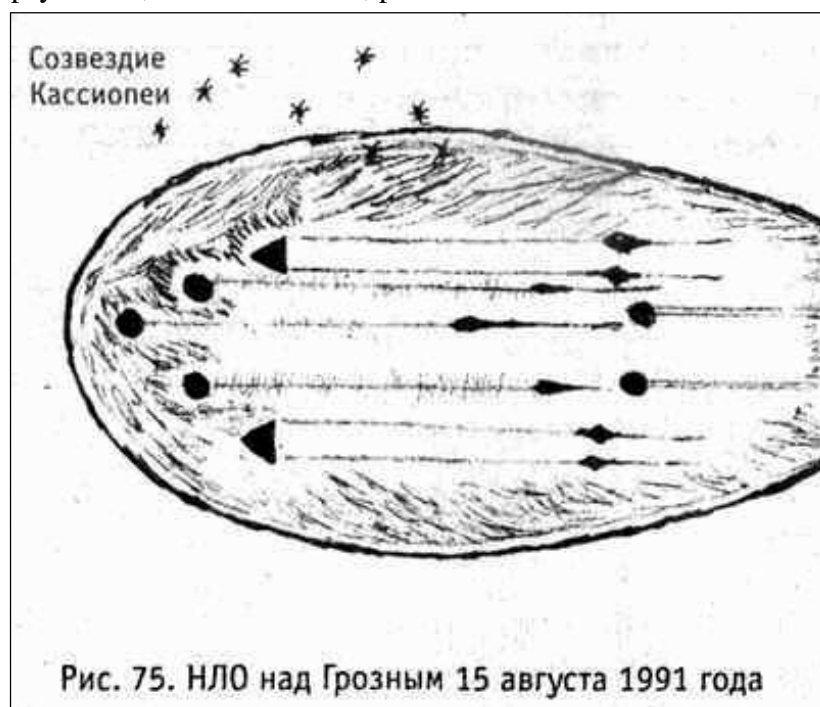
Nebyl slyšet žádný zvuk. Skupina pomalu letěla na sever. Délka oblaku (zřejmě jako relativní, ne absolutní velikosti) byla asi 1 m, šířka asi 40 cm, délka ocasu asi 15 - 20 cm (obr. 75). Vzhledem k výšce a zdánlivé velikosti celé skupiny můžeme bezpečně mluvit o obrovské velikosti každého přístroje a síle jeho energie ...

Zdroj: Герштейн М. Паранормальная Ичкерия // Аномалия (СПб.). 1997. №20.

Nejzajímavější příběh o anomálních jevech během bojů v Čečensku podle mého názoru napsal člen speciálních sil Andrej Orlov:

„Musím vám to říci, ale toto je jen můj osobní názor, že naše jednotka je nejlepší na světě a jakýkoli bojový příkaz jsme schopni splnit a jeho neřešitelnost může pocházet pouze z vyšší

moci, a my za to nemůžeme. U nás slouží jen vynikající bojovníci, nezávislí s narušenou psychikou, žádní alkoholici, paranoici nebo narkomani.

Poslední 3 roky jsme sloužili na území Čečenské republiky na hřebeni Těrkiskij. Mohl bych uvést přesné souřadnice, ale tuto horu jsme oslavili tím, že někdy v létě 2000 jsme na ní napsali nápis: HOLLYWOOD. Pouze na jedno písmeno "H" jsme použili 10 prostěradel! Nápis to byl obrovský, nejlépe by byl vhodný pro orientaci pilotů vrtulníků, poté přišli reportéři a ukázali náš nápis na kanále 1. Zeptejte se každého přítele, který bojoval v druhé čečenské operaci, každý ví, že v Čečensku je místo nazývané "Hollywood", a myslím, že vám něco poví.

Bránili jsme průsmyk přes tyto kopce ve výšce 400 až 500 m. Naším největším příspěvkem byl nápis "Hollywood", tak tu horu teď nazýváme, řeknu vám o tom, co se zam všechno stalo. Pamatuji si to a někteří moji soudruzi, kteří tam byli ve službě také.

Celý povrch této hory, byl prokopán okopy o délce fotbalového hřiště a šířce 20 metrů, a v některých místech až 40 m, jako úkryty pro bojová vozidla a tanky, stejně jako zákopy a průchody. Z těchto míst byl Groznyj a především Staropromyslovský okres viditelný v plném rozsahu. V létě zde byla vysoká tráva a v zimě měsíční krajina, neboť za 10 let války nebyla tato výšina nikým dobita. Kromě rozpadajících se zákopů, kasemat a úkrytů tam bylo plno obrovských kráterů od bomb ve tvaru hrušky od dělostřelectva a dále malých minometných jam.

Naše jednotka obsadila jen malou část hory a zbytek (nepůjdeme do detailů, protože to všechno mohou číst nepřátelé) byl obsazen různými zařízeními a byl považován za nepřekonatelný i pro zajíce a jiné tvory, protože zde byl nainstalován nový výbušný nástražný systém.

Na začátku zimy roku 2002, někde mezi 2. a 3. hodinou ráno, jsem zaslechl intenzivní radiový rozhovor. Přišel jsem blíž a z chaosu zvuků se mi podařilo pochopit, že za zády, dole v údolí, létají nějaké hvězdy. Šel jsem na pozici, ze které bylo vidět západní údolí, které dělilo hřeben Těrkiskij na poloviny. Viděl jsem, že 200 metrů pod námi plave podivný objekt trojúhelníkového tvaru o velikosti transportní plošiny, se třemi světly na rozích.

Byla jasná, Měsícem osvětlená noc, takže v jeho světle jsme mohli bezpečně číst noviny. Vzhledem k tomu, že z jižního sektoru by to trvalo velmi dlouho, rozhodl jsem se vystřelit z Kalašnikova s kulatým zásobníkem na 75 nábojů, nabitým i trasovacími světelnými náboji, za každým třetím nábojem a splnit si starý dětský sen.

Zatáhl jsem za spoušť a pocítil jsem šok. Nastalo hrozné ticho a ve stejný okamžik se mi v hlavě objevil nevysvětlitelný hluk. Snažil jsem se zaměřit na kmen, pak tím směrem zahájit palbu, abych se mohl zotavit z řevy automatu, což mi mnohokrát pomohlo, a dalo mi pocit alespoň nějaké moci nad tím, co se děje.

Vzal jsem na vědomí, že před ořesy zbraně jsem pocítil překvapení a zájem. Před stiskem spouště jsem za zády pocítil velmi silné a hlasité vlčí vytí. To mě konečně dostalo. Navíc byl tento zvuk neobvyklý, ne jako vždy. Věděli jsme, že vlci by se neodvážili přiblížit, kromě toho

by museli jít přes miny, a o to hůře by mohli zaútočit. Bylo strašlivé ticho, ve kterém jsem uslyšel vysílačku a výkřik, napadlo mě. Přišel jsem k sobě, až ta věc umizela. Viděly ji i hlídky ze Staropromyslovské čtvrti Grozného a zeptali se nás, co se děje, co to tam vypouštíte.

Už jsem se nezajímal o to, co tam letělo, ale o to, co mě tolik ovlivnilo. Stále nedokážu popsat ten pocit nevysvětlitelného strachu ...Před rokem, vyletělo v noci na naší hoře, mezi minovým polem a krytem, kde jsme během dne sekali dřevo, od země světlo do temné oblohy!

Z mého místa to bylo 6 - 8 m daleko. Přesně jsem určil místo, odkud paprsek vypálil na místo, kde jsme řezali dřevo. Byl jsem prostě ohromen, ale nejdřív jsem si uvědomil, že to nemohla udělat lidská bytost, protože kolem bylo minové pole, nebezpečné pro všechny, a protože podle příkazů musím zasáhnout všechno, co se v noci pohybuje za předprsí zákopu a použít granáty i zbraň. Co můj úkryt? Jelikož jsem věřil, že jsem nebyl vidět (mnoho falešných pozic střelců je uděláno vycpanými zvířaty, která často mění místa), seděl jsem v zákopu, postavil se, zavřel jedno oko, zavřel druhé a znovu se podíval.

Klidně mě zabijte, jestli chcete! Před mnou vycházelo ze země jasné matné světlo, které pronikalo temnotou, paprskem o délce 5 - 10 metrů. Viděl jsem trávu na okrajích tohoto zdroje. Stiskl jsem granát v dlani a po nějaký čas se ohromeně tvářil na světlo, které vycházelo ven.

Z jiného okraje zákopu se rozběhl jeden kolega a požádal mě, abych vypnul baterku, kterou jsem podle něj svítil na oblohu, a tak odhalil naši pozici. Když jsem mu začal vyprávět o tom, co se stalo, řekl, že má dost času na to, aby se vyděsil idiotskými vtipy.

Myslel jsem na to, že než poslouchat jeho kritiku, tak je čas, abych se spojil s velitelstvím služební cestou. Od roku 1994 cestuji do Čečenska a znám všechna omezení. Dokonce jsem měl lítost, že mě sem postavil můj podřízený, který mě dal na své místo, kde jsem zaujal krytou pozici. Náhle se jeho tvář ozářila bledým světlem, takže se ukázala jeho grimasa extrémního překvapení a strachu. Zeptal jsem se ho šeptem, co vidí. Tiše mě popadl za loket, posadil se vedle mě, pustil kulomet a seděl připravený na vše. Podle jeho reakce jsem dospěl k závěru, že to určitě není klam. Bylo nám strašně – kdyby zde nebylo takové důmyslné minové pole, mysleli bychom si, že to jsou Čečenci, kteří s náležitou odvahou překonali minové pole.

Ale tohle byly jen nějaké směšné pokusy, nepodobné lidským činům. Upřímně se přiznávám, že jsme byli otřeseni, mluvili jsme chvějícím se hlasem, a horkost přecházela našimi těly. Když se najednou náhle objevila záře, cítil jsem, že tisknu granát nadlidskou silou a otevřel jsem prsty ze sevření. Vzpomínám si, že jsem si pomyslel, že bejsem blázen, ale cokoli to k čertu bylo, co mě nutilo, že nemám házet granáty zpět na zemljanky. Světlo najednou zmizelo, mohlo se rozsvítit kdekoli na kopci, ale rozsvítilo se právě před námi.

Probudili jsme všechny vojáky, kteří odpočívali v zemljance a čekali na ráno v silnější sestavě. Vojáci reagovali s pochopením, když viděli náš šokovaný pohled. Nezapomenu na to, že v rozporu se všemi pokyny jsme hlasitě zapnuli rádio a rozlévala se hudba v mlze nad našimi pozicemi. Byl to dobrý blues od Johna Lee Hookera na festivalu v Moskvě. Takže, hanebně jsme podlehli bluesmenovi a čekali jsme na ráno. Ráno se země na tom místě nezměnila. Poté jsem tam sloužil ještě tři měsíce, ale nic takového jsem už neviděl.“

Trojúhelníkové objekty, včetně "belgických trojúhelníků" se světly na rozích, jsou v Čečensku často pozorovány. Kdysi jsem napsal zprávu o stejném UFO, které jsem viděl v Čečensku v roce 1997, v blízkých horách, ale od chvíle, kdy mne jako očitého svědka požádali, aby svůj příběh neuveřejňoval, tak ho sem nedám.

Světlo vycházející ze země je opravdu anomální fenomén, ale je nepravděpodobné, že mělo mimozemský původ. S největší pravděpodobností má stejný původ jako luminiscence, která se vyskytuje na skalních zlomech (tektonické světlo). V každém případě příhody, které mají vysvětlení, pouze potvrzují, že ostatní příčiny nejsou vyloučeny, bez ohledu na to, jak neuvěřitelné se to může zdát!

Jeden důstojník, který se vrátil z pravidelné služební cesty do Čečenska, na otázky o UFO prostě jen mávnul rukou: „Ano, jsou tam, ale nevšímáme si jich. Létají zde bezpilotní průzkumné letouny kolem nás, hledají bojovníky v horách a kdo ví co jiného ještě, ale o tom nám nic neřeknou. Nyní je všude zmatek, nevíme kdo je kdo, k čertu: můžete být rozstříleni, na silnicích jsou miny, takže nemáme čas se dívat na oblohu. Kdyby existovali mimozemšťané, pravděpodobně by tady udělali pořádek.“

Je snad naděje, že jednoho dne bude v Čečensku dlouho očekávaný mír svázan pouze s mimozemšťany? Zvládneme to snad sami? Nebo musíme opakovat slogan z protivných reklam: „Ne, chlapče, to je jen fantasie...“

Vysvětlení čtenářům.

Vidím, jak skeptický čtenář, zamračený, je připravený zasáhnout mě mnoha otázkami. Budu se snažit odpovědět předem na některé z nich.

- Zajímalo by mě, proč kniha začíná událostmi od roku 1959? Je možné, že všechno spojené s UFO začalo v Rusku už tehdy?

Samozřejmě že ne. UFO v Rusku bylo pozorováno už od starověku. Zmínka o "nebeských znameních" je v mnoha starých análech, v kronikách ze XVIII. století, v novinách z devadesátých let 20. století. V letech 1930 - 1940 se příběhy o podivných objektech na obloze téměř nedostaly do tisku, ale mnoho očitých svědků dožilo až do okamžiku, kdy to bylo možné vyprávět bez strachu z represálií. Relevantní příběhy se snadno nacházejí v knihách, kterých bylo mnoho napsáno. Minulost nyní představuje mnohem menší zájem, než žhavé události posledních 50 let, ale mnozí "ufologové" dávají přednost tomu, aby se zabývali starými časy, je to bezpečnější, příjemnější a nevyžaduje to žádné expedice ani práci s očitými svědky.

- Ale přesto, proč přilétají UFO? Jsou přátelští nebo nepřátelští?

V drtivé většině pozorování nejsou žádné známky toho, že by posádky UFO byli nepřátelé. Ale opačné případy jsou také známy, když talíře zničily celé vesnice, skupiny lidí, zničily domy a bez jakéhokoli důvodu napadly lidi nebo jejich techniku. Jedna ze dvou věcí je, že i v mimozemské společnosti existují zločinci, ačkoli většina přichozích nemá takové potěšení (nebo je to zakázáno jejich zákony), nebo k nám přicházejí různé cizí rasy, které jinak vnímají hodnotu lidského života.

Mohlo by to také být proto, že lidé byli zabiti a vesnice zmizely z tváře země prostě proto, že nějak napadaly UFO? Nevíme, čím jsou mimozemšťané vedeni, když se rozhodnou zničit pozemšťany, ale udělají to stejně snadno, jak když my rozdrtíme šváby, kteří se dostali na světlo.

- A co potom dělají správní úřady? Proč nezazní alarm a neprovádějí se žádná opatření?

Zajímalo by mě, kdy úřady myslí na lidi? Smrtelné události se obvykle vyskytují na vzdálených místech, a nikoliv ve velkých městech nebo na hustě obsazené dálnici do Rublevska. Dokonce, i když si orgány uvědomují "mimozemskou hrozbu", tak chápou, že panika mezi občany a masivní nedůvěra vládě, je pro ně nebezpečnější než jakýkoli cizí vliv. Nakonec, otevřená invaze UFO se ještě nestala a je nepravděpodobné, že by se to stalo v blízké budoucnosti. Úředníci si pravděpodobně myslí, že je jejich práce dostačující, a po nich potopa.

- Možná se něco změní, pokud se UFO objeví nad Kremlem nebo nad Bílým domem?

Talíře byly opakovaně viděny a natočeny, jak nad věžemi Kremle, tak nad Bílým domem. Od státních orgánů však nedošlo k žádným reakcím, alespoň viditelných pouhým okem.

- A co dělat? Zahalit se do bílého prostěradla a jít na hřbitov?

Nutně ne! Statistika je na naší straně: možnost umřít nebo zmizet neznámo kam kvůli UFO, je mnohem méně pravděpodobná, než šance na to, že by byl člověk zasažen úderem blesku nebo zlomením vazy při uklouznutí ve vaně. Nicméně, kvůli tomu žádný bojázlivý nechodí po ulici nebo se nemyje!

- A kolik skutečných UFO jste viděli v Rusku?

O celkovém počtu pozorování UFO v jednotlivých zemích a na Zemi jako celku, můžeme posoudit jen z nepřímých údajů: počet zpráv o UFO a počet lidí, kteří odpověděli na otázku, zda viděli UFO a údajů, kolik očitých svědků ohlásí své zkušenosti a kolik ne.

Největší databáze výskytu UFO ve světě, je "UFOCAT" D. Saunderse, který obsahuje více než 150 tisíc pozorování UFO. Na druhém místě je databáze „UFO DB“ Larry Hatche, s téměř 20 tisíci pozorování. Celkový počet ověřených zpráv o UFO dostupných výzkumníkům odhadují ufologové na 500 až 800 tisíc.

Průzkum Institutu Roper v USA v roce 1978 ukázal, že 7 procent obyvatel se považuje za svědky UFO. Toto číslo se během doby nezměnilo, navíc 1% dotazovaných uvedlo, že viděli UFO více než dvakrát. Průzkum Gallupova institutu v roce 1990 však zdvojnásobil počet lidí, kteří viděli UFO na 14% (v roce 1973 odpovědělo "ano" Gallupově institutu jen 11% obyvatel).

V roce 1991 se uskutečnil průzkum obyvatel Alma-Aty: v tomto městě se 9 procent obyvatel považuje za svědky UFO. Celá ruská anketa VCIOM z roku 1996 nám dává číslo 11% svědků. Zdá se, že lze bezpečně předpokládat, že průměrný počet lidí, kteří se považují za svědky UFO po celém světě, je kolem 10%, tedy přibližně 600 milionů lidí.

Podle různých odhadů lze 95 až 99% zpráv snadno vysvětlit, aniž bychom se uchýlili k vysvětlení za pomoci mimozemšťanů. Počet skutečných svědků UFO se tak snížil na 6 - 30 milionů lidí. Vzhledem k tomu, že významná část pozorování (podle domácích údajů je to 66%) je hromadná nebo skupinová, lze konstatovat, že mnoho lidí vidělo stejné UFO, toto číslo by odhad minimálně třikrát snižovalo a lze předpokládat, že očitých svědků bylo 2 - 10 milionů.

Tyto údaje jsou potvrzeny údaji, že v průměru pouze 1 až 13% očitých svědků (horní hranice je stanovena pro případy velkého neobvyklého případu, například přistání UFO s vystoupením humanoidů, považují za nezbytné sdílet hlavně to, co viděli ufologové, novináři nebo některé organizace. Při průměrné hodnotě 6,5% (podle mého názoru je příliš vysoká, ale je to jen odhad), to znamená, že bylo provedeno 8 - 12 milionů pozorování skutečných UFO. Tyto údaje musí být samozřejmě ještě sníženy, protože ne všechny zprávy byly řádně vyšetřeny a mohou obsahovat značné procento nejrozumnějších chyb.

Pro další výpočty bereme průměrnou hodnotu: 5 milionů objektů, za předpokladu, že počet UFO na jednotku plochy v měřítku Země je konstantní, můžeme vypočítat průměrný počet objektů v různých zemích. Plocha povrchu půdy na Zemi je asi 510 milionů km čtverečních. tedy na 1 čtverec o ploše 1 km připadá průměrně 0,01 UFO. Rusko má plochu 17 milionů km čtverečních, a proto na jeho území mohlo být pozorováno asi 170 tisíc UFO. Samozřejmě, tyto výpočty jsou hrubé a přibližné, ale dávají poměrně přesné znázornění možností. Nyní srovnajte toto číslo s celkovým počtem obyvatel Ruska: k 1. lednu 2001 to bylo 145,185.000 lidí. Můžete si spočítat pravděpodobnost, že sami uvidíte UFO.

- Je to jasné u úřadů, ale proč ufologové mlčí, když dobře vědí o přímém nepřátelství UFO k lidem?

Bohužel, lidé, kteří se sami nazývají ufologové, se většinou zabývají čímkoli, ale nehledají pravdu. Důvody se mohou lišit: někdo chce v nově přichozích vidět "vesmírné bratry", někdo se zajímá o Agni jógu nebo jiné učení, který odstraňuje povinnost myslet na lidi, když v "posvátných textech" je vše napsáno, pak je rozvinuta teorie o UFO, s výjimkou jejich mimozemského původu, nechťejí vidět něco, co by odporovalo této teorii atd. Zajímavý paradox je, že ufologové,

kteří se nejhlasitěji propagují sami, neudělali nic užitečného, dokobce pouze tlačili seriózní vědce pryč od problému UFO, s jejich bludnými prohlášeními a šarlatánskými hypotézami.

- Říká se, že tajná skupina pracovala pod KGB SSSR, která zkoumala možnost konfrontace s nově příchozími. Víte o tom něco?

Ano, takové fámy se opakovaně šířily i ve velmi seriózních novinách "Hotel" se dokonce objevil rozhovor s pracovníkem této skupiny, doktorem fyzikálních a matematických věd A. I. Vladimirovem. Řekl, že v době Andropova byli odvezeni k letecké obraně, kde pak prostě zapomněli na jejich existenci, a když Mathias Rust přistál se svým letadlem na Rudém náměstí, udělali z nich obětní beránky, společně s ostatními - řekněte, jaké mimozemšťany byste chtěli chytit, když jste to nedokázali ani se sportovním letadlem. Koho poslat do důchodu a koho „někam“...?

Arťom Ivanovič argumentoval, že poměrně často jejich přístroje zaznamenávají přilet hmotných předmětů, které náhle zmizely z obrazovky, jako by právě zmizely v nějaké neznámé díře ... a označují to jako neznámou formu kosmického záření ...

Zdroj: Вадимов П. КГБ против НЛО // Омель (СПб.). 1992. Декабрь.

I kdyby taková skupina existovala, většina zpráv o UFO prošla běžnými kanály prostřednictvím 2. hlavního velitelství KGB (kontrarozvědky), konkrétněji 10. divize (kontrola obranných zařízení). Některé zprávy o pozorování UFO, které se shromáždily, byly odtajněny v roce 1991.

Zdroj: Подробный рассказ об этих документах вы можете прочесть в моей книге «По ту сторону НЛО» (М.; СПб.: Диля, 2002). С. 78-107. Полный текст документов КГБ приведен в сборнике «Правда об НЛО из сейфов КГБ» под редакцией В. Вотинова (М.: Слайдинг, 2003).

Některé zprávy sestavené KGB byly následně archivovány v archivu Galaxy-MO. Mezi nimi byli například vysvětlivky, připravené v lednu 1984 bezpečnostním důstojníkem Zvláštního oddělení KGB z Bryjanské posádky, nadporučíkem V. K. Bykovem a potvrzené šéfem Zvláštního oddělení majorem M. N. Rezoljukem: „Já, vojín Valerij Alimov, jsem v noci z 11. na 12. prosince 1983 byl na stráži. V 19:43 jsem byl na půl cesty mezi 1. a 2. přístřeškem a viděl jsem objekt nad technickým zázemím, asi 20 metrů od obvodu, ve výšce asi 40 m, který letěl přímo od 2. přístřešku směrem k prvnímu.

Jednalo se o oválný objekt velikosti asi 7 m a asi 1,5 m vysoký. Samotný objekt byl stříbřitě šedý, na něm se nacházela kruhová světla o průměru 0,5 m, která byla různě umístěna. (obr. 76).

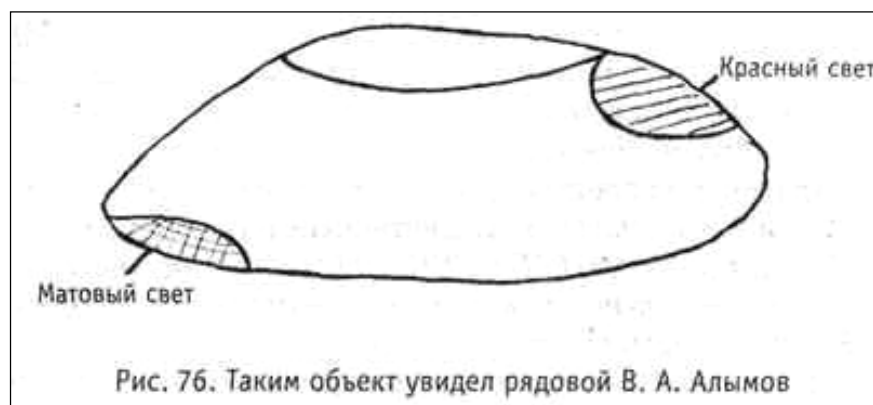

Рис. 76. Таким объект увидел рядовой В. А. Алымов

Z červeného zdroje se světlo nerozptylovalo a vypadalo to, jako by to bylo v mlze, a ze svítlny matové barvy se světlo rozptylovalo. Když se objekt objevil nade mnou (asi po 60 vteřinách), začal létat cikcak a pak změnil směr pohybu, letěl hluboko do technického zázemí a zmizel za stromy. Od

okamžiku, kdy se objevil a až do jeho zmizení za stromy, to trvalo asi 3 - 4 minuty. Oznámil jsem vše, co jsem viděl ve strážní místnosti. Nic jiného jsem neviděl.“

O dva týdny později se UFO objevilo na stejném místě: „Já, vojín Vasjanovič Nikolaj Alexandrovič, jsem byl ve strážní v noci z 1. na 2. ledna 1984. V jednu hodinu ráno jsem zaujal

pozici. Když jsem od třetího skladu podával zprávu veliteli ostrahy, odešel jsem od přístřešku asi 5 m a uviděl blesk. Vzhlédl jsem a uviděl ve výšce asi 15 m kulatý objekt o velikosti fotbalového míče, červené barvy. Z tohoto objektu vycházely šikmo dolů 3 paprsky jasně modré barvy. Po krátkém časovém úseku (4 - 5 sekund) tento objekt náhle zmizel, až jsem se tomu divil. Ze vzdálenosti 20 metrů jsem viděl blesk v technickém zázemí, byl velmi jasné červené barvy, která osvětlila celý technický prostor a náhle zhasla. Tento záblesk trval ještě 1 - 2 sekundy. Ve 2:55, než jsem dosáhl pátého přístřešku, jsem opět viděl, jak se stejný objekt, který jsem viděl poprvé, objevil nad mou hlavou ve stejné výšce, a po několika sekundách (asi 3 sekundy) zmizel za stromy ve směru svého pohybu, a o 5 vteřin později se znovu z tohoto směru objevil a když se se mnou srovnal, najednou znovu zmizel ...“

Objekt viděl také jeho druh ve stráži: "Já, vojín Zajčuk Pjotr Stěpanovič, jsem byl v noci z 1. na 2. ledna 1984, na stráži. Asi ve 2:25, jsem viděl v blízkosti asi 10 metrů od 6. přístřešku, že najednou nahoře něco svítí, neboť jsem byl uprostřed světelného kruhu o průměru asi 1,5 metru. Zvedl jsem hlavu (abych zjistil zdroj světla), a byl jsem jím oslněn. Když jsem si promnul oči, viděl jsem, že od mého stanoviště se vzdaluje nějaký objekt, který letěl ve výšce asi 40 - 45 m, ve vzdálenosti asi 50 metrů. Byl to oválný objekt o šířce 2,5 - 3 m, který měl nahoře jakýsi reflektor, který vysílal paprsek světla v opačném směru jeho rovnoběžného pohybu se zemí. Uprostřed tohoto objektu byla jakási o bruba, na které se střídaly červené a bílé čtverce, velikosti asi 20 x 20 cm (viz obr. 77).

Po asi 10 sekundách zmizel z mého dohledu v technické zóně, v přední části 6. přístřešku byla hlíněná zeď, která mi bránila vidět, co se dělo dál. Nic takového jsem dosud neviděl. O všem jsem informoval strážní službu.“

Dokumenty shromážděné KGB se nijak neliší od dokladů, které se dostaly do Galaxy-MO přímo z vojenských jednotek. Podle zástupce velitele KGB, generála Nikolaje Šama, který odtajnil část ufologických spisů, málo lidí v KGB věřilo, že UFO jsou hmotnou realitou, a že neexistují žádné případy, kdyby KGB přidělilo finanční prostředky na tento výzkum.

Zdroj: Исаков К. Товарищ Сталин, КГБ и НЛО // Новое время (М.). 1993. №43.

- Ukazuje se, že mezi námi a mimozemšťany nejsou žádné tajné skupiny a vojsko se jim nevrhne do rukou? Pokud jsou bezmocní, co mohou ufologové udělat?

Ať jen sedíš nebo je honíš - samozřejmě nic. Pod ležící kámen voda neteče. Dokonce i shromažďování informací od veřejnosti může v budoucnu hrát klíčovou roli. Pomůže pochopit preference pilotů UFO, a možná odhalí jejich letové trasy, shromažďovací místa, tajné základny a mnoho dalších užitečných informací. Zapamatujte si jednu provzdu: ufologie není neškodným koníčkem, není sběrem papírů s popisem pozorování UFO. Je to rozvědka, kterou pozemšťané vedou proti mimozemšťanům. Čím více o nich víme, tím větší jsou šance lidstva v nadcházející konfrontaci.

Ufologie je příprava na to, co nás může očekávat za rohem nebo v blízké budoucnosti, kde bude člověk v nejlepším případě připraven na roli divocha, který s otevřenými ústy hlídá

průchod krásných zářivých talířů, a v nejhorším případě hraje roli oběti, jako laboratorní potkan. A tato krysa se musí naučit kousat cizince do karotidy nebo se ukrýt před jejich paprsky pronikajícími do země. Nemůžete zavírat oči před zřejmými věcmi: piloti UFO si s námi dělají co chtějí, a prozatím jsme bezmocní. Je třeba udělat všechno pro to, aby toto zůstalo minulostí.

- *To není příprava, ale propaganda, že cizinci jsou naši nepřátelé. A co lidé, kteří se setkali s dobrými cizinci?*

Dojemné příběhy o dobrých mimozemšťanech a kontaktech s nejrůznějšími obscéně znějícími planetami jsou spíše propagandou. Stále potřebujeme zjistit, zda takové příběhy někdo dělá pro peníze a slávu, nebo někteří záměrně vytvářejí dezinformace, které si úmyslně hrají s nováčky, aby lidské stádo nadmíru nekopalo nohama.

„Lidské zákony, zájmy a emoce nemají v kosmickém prostoru žádnou hodnotu,“ řekl F. Lovecraft ve své době. „V podmínkách neomezeného prostoru a času je třeba zapomenout, že se obecně vyskytují takové věci jako je organický život, dobro a zlo, láska, nenávist a různé atributy žalostných bytostí, nazvaných lidstvo.“

- *Takže pokud někdy uvidím UFO ...*

Zkuste se chovat jako průzkumník za nepřátelskou linií: aniž byste je chytali, snažte se vidět a pamatovat si co nejvíce. Nepokoušejte se přiblížit k objektu a natahovat ruce, což způsobuje, že taková gesta často končí vážným poraněním a dokonce i smrtí. Pak oznamte, co jste viděli do ústředí, tedy důvěryhodným ufologům.

- *Jak vás kontaktovat?*

Byl bych velmi vděčný za jakékoli připomínky k této a dalším knihám, otázkám, návrhům a materiálům (příběhy o neobvyklých jevech, publikacích v novinách, fotografiích apod.), které nám alespoň trochu pomohou vpřed. Je stále čas ...

Napište na adresu: 190008, Petrohrad, PO Box 4, Michailu Gerštejnovi,
nebo na e-mail: ufomiger@mail.ru.

Něco o autorovi:

Michail Borisovič Gerštejn se narodil v roce 1972 v Leningradu. (Nyní Petrohrad.) V prosinci 1985 byl svědkem mimořádně záhadného jevu a dlouho věřil, že to bylo UFO. Pak se o toto téma začal zajímat.

Pouze odstranění a omezení cenzury uveřejněných ufologických materiálů umožnilo realizovat vysvětlení toho, co lidé viděli v ten den, kdy se uskutečnilo vypuštění rakety z kosmodromu Plesetsk, které se projevilo v horních vrstvách atmosféry. Zklamání, které zažil, však pouze posílilo touhu rozptýlit všechna tajemství UFO.

Poté, absolvoval s vyznamenáním Ruskou státní pedagogickou univerzitu, kde získal vyšší zeměpisné a biologické vzdělání. Od roku 1988 jsou jeho články a poznámky opakovaně vydávány v Petrohradě tiskem. Po dobu 7 let, od 1993 do března 2000, byl odborníkem a korespondentem pro Petrohradské noviny „Anomaly“. Od roku 2001 do současnosti je šéfredaktorem Věstníku o UFO „UFO Navigator“ (k dnešnímu dni bylo publikováno více než 90 čísel, v rozsahu cca 4 500 stran).

Od října 1995 do roku 1999 byl M. B. Gerštejn řádným členem Ruské geografické společnosti, členem předsednictva Komise pro planetologii. V roce 2002 byl znovu zařazen do řad Ruské geografické společnosti, jako předseda Ufologické komise. Od roku 2004 zastává funkci výkonného redaktora rusko-australského časopisu o neznámých jevech „NEXUS“.

Poznámky k textu (informační zdroje) byly zahrnuty do textu knihy (kurzívou) a ponechány v původním jazyku. Nejsou to vesměs odkazy, na které lze najít zdroj v Google. Jedná se o tištěné materiály z archivu autora. Rovněž všechny ilustrace byly vloženy přímo do textu.

Zdroj:

<https://sv-scena.ru/Buki/Tayiny-NLO-i-prishyeljitsyev.html#Tayiny-NLO-i-prishyeljitsyev-Index>

Překlad s použitím Google Transator: Jan Pavlík, 2019. Omluvte případné chyby a nepřesnosti, tento materiál není pro zveřejnění tiskem.